

Závěrečný akt

MEZIVLÁDNÍ KONFERENCE O SPOLEČNÉM TRHU A EURATOMU, kterou utvořili dne 29. května 1956 v Benátkách ministři zahraničních věcí Belgického království, Spolkové republiky Německo, Francouzské republiky, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království, která pokračovala ve své práci v Bruselu a která se na závěr sešla v Římě dne 25. března 1957, schválila následující dokumenty:

I.

1. Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství s přílohami,
2. Protokol o statutu Evropské investiční banky,
3. Protokol o německém vnitřním obchodu a souvisejících otázkách,
4. Protokol o určitých ustanoveních týkajících se Francie,
5. Protokol o Itálii,
6. Protokol o Lucemburském velkovévodství,
7. Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu,
8. Protokol o režimu, který se vztahuje na výrobky spadající do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli, vůči Alžírsku a zámořským departementům Francouzské republiky,
9. Protokol o minerálních olejích a některých jejich derivátech,
10. Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství na mimoevropské části Nizozemského království,
11. Prováděcí úmluvu týkající se přidružení zámořských zemí a území ke Společenství a přílohy k této Úmluvě,
12. Protokol o celní kvótě na dovoz banánů,
13. Protokol o celní kvótě na dovoz nepražené kávy.

II.

1. SMLOUVU o založení Evropského společenství pro atomovou energii s přílohami,
2. Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na mimoevropské části Nizozemského království.

III.

ÚMLUVU o některých orgánech společných Evropským společenstvím.

V okamžiku podpisu těchto dokumentů přijala Konference níže uvedená prohlášení, která se připojují k tomuto aktu:

1. Společné prohlášení o spolupráci se státy, které jsou členy mezinárodních organizací,
2. Společné prohlášení o Berlínu,
3. Prohlášení záměru týkajícího se přidružení nezávislých států frankové oblasti k Evropskému hospodářskému společenství,
4. Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Libyjského království k Evropskému hospodářskému společenství,
5. Prohlášení záměru souvisejícího se Somálskem, které je v současné době poručenským územím Italské republiky,
6. Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Surinamu a Nizozemských Antil k Evropskému hospodářskému společenství.

Konference dále vzala na vědomí níže uvedená prohlášení, která se připojují k tomuto aktu:

1. Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo týkající se definice německých státních příslušníků,
2. Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo o uplatňování Smluv na Berlín,
3. Prohlášení vlády Francouzské republiky týkající se žádostí o patenty obsahujících informace utajené z obranných důvodů.

Závěrem se Konference rozhodla vypracovat později:

1. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského hospodářského společenství,
2. Protokol o výsadách a imunitách Evropského hospodářského společenství,
3. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství pro atomovou energii,
4. Protokol o výsadách a imunitách Evropského společenství pro atomovou energii.

Protokoly 1 a 2 budou tvořit přílohy ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství, protokoly 3 a 4 budou tvořit přílohy ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto závěrečnému aktu své podpisy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Společné prohlášení o spolupráci se státy, které jsou členy mezinárodních organizací

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

V OKAMŽIKU podpisu smluv, kterými mezi sebou zřizují Evropské hospodářské společenství a Evropské společenství pro atomovou energii,

VĚDOMY SI odpovědnosti, kterou pro budoucnost Evropy přebírají spojením svých trhů, sblížením svých hospodářství a vytyčením zásad a podmínek společné politiky,

UZNÁVAJÍCE, že založení celní unie a užší spolupráce při mírovém rozvoji jaderné energie se musí stát účinnými nástroji hospodářského a sociálního pokroku a přinášet blahobyt svým vlastním, jakož i ostatním zemím,

SNAŽÍCE SE, aby se tyto země aktivně účastnily nově otevřených možností,

PROHLAŠUJÍ připravenost co nejdříve po vstupu těchto smluv v platnost uzavřít s jinými zeměmi, zejména v rámci mezinárodních organizací, jejichž činnosti se účastní, dohody umožňující dosažení těchto společných cílů a zajištění harmonického rozvoje obchodu.

Společné prohlášení o Berlínu

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na zvláštní postavení Berlína a na nutnost pomoci mu ze strany svobodného světa,

SNAŽÍCE SE upevnit solidaritu s obyvateli Berlína,

POSKYTUJÍCE SVÉ DOBRÉ SLUŽBY Společenství s cílem učinit všechna nezbytná opatření vedoucí k usnadnění hospodářské a sociální situace Berlína, podpoření jeho rozvoje a zajištění hospodářské stability.

Prohlášení záměru týkajícího se přidružení nezávislých států frankové oblasti k Evropskému hospodářskému společenství

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na hospodářské, finanční a měnové smlouvy a dohody mezi Francií a ostatními nezávislými zeměmi patřícími do frankové oblasti,

SNAŽÍCE SE udržet a posílit tradiční obchodní výměnu mezi členskými státy Evropského hospodářského společenství a nezávislými zeměmi a přispět k jejich hospodářskému a sociálnímu rozvoji,

VYJADRŮJÍCE PŘIPRAVENOST co nejdříve po vstupu Smlouvy v platnost navrhnout těmto zemím jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení.

Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Libyjského království k Evropskému hospodářskému společenství

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na hospodářské vztahy mezi Itálií a Libyjskými královstvím,

SNAŽÍCE SE udržet a posílit tradiční obchodní výměnu mezi členskými státy Společenství a Libyjskými královstvím a přispět k jeho hospodářskému a sociálnímu rozvoji,

VYJADŘUJÍCE PŘIPRAVENOST co nejdříve po vstupu této smlouvy v platnost navrhnout Libyjskému království jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení.

Prohlášení záměru souvisejícího se Somálskem, které je v současné době poručenským územím Italské republiky

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

SNAŽÍCE SE v okamžiku podpisu smlouvy zakládající Evropské hospodářské společenství o upřesnění dosahu článků 131 a 227 této smlouvy tak, že ve znění článku 24 Smlouvy o poručenském území Somálska bude italská správa nad tímto územím ukončena dne 2. prosince 1960,

SE DOHODLY vyhradit orgánům zodpovědným po tomto datu za vnější vztahy Somálska možnost potvrdit přidružení tohoto území ke Společenství a prohlašují připravenost případně navrhnout zodpovědným orgánům jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení.

Prohlášení záměru týkajícího se přidružení Surinamu a Nizozemských Antil k Evropskému hospodářskému společenství

VLÁDY BELGICKÉHO KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, ITALSKÉ REPUBLIKY, LUCEMBURSKÉHO VELKOVÉVODSTVÍ A NIZOZEMSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,

S OHLEDEM na úzké hospodářské vztahy mezi jednotlivými částmi Nizozemského království,

SNAŽÍCE SE udržet a posílit tradiční obchodní výměnu mezi členskými státy Evropského hospodářského společenství na jedné straně a Surinamem a Nizozemskými Antilami na straně druhé a přispět k jejich hospodářskému a sociálnímu rozvoji,

VYJADŘUJÍCE PŘIPRAVENOST co nejdříve po vstupu této smlouvy v platnost na žádost Nizozemského království zahájit jednání s cílem uzavření dohody o hospodářském přidružení Surinamu a Nizozemských Antil.

Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo týkající se definice německých státních příslušníků

Při podpisu Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii vláda Spolkové republiky Německo prohlašuje:

„Státními příslušníky Spolkové republiky Německo se rozumějí všichni Němci ve znění Základního zákona Spolkové republiky Německo.“

Prohlášení vlády Spolkové republiky Německo týkající se uplatňování smluv na Berlín

Při ukládání svých ratifikačních listin si vláda Spolkové republiky Německo vyhrazuje právo prohlásit, že se Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství a Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii vztahují rovněž na zemi Berlín.

Prohlášení vlády Francouzské republiky týkající se žádostí o patenty obsahujících informace klasifikované z obranných důvodů jako tajné

VLÁDA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

S OHLEDEM na článek 17 a čl. 25 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

PROHLAŠUJE připravenost učinit správní opatření a navrhnout francouzskému parlamentu nezbytná legislativní opatření, podle kterých by co nejdříve po vstupu této smlouvy v platnost žádosti, které obsahují tajné informace, podléhaly obvyklému řízení s dočasným zákazem zveřejnění.

**I.1 SMLOUVA O ZALOŽENÍ
EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO
SPOLEČENSTVÍ**

Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

ROZHODNUTI položit základy stále užšího svazku evropských národů,

ODHODLÁNI zabezpečit společným postupem hospodářský a sociální růst svých zemí odstraněním překážek, které rozdělují Evropu,

POTVRZUJÍCE za základní cíl svého úsilí neustálé zlepšování životních a pracovních podmínek svých národů,

UZNÁVAJÍCE, že odstranění stávajících překážek vyžaduje dohodnutý postup, aby byl zabezpečen trvalý rozvoj, vyvážený obchod a korektní hospodářská soutěž,

SNAŽÍCE SE posílit jednotu hospodářství svých zemí a zajistit jejich harmonický rozvoj zmenšováním rozdílů mezi jednotlivými regiony a odstraněním zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů,

PŘEJÍCE SI přispět společnou obchodní politikou k postupnému odstraňování omezení v mezinárodním obchodě,

HODLAJÍCE potvrdit solidaritu, která spojuje Evropu a zámořské země, a přejíce si zajistit rozvoj jejich blahobytu v souladu se zásadami Charty Spojených národů,

ROZHODNUTI zachovat a upevnit tímto spojením svých zdrojů mír a svobodu a vyzývajíce ostatní národy Evropy, které jejich ideál sdílejí, aby se k jejich úsilí připojily,

ROZHODLI SE vytvořit Evropské hospodářské společenství, a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Paul Henri SPAAK, ministr zahraničních věcí;

baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, ministr hospodářství, vedoucí belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

dr. Konrad ADENAUER, spolkový kancléř;

profesor dr. Walter HALLSTEIN, spolkový ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Christian PINEAU, ministr zahraničních věcí;

pan Maurice FAURE, náměstek ministra zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Antonio SEGNI, předseda Rady ministrů;

profesor Gaetano MARTINO, ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Joseph BECH, předseda vlády, ministr zahraničních věcí;
pan Lambert SCHAUS, velvyslanec, vedoucí lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan Joseph LUNS, ministr zahraničních věcí;
pan J. LINTHORST HOMAN, vedoucí nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTERŽÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na těchto ustanoveních:

ČÁST PRVNÍ

Zásady

Článek 1

Touto smlouvou zakládají Vysoké smluvní strany mezi sebou EVROPSKÉ HOSPODÁŘSKÉ SPOLEČENSTVÍ.

Článek 2

Posláním Společenství je vytvořením společného trhu a postupným odstraňováním rozdílů mezi hospodářskými politikami členských států podporovat harmonický rozvoj hospodářských činností ve Společenství, nepřetržitý a vyvážený růst, vyšší stabilitu, rychlejší zvyšování životní úrovně a užší kontakty mezi členskými státy.

Článek 3

Činnosti Společenství pro účely vymezené v předchozím článku zahrnují za podmínek a v harmonogramu stanoveném touto smlouvou:

- a) odstranění cel a množstevních omezení dovozu a vývozu zboží mezi členskými státy, jakož i všech ostatních opatření s rovnocenným účinkem,
- b) vytvoření společného celního sazebníku a společné obchodní politiky vůči třetím zemím,
- c) odstranění překážek volného pohybu osob, služeb a kapitálu mezi členskými státy,
- d) zavedení společné zemědělské politiky,
- e) zavedení společné dopravní politiky,
- f) vytvoření systému zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž,

g) přijetí postupů, které umožní koordinaci hospodářských politik členských států a odstranění nerovnováhy v jejich platebních bilancích,

h) sblížení vnitrostátních právních předpisů v míře nezbytné pro fungování společného trhu,

i) vytvoření Evropského sociálního fondu pro zlepšení možností zaměstnávání pracovníků a příspěví ke zvýšení jejich životní úrovně,

j) založení Evropské investiční banky pro napomáhání hospodářskému růstu Společenství vytvářením nových zdrojů,

k) přidružení zámořských zemí a území ke Společenství za účelem zvyšování vzájemného obchodu a společné podpory hospodářského a sociálního rozvoje.

Článek 4

1. Uskutečňování úkolů svěřených Společenství zajišťují tyto orgány:

- SHROMÁŽDĚNÍ;
- RADA;
- KOMISE;
- SOUDNÍ DVŮR.

Každý orgán jedná v mezích působnosti, kterou mu svěřuje tato smlouva.

2. Radě a Komisi je nápomocen Hospodářský a sociální výbor, který má poradní funkci.

Článek 5

Členské státy přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků, které vyplývají z této smlouvy nebo jsou důsledkem činnosti orgánů Společenství. Usnadňují mu plnění jeho poslání.

Zdrží se jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů této smlouvy.

Článek 6

1. Členské státy v úzké spolupráci s orgány Společenství koordinují své hospodářské politiky tak, jak je to nezbytné pro dosažení cílů této smlouvy.

2. Orgány Společenství dbají, aby neohrozily vnitřní ani vnější finanční stabilitu členských států.

Článek 7

V rámci použití této smlouvy, aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení, je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti.

Rada může na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním kvalifikovanou většinou přijmout nařízení zakazující takovou diskriminaci.

Článek 8

1. Společný trh bude postupně vytvořen v průběhu přechodného období dvanácti let.

Přechodné období se dělí na tři etapy po čtyřech letech; trvání každé etapy však může být měněno za dále stanovených podmínek.

2. Každá etapa zahrnuje souhrn opatření, která musí být zahájena a prováděna současně.

3. Přechod od první etapy ke druhé je podmíněn zjištěním, že cílů výslovně stanovených v této smlouvě pro první etapu bylo skutečně dosaženo a že kromě výjimek a postupů stanovených v této smlouvě byly závazky splněny.

Toto zjištění učiní koncem čtvrtého roku Rada na základě zprávy Komise jednomyslným rozhodnutím. Jednomyslnosti však nemůže zabránit žádný členský stát tím, že poukáže na nesplnění vlastních závazků. Není-li dosaženo jednomyslnosti, prodlužuje se první etapa bez dalšího o jeden rok.

Na konci pátého roku učiní Rada zjištění za stejných podmínek. Není-li dosaženo jednomyslnosti, prodlužuje se první etapa bez dalšího o další rok.

Na konci šestého roku učiní Rada zjištění kvalifikovanou většinou na základě zprávy Komise.

4. Pokud členský stát hlasoval s menšinou, má právo během jednoho měsíce po tomto hlasování požádat Radu o jmenování rozhodčího orgánu, jehož rozhodnutí bude závazné pro všechny členské státy a orgány Společenství; pokud není dosaženo potřebné většiny, má toto právo každý členský stát. Rozhodčí orgán se skládá ze tří členů jmenovaných jednomyslně Radou na návrh Komise.

Nejmenuje-li Rada členy rozhodčího orgánu do jednoho měsíce po podání žádosti, jmenuje je Soudní dvůr do jednoho měsíce.

Rozhodčí orgán volí sám svého předsedu.

Rozhodčí orgán vydá svůj nálezn do šesti měsíců ode dne hlasování Rady uvedeného v odst. 3 posledním pododstavci.

5. Druhá a třetí etapa mohou být prodlouženy nebo zkráceny jen jednomyslným rozhodnutím Rady vydaným na návrh Komise.

6. Ustanovení předchozích odstavců nesmějí vést k tomu, aby bylo přechodné období prodlouženo celkově na dobu delší než patnáct let od vstupu této smlouvy v platnost.

7. S výhradou výjimek a odchylek stanovených touto smlouvou vstoupí v platnost všechna stanovená pravidla a budou provedena všechna opatření, která patří k vytvoření společného trhu nejpozději uplynutím přechodného období.

ČÁST DRUHÁ
Základy společenství
HLAVA I
VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ

Článek 9

1. Společenství je založeno na celní unii, která pokrývá veškerý obchod zbožím a která zahrnuje jak zákaz vývozních a dovozních cel a všech poplatků s rovnocenným účinkem mezi členskými státy, tak i přijetí společného celního sazebníku ve vztahu ke třetím zemím.

2. Kapitola 1 oddílu prvního a kapitola 2 této hlavy se týkají výrobků, které pocházejí z členských států, jakož i těch výrobků pocházejících ze třetích zemí, které jsou v členských státech ve volném oběhu.

Článek 10

1. Za výrobky ve volném oběhu v členském státě se pokládají ty výrobky, které pocházejí ze třetích zemí, u kterých byly v tomto členském státě splněny dovozní náležitosti a zaplacená cla a poplatky s rovnocenným účinkem a u kterých nedošlo k plnému ani částečnému navrácení těchto cel a poplatků.

2. Komise před uplynutím prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost určí metody administrativní spolupráce k provedení čl. 9 odst. 2 a přihlédne přitom k potřebě co nejvíce zjednodušit formality, jimž obchod podléhá.

Komise před uplynutím prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost stanoví pro obchod mezi členskými státy pravidla použitelná na zboží pocházející z jiného členského státu, při jehož výrobě bylo použito produktů, které nebyly podrobeny clům a poplatkům s rovnocenným účinkem platným ve vyvážejícím členském státě, nebo u nichž došlo k plnému nebo částečnému navrácení těchto cel a poplatků.

Při přijímání těchto ustanovení přihlédne Komise k předpisům o odstraňování cel uvnitř Společenství a o postupném zavádění společného celního sazebníku.

Článek 11

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby vlády mohly ve stanovených lhůtách splnit závazky, jež pro ně vyplývají z této smlouvy v oblasti celnictví.

KAPITOLA 1

Celní unie

Oddíl 1

Odstraňování cel mezi členskými státy

Článek 12

Členské státy nebudou mezi sebou zavádět nová dovozní nebo vývozní cla ani poplatky s rovnocenným účinkem, ani zvyšovat ty, které ve vzájemných obchodních vztazích uplatňují.

Článek 13

1. Dovozní cla platná mezi členskými státy budou za podmínek stanovených v článcích 14 a 15 v průběhu přechodného období postupně odstraněna.

2. Poplatky, které platí mezi členskými státy a které mají účinek rovnocenný dovozním clům, budou v průběhu přechodného období postupně zrušeny. Komise stanoví ve formě směrnic harmonogram tohoto postupného rušení. Řídí se přitom pravidly stanovenými v čl. 14 odst. 2 a 3, jakož i směrnicemi vydanými Radou podle čl. 14 odst. 2.

Článek 14

1. Pro každý výrobek se za základní celní sazbu, která bude postupně snižována, považuje celní sazba platná k 1. lednu 1957.

2. Harmonogram snižování je stanoven takto:

- a) v průběhu první etapy bude provedeno první snížení jeden rok od vstupu této smlouvy v platnost, druhé snížení po dalších osmnácti měsících, třetí snížení na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost;
- b) v průběhu druhé etapy bude provedeno první snížení osmnáct měsíců po zahájení této etapy, druhé snížení osmnáct měsíců po prvním, třetí snížení rok poté;
- c) zbývající snížení budou provedena v průběhu třetí etapy a jejich harmonogram stanoví na návrh Komise Rada směrnicemi přijatými kvalifikovanou většinou.

3. Při prvním snížení zavedou členské státy mezi sebou na veškeré zboží celní sazby rovnající se základní celní sazbě snížené o 10 %.

Při každém dalším snížení upraví každý členský stát celkové celní zatížení tak, aby se celkový příjem z cel, jak jej vymezuje odstavec 4, snížil o 10 %, přičemž snížení musí u každého výrobku činit nejméně 5 % základní celní sazby.

U výrobků, jejichž celní sazba je však i nadále vyšší než 30 %, musí každé snížení činit nejméně 10 % základní celní sazby.

4. Pro každý členský stát se celkový příjem z cel uvedený v odstavci 3 vypočítá tak, že se hodnota dovozu zboží z jiných členských států v průběhu roku 1956 znásobí základními celními sazbami.

5. Zvláštní obtíže vyvolané prováděním odstavců 1 až 4 řeší Rada na návrh Komise směrnicemi přijatými kvalifikovanou většinou.

6. Členské státy podávají Komisi zprávu o způsobu, jakým se provádějí výše uvedená pravidla snižování celních sazeb. Snaží se zajistit, aby provedené snížení celních sazeb u každého výrobku dosáhlo:

- na konci první etapy nejméně 25 % základní celní sazby,
- na konci druhé etapy nejméně 50 % základní celní sazby.

Zjistí-li Komise, že hrozí nebezpečí, že cílů uvedených v článku 13 a procentních sazeb stanovených v tomto odstavci nemůže být dosaženo, podá členským státům vhodná doporučení.

7. Ustanovení tohoto článku může Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním změnit jednomyslným rozhodnutím.

Článek 15

1. Bez ohledu na článek 14 může každý členský stát v průběhu přechodného období pozastavit zcela nebo zčásti vybírání cel z výrobků dovážených z ostatních členských států. V takovém případě o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

2. Členské státy prohlašují, že jsou připraveny snižovat svá cla vůči jiným členským státům rychleji, než je stanoveno v článku 14, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.

Za tím účelem podá Komise příslušným členským státům doporučení.

Článek 16

Členské státy zruší mezi sebou, nejpozději do konce první etapy, vývozní cla a poplatky s rovnocenným účinkem.

Článek 17

1. Ustanovení článku 9 až 15 odst. 1 platí i pro cla fiskální povahy. Tato cla se však neberou v úvahu pro výpočet celkového příjmu z cel ani pro výpočet snížení celkového celního zatížení ve smyslu čl. 14 odst. 3 a 4.

Sazby cel fiskální povahy se při každém snížení snižují nejméně o 10 % základní celní sazby. Členské státy je mohou snižovat rychleji, než je uvedeno v článku 14.

2. Členské státy sdělí Komisi před koncem prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost svá cla fiskální povahy.

3. Členské státy jsou nadále oprávněny nahradit tato cla vnitřní daní v souladu s článkem 95.

4. Zjistí-li Komise, že nahrazení cla fiskální povahy naráží v členském státě na vážné obtíže, povolí tomuto státu, aby clo ponechal v platnosti za podmínky, že jej zruší nejpozději do šesti let od vstupu této smlouvy v platnost. O povolení je nutno požádat před skončením prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost.

Oddíl 2

Zavedení společného celního sazebníku

Článek 18

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny přispívat k rozvoji mezinárodního obchodu a ke snižování obchodních překážek uzavíráním dohod směřujících k tomu, aby byly na základě vzájemnosti a oboustranné výhodnosti sníženy celní sazby pod všeobecnou úroveň, kterou by mohly uplatňovat v důsledku toho, že mezi sebou vytvořily celní unii.

Článek 19

1. Za podmínek a v mezích dále stanovených budou celní sazby společného celního sazebníku stanoveny na úrovni aritmetického průměru celních sazeb uplatňovaných ve čtyřech celních územích, jež Společenství zahrnuje.

2. Za základ výpočtu tohoto průměru budou vzaty celní sazby uplatňované v členských státech k 1. lednu 1957.

Pokud však jde o sazebník italský, použije se celní sazba bez dočasného 10% snížení. Kromě toho u položek, u kterých italský sazebník stanoví smluvní celní sazbu, bere se tato smluvní celní sazba místo celní sazby výše definované za podmínky, že ji nepřevyšuje o více než 10 %. Jestliže smluvní celní sazba převyšuje výše definovanou celní sazbu o více než 10 %, bere se za základ výpočtu aritmetického průměru výše definovaná celní sazba zvýšená o 10 %.

U položek uvedených v seznamu A se za základ výpočtu aritmetického průměru berou místo celních sazeb uplatňovaných k 1. lednu 1957 celní sazby uvedené v tomto seznamu.

3. Sazby společného celního sazebníku nesmějí převyšovat:

- a) 3 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu B;
- b) 10 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu C;
- c) 15 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu D;
- d) 25 % pro výrobky spadající mezi položky sazebníku uvedené v seznamu E; stanoví-li sazebník zemí Beneluxu na tyto výrobky celní sazbu nepřevyšující 3 %, zvyšuje se tato celní sazba pro výpočet aritmetického průměru na 12 %.

4. Seznam F stanoví celní sazby pro výrobky, které jsou v něm uvedeny.

5. Seznamy položek sazebníku uvedených v tomto článku a v článku 20 jsou obsaženy v příloze 1 této smlouvy.

Článek 20

Celní sazby použitelné pro výrobky uvedené v seznamu G stanoví členské státy mezi sebou jednáním. Každý členský stát může připojit k tomuto seznamu další výrobky až do výše 2 % celkové hodnoty svého dovozu ze třetích zemí za rok 1956.

Komise učiní veškeré vhodné kroky k zajištění, aby tato jednání byla zahájena před uplynutím druhého roku od vstupu této smlouvy v platnost a aby byla uzavřena do konce první etapy.

Nebude-li možné v těchto lhůtách dosáhnout dohody pro určité výrobky, určí sazby společného celního sazebníku Rada na návrh Komise až do konce druhé etapy jednomyslně, poté kvalifikovanou většinou.

Článek 21

1. Rada během prvních dvou let po vstupu této smlouvy v platnost přijme na návrh Komise kvalifikovanou většinou směrnice k odstranění technických obtíží, které se mohou vyskytnout při uplatňování článků 19 a 20.

2. Rada rozhodne na návrh Komise kvalifikovanou většinou před koncem první etapy nebo nejpozději při stanovení společných celních sazeb o úpravách, které jsou potřebné v důsledku uplatňování pravidel stanovených v člácích 19 a 20 v zájmu vnitřní konzistence společného celního sazebníku; přihlédne přitom zejména ke stupni zpracování jednotlivých druhů výrobků, na které se společný celní sazebník vztahuje.

Článek 22

Komise do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost rozhodne, do jaké míry budou cla fiskální povahy uvedená v čl. 17 odst. 2 vzata v úvahu při výpočtu aritmetického průměru uvedeného v čl. 19 odst. 1. Přihlédne přitom k případným ochranným účinkům, které tato cla mohou mít.

Do šesti měsíců po takovém rozhodnutí může každý členský stát požádat, aby u příslušného výrobku bylo použito postupu uvedeného v článku 20, aniž by se použil zápočet na tam uvedený procentní limit.

Článek 23

1. Za účelem postupného zavedení společného celního sazebníku upraví členské státy své celní sazby uplatňované vůči třetím zemím následujícím způsobem:

a) u těch celních položek, kde se celní sazby skutečně uplatňované k 1. lednu 1957 liší nejvíce o 15 % od sazeb společného celního sazebníku, budou na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost uplatňovány sazby společného celního sazebníku;

b) v ostatních případech zavede každý členský stát k témuž datu celní sazbu, již se rozdíl mezi celní sazbou skutečně uplatňovanou k 1. lednu 1957 a sazbou společného celního sazebníku snížil o 30 %;

c) tento rozdíl se znovu sníží o 30 % na konci druhé etapy;

d) u těch celních položek, u kterých ještě na konci první etapy nejsou k dispozici sazby společného celního sazebníku, zavede každý členský stát do šesti měsíců poté, co Rada rozhodne podle článku 20, takové celní sazby, jaké vyplývají z použití pravidel obsažených v tomto odstavci.

2. Členský stát, kterému je uděleno povolení podle čl. 17 odst. 4, nemusí uplatňovat předchozí ustanovení po dobu platnosti tohoto povolení pro ty celní položky, jichž se povolení týká. Po ukončení platnosti povolení zavede celní sazbu, která vyplývá z použití pravidel obsažených v odstavci 1.

3. Společný celní sazebník bude uplatňován v plném rozsahu nejpozději od konce přechodného období.

Článek 24

Členské státy jsou oprávněny přizpůsobovat své celní sazby úrovni společného celního sazebníku rychleji, než stanoví článek 23.

Článek 25

1. Zjistí-li Komise, že výroba určitých výrobků uvedených v seznamech B, C a D v členských státech nestačí k zásobování některého členského státu a že toto zásobování tradičně do značné míry závisí na dovozu ze třetích zemí, určí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise příslušnému státu celní kvóty, pro které budou celní sazby sníženy nebo cla vůbec odstraněna.

Tyto kvóty nesmějí být určeny tak, aby mohlo vzniknout nebezpečí přesunu hospodářských činností ke škodě jiných členských států.

2. Pro výrobky uvedené v seznamu E a pro ty výrobky uvedené v seznamu G, jejichž celní sazby byly určeny postupem stanoveným v čl. 20 třetím pododstavci, určí Komise každému příslušnému členskému státu na jeho žádost celní kvóty, pro které budou celní sazby sníženy nebo cla vůbec odstraněna, pokud by změna zdrojů zásobování nebo nedostatečné zásobování ve Společenství mohly mít škodlivé důsledky pro zpracující průmysl daného členského státu.

Tyto kvóty nesmějí být určeny tak, že by mohlo vzniknout nebezpečí přesunu hospodářských činností v neprospěch jiných členských států.

3. Komise může zmocnit kterýkoli členský stát, aby u výrobků uvedených v příloze II této smlouvy zcela nebo zčásti pozastavil uplatňování platných celních sazeb, nebo mu může stanovit celní kvóty, pro které budou celní sazby sníženy nebo cla vůbec odstraněna, a to za podmínky, že to nevyvolá vážné poruchy na trhu s příslušnými výrobky.

4. Komise bude pravidelně prověřovat celní kvóty stanovené na základě tohoto článku.

Článek 26

Pokud členský stát čelí zvláštním obtížím, může jej Komise zmocnit, aby u některých položek svého sazebníku odložil snížení nebo zvýšení cel v souladu s článkem 23.

Toto zmocnění může být uděleno jen na omezenou dobu a jen pro položky, které ve svém úhrnu nepředstavují více než 5 % hodnoty dovozu tohoto státu ze třetích zemí v posledním roce, pro který jsou k dispozici statistické údaje.

Článek 27

Před ukončením první etapy překročí členské státy v nezbytné míře ke sblížení svých právních a správních předpisů v oblasti celnictví. Za tím účelem Komise podá členským státům vhodná doporučení.

Článek 28

O každé autonomní změně nebo pozastavení účinnosti sazeb společného celního sazebníku rozhodne Rada jednomyslně. Po uplynutí přechodného období může Rada na návrh Komise rozhodnout kvalifikovanou většinou o změnách a pozastaveních, které nepřesahují 20 % každé celní sazby, a to pro období nejdéle šesti měsíců. Takové změny mohou být za stejných podmínek prodlouženy pouze o dalších šest měsíců.

Článek 29

Při plnění úkolů, které jí byly svěřeny na základě tohoto oddílu, Komise vychází

- a) z nutnosti podporovat obchod mezi členskými státy a třetími zeměmi;
- b) z vývoje podmínek hospodářské soutěže uvnitř Společenství, pokud tento vývoj vede ke zvýšení konkurenceschopnosti podniků;
- c) z požadavků zásobování Společenství surovinami a polotovary, přičemž Komise dbá, aby mezi členskými státy nedošlo k narušení podmínek hospodářské soutěže u konečných výrobků;
- d) z nutnosti vyvarovat se vážných poruch v hospodářství členských států a zajistit racionální rozvoj výroby a rozšíření spotřeby ve Společenství.

KAPITOLA 2

Odstraňování množstevních omezení

mezi členskými státy

Článek 30

Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána, aniž jsou dotčena následující ustanovení.

Článek 31

Členské státy nebudou mezi sebou zavádět žádná nová množstevní omezení ani opatření s rovnocenným účinkem.

Tento závazek je však třeba uplatňovat ve vztahu ke stupni liberalizace, jehož bylo dosaženo při plnění rozhodnutí Rady Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci ze dne 14. ledna 1955. Členské státy oznámí Komisi nejpozději do šesti měsíců od vstupu této smlouvy v platnost své seznamy výrobků liberalizovaných na základě těchto rozhodnutí. Tyto seznamy budou mezi členskými státy konsolidovány.

Článek 32

Členské státy se při vzájemném obchodování zdrží zvyšování restriktivnosti kvót a opatření s rovnocenným účinkem, které existují ke dni vstupu této smlouvy v platnost.

Tyto kvóty budou zrušeny do konce přechodného období. Budou se rušit postupně v průběhu přechodného období podle následujících ustanovení.

Článek 33

1. Za rok od vstupu této smlouvy v platnost změní každý členský stát veškeré dvoustranné kvóty určené jiným členským státům v celkové kvóty, které jsou přístupné bez diskriminace všem ostatním členským státům.

Ke stejnému datu zvýší členské státy úhrn celkových kvót stanovených tak, aby oproti předcházejícímu roku bylo dosaženo zvýšení jejich celkové hodnoty nejméně o 20 %. Celková kvóta pro každý výrobek však bude zvýšena nejméně o 10 %.

Kvóty se zvyšují každý rok podle týchž pravidel a ve stejném poměru k roku předcházejícímu.

Čtvrté zvýšení bude provedeno na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost, páté zvýšení pak rok po započetí druhé etapy.

2. Jestliže celková kvóta pro některý neliberalizovaný výrobek nedosahuje 3 % vlastní výroby příslušného státu, stanoví se kvóta rovná nejméně 3 % této výroby nejpozději jeden rok po vstupu této smlouvy v platnost. Tato kvóta se zvýší na 4 % na konci druhého roku a na 5 % na konci třetího roku. Poté příslušný členský stát zvýší tuto kvótu každoročně alespoň o 15 %. Jestliže se výrobek v daném státě nevyrábí, stanoví přiměřenou kvótu Komise svým rozhodnutím.

3. Na konci desátého roku musí každá kvóta činit nejméně 20 % vlastní výroby.

4. Jestliže Komise svým rozhodnutím stanoví, že dovoz některého výrobku ve dvou po sobě následujících letech byl nižší než určená kvóta, nebude tato celková kvóta nadále brána v úvahu při výpočtu celkové hodnoty celkových kvót. V takovém případě zruší členský stát kvóty pro dovoz daného výrobku.

5. Pro kvóty, které činí více než 20 % vlastní výroby daného výrobku, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou snížit minimální desetiprocentní sazbu stanovenou v odstavci 1. Toto snížení však nesmí mít vliv na závazek každoročně zvyšovat celkovou hodnotu celkových kvót o 20 %.

6. Členské státy, které při plnění rozhodnutí Rady Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci ze dne 14. ledna 1955, pokud jde o rozsah liberalizace, překročily závazky, mají právo zohlednit hodnotu autonomně liberalizovaného dovozu při výpočtu celkového ročního zvýšení o 20 %, stanoveného v odstavci 1. Tento výpočet se předkládá Komisi k předběžnému schválení.

7. Komise vydá směrnice, jimiž stanoví postup a harmonogram, podle kterého členské státy ke dni vstupu této smlouvy v platnost mezi sebou zruší všechna opatření s účinkem rovnocenným kvótám.

8. Zjistí-li Komise, že uplatňování tohoto článku, a zejména ustanovení týkající se procentních sazeb, neumožňují zajistit postupné odstranění kvót tak, jak je stanoveno v čl. 32 druhém pododstavci, může Rada v průběhu první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou na návrh Komise měnit postup stanovený v tomto článku, zejména zvyšovat stanovené procentní sazby.

Článek 34

1. Množstevní omezení vývozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána.

2. Členské státy zruší množstevní omezení vývozu a veškerá opatření s rovnocenným účinkem existující ke dni vstupu této smlouvy v platnost nejpozději do konce první etapy.

Článek 35

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny zrušit ve vztahu k ostatním členským státům svá množstevní omezení dovozu i vývozu rychleji, než je stanoveno v předchozích článcích, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.

Za tím účelem podá Komise příslušným členským státům vhodná doporučení.

Článek 36

Články 30 až 34 nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení však nesmějí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

Článek 37

1. Členské státy postupně upraví státní monopoly obchodní povahy tak, aby na konci přechodného období byla vyloučena jakákoli diskriminace mezi státními příslušníky členských států, pokud jde o podmínky nákupu a odbytu zboží.

Tento článek se vztahuje na každý subjekt, jehož prostřednictvím členský stát právně nebo fakticky, přímo nebo nepřímo kontroluje, řídí nebo významně ovlivňuje dovoz nebo vývoz mezi členskými státy. Tato ustanovení platí i pro monopoly, jež stát svěřuje jiným subjektům.

2. Členské státy se zdrží zavádění jakéhokoli nového opatření, které by bylo v rozporu se zásadami stanovenými v odstavci 1 nebo které by omezovalo dosah článků týkajících se odstranění cel a množstevních omezení mezi členskými státy.

3. Harmonogram opatření uvedených v odstavci 1 musí být přizpůsoben odstraňování množstevních omezení pro stejné výrobky podle článků 30 až 34.

Jestliže výrobek podléhá státnímu monopolu obchodní povahy pouze v jednom nebo v několika členských státech, může Komise zmocnit ostatní členské státy, aby uplatňovaly ochranná opatření, než dojde k úpravě stanovené v odstavci 1, jejichž podmínky a podrobnosti stanoví Komise.

4. V případě státního monopolu obchodní povahy, s nímž jsou spjata nařízení, jež mají usnadňovat odbyt nebo zhodnocení zemědělských produktů, musí být pravidla stanovená tímto článkem používána tak, aby byly zajištěny rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úrovně příslušných výrobců, a to s přihlédnutím k možným úpravám v průběhu času a k vyžadované specializaci.

5. Závazky členských států jsou platné pouze tehdy, jsou-li slučitelné se stávajícími mezinárodními dohodami.

6. Od počátku první etapy vydává Komise doporučení ke způsobu a harmonogramu tímto článkem stanovených úprav.

HLAVA II

ZEMĚDĚLSTVÍ

Článek 38

1. Společný trh se rozšíří na zemědělství a obchod zemědělskými produkty. Zemědělskými produkty se rozumějí produkty rostlinné a živočišné výroby a rybolovu, jakož i výrobky po prvotním zpracování, které mají s těmito produkty přímou souvislost.

2. Pravidla stanovená pro vytváření společného trhu se vztahují i na zemědělské produkty, nestanoví-li články 39 až 46 jinak.

3. Produkty, na něž se vztahují články 39 až 46, jsou zahrnuty do seznamu v příloze II této smlouvy. Do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodne, které další produkty mají být do tohoto seznamu zařazeny.

4. Fungování a rozvoj společného trhu se zemědělskými produkty musejí být doprovázeny zavedením společné zemědělské politiky členskými státy.

Článek 39

1. Cílem společné zemědělské politiky je:

- a) zvýšit produktivitu zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby a optimálního využití výrobních činitelů, zejména pracovní síly;
- b) zajistit tak odpovídající životní úroveň zemědělského obyvatelstva, a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v zemědělství;
- c) stabilizovat trhy;
- d) zajistit plynulé zásobování;
- e) zajistit spotřebitelům dodávky za rozumné ceny.

2. Při vypracovávání společné zemědělské politiky a zvláštních metod, které může zahrnovat, se bude přihlížet:

- a) ke zvláštní povaze zemědělské činnosti, vyplývající ze sociální struktury v zemědělství a ze strukturálních a přírodních rozdílů mezi různými zemědělskými oblastmi;
- b) k nutnosti provádět vhodné úpravy postupně;
- c) ke skutečnosti, že v členských státech zemědělství představuje odvětví, které je těsně spjato s celým hospodářstvím.

Článek 40

1. Členské státy postupně během přechodného období vypracují společnou zemědělskou politiku a nejpozději do konce tohoto období ji začnou uplatňovat.

2. K dosažení cílů vymezených v článku 39 bude zřízena společná organizace zemědělských trhů.

Tato organizace má v závislosti na dotyčných produktech jednu z těchto forem:

- a) společná pravidla hospodářské soutěže;
- b) povinná koordinace různých vnitrostátních systémů organizace trhu;
- c) evropská organizace trhu.

3. Společná organizace trhů podle odstavce 2 může zahrnovat veškerá opatření potřebná k dosažení cílů stanovených v článku 39, zejména regulaci cen, subvencování výroby i odbytu různých produktů, skladovací a překlenovací opatření a společné mechanismy pro stabilizaci dovozu nebo vývozu.

Společná organizace trhů se musí omezit na dosažení cílů uvedených v článku 39 a musí vylučovat jakoukoli diskriminaci mezi výrobci nebo spotřebiteli uvnitř Společenství.

Společná cenová politika musí být založena na společných kritériích a jednotných metodách výpočtu.

4. Aby společná organizace trhů podle odstavce 2 mohla dosáhnout svých cílů, může být vytvořen jeden nebo více zemědělských orientačních a záručních fondů.

Článek 41

K dosažení cílů stanovených v článku 39 mohou být v rámci společné zemědělské politiky přijata opatření jako například:

- a) účinné koordinace úsilí v oblasti odborného vzdělávání, výzkumu a šíření odborných zemědělských poznatků; přitom mohou být společně financovány projekty nebo instituce;
- b) společná opatření postupu na podporu spotřeby určitých produktů.

Článek 42

Ustanovení kapitoly týkající se pravidel hospodářské soutěže se vztahují na zemědělskou produkci a obchod zemědělskými produkty pouze v rozsahu, který podle čl. 43 odst. 2 a 3 a způsobem v něm stanoveným vymezí Rada se zřetelem k cílům uvedeným v článku 39.

Rada může zejména schválit poskytování podpor:

- a) k ochraně podniků, jež jsou znevýhodněny strukturálními nebo přírodními podmínkami;
- b) v rámci programů hospodářského rozvoje.

Článek 43

1. K určení základních směrů společné zemědělské politiky svolá Komise ihned po vstupu této smlouvy v platnost konferenci členských států, která porovná zemědělské politiky členských států, zejména prostřednictvím vzájemného porovnání zdrojů a potřeb členských států.

2. S přihlédnutím k výsledku konference uvedené v odstavci 1 předloží Komise po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost Radě návrhy týkající se vypracování a provádění společné zemědělské politiky včetně nahrazení vnitrostátních systémů organizace trhu některou z forem společné organizace trhů uvedenou v čl. 40 odst. 2 a realizace opatření uvedených v této hlavě.

Tyto návrhy musí brát v úvahu vzájemnou závislost zemědělských otázek, o nichž tato hlava pojednává.

Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním v průběhu dvou prvních etap jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou vydá nařízení nebo směrnice anebo přijme rozhodnutí; tím není dotčeno právo Rady vydávat vhodná doporučení.

3. Rada může kvalifikovanou většinou v souladu s odstavcem 2 nahradit vnitrostátní systémy organizace trhu společnou organizací trhu, stanovenou v čl. 40 odst. 2, pokud:

a) společná organizace trhu poskytne členským státům, které se stavějí proti tomuto opatření a které mají vlastní systém organizace trhu pro příslušnou výrobu, rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úroveň příslušných výrobců, a to s přihlédnutím k úpravám, které jsou možné, a ke stupni vyžadované specializace;

b) společná organizace trhu zabezpečí obchodu uvnitř Společenství podmínky obdobné podmínkám existujícím na vnitrostátním trhu.

4. Bude-li zavedena společná organizace trhu pro určité suroviny před zavedením společné organizace trhů pro odpovídající zpracované produkty, mohou být dané suroviny dovezeny ze zemí mimo Společenství, pokud se používají pro zpracované produkty určené pro vývoz do třetích zemí.

Článek 44

1. Pokud by postupné rušení cel a množstevních omezení mezi členskými státy mohlo vést ke vzniku cen, jež by ohrozily dosažení cílů uvedených v článku 39, může každý členský stát v průběhu přechodného období zavést nediskriminačním způsobem pro určité produkty místo kvót systém minimálních cen, a to v míře nebránící rozšíření objemu obchodu stanovenému v čl. 45 odst. 2; v případě poklesu cen pod stanovené minimální ceny může být dovoz buď

a) dočasně zastaven nebo omezen, nebo

b) podmíněn tím, že cena bude převyšovat minimální cenu stanovenou pro daný produkt.

V druhém případě minimální ceny nezahrnují cla.

2. Minimální ceny nesmějí vyvolat snížení obchodu, který existoval mezi členskými státy ke dni vstupu této smlouvy v platnost, ani být překážkou postupného rozšiřování tohoto obchodu. Nesmějí být uplatňovány tak, aby překážely rozvoji přirozené preference mezi členskými státy.

3. Ihned po vstupu této smlouvy v platnost určí Rada na návrh Komise objektivní kritéria pro zavedení systémů minimálních cen a pro stanovení těchto cen.

Tato kritéria především přihlížejí k průměrným tuzemským výrobním nákladům v členském státě, který minimální cenu uplatňuje, k situaci v jednotlivých podnicích vzhledem k těmto průměrným výrobním nákladům, jakož i k nutnosti podporovat jak postupné zdokonalování zemědělského podnikání, tak nutné přizpůsobování a specializaci uvnitř společného trhu.

Komise dále navrhne postup pro revizi těchto kritérií, která by umožnila a urychlila technický pokrok a postupně sblížila ceny uvnitř společného trhu.

Tato kritéria a postup pro jejich změnu stanoví Rada jednomyslným rozhodnutím do tří let od vstupu této smlouvy v platnost.

4. Dokud rozhodnutí Rady nenabude účinku, mohou členské státy stanovit minimální ceny za podmínky, že o tom předem uvědomí Komisi a ostatní členské státy, aby se k tomu mohly vyjádřit.

Jakmile Rada přijme své rozhodnutí, stanoví členské státy minimální ceny na základě výše uvedených kritérií.

Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise napravovat rozhodnutí členských států, nejsou-li v souladu s výše definovanými kritérii.

5. Nebude-li možné pro určité produkty stanovit uvedená objektivní kritéria do začátku třetí etapy, může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise měnit minimální ceny uplatňované na tyto produkty.

6. Na konci přechodného období bude vypracován přehled stále uplatňovaných minimálních cen. Rada na návrh Komise většinou devíti hlasů v souladu s ustanovením čl. 148 odst. 2 prvního pododstavce o váženém hlasování určí režim, který bude uplatňován v rámci společné zemědělské politiky.

Článek 45

1. Dokud vnitrostátní systémy organizace trhu nebudou nahrazeny některou z forem společné organizace trhu uvedených v čl. 40 odst. 2 bude se obchod produkty, u nichž v některých členských státech existuje:

a) mechanismus zajišťující odbyt pro domácí výrobce a

b) potřeba dovozů,

rozvíjet uzavíráním dlouhodobých dohod nebo smluv mezi členskými státy dovozu a vývozu.

Tyto dohody nebo smlouvy musí směřovat k postupnému odstraňování veškeré diskriminace mezi různými výrobci ve Společenství při uplatňování těchto mechanismů.

Tyto dohody nebo smlouvy budou uzavřeny v průběhu první etapy; přitom bude přihlédnuto k zásadě vzájemnosti.

2. Pokud jde o množství, vezmou tyto dohody nebo smlouvy za základ průměrný objem obchodu příslušnými produkty mezi členskými státy v posledních třech letech před vstupem této smlouvy v platnost a umožní zvyšování objemu obchodu v mezích existujících potřeb s přihlédnutím k tradičnímu zaměření obchodu.

Pokud jde o ceny, umožní tyto dohody nebo smlouvy výrobcům odbyt smluveného množství za ceny, které se postupně přibližují cenám placeným domácím výrobcům na domácím trhu kupujícího státu.

Ceny se takto musí přibližovat co nejpravidelněji a musí být vyrovnány do konce přechodného období.

Ceny sjednávají příslušné strany v rámci směrnic, které vydá Komise k provedení dvou předchozích pododstavců.

V případě prodloužení první etapy budou dohody nebo smlouvy prováděny za podmínek platných na konci čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost; závazek ke zvyšování množství a přibližování cen se pozastaví až do přechodu do druhé etapy.

Členské státy využijí všech možností, které jim poskytují jejich právní předpisy, zejména v oblasti dovozní politiky, aby zajistily uzavření a provádění těchto dohod a smluv.

3. Pokud členské státy potřebují suroviny pro výrobu výrobků určených pro vývoz mimo Společenství, které tam soutěží s výrobky třetích zemí, nesmějí jmenované dohody a smlouvy překážet dovozu surovin k tomuto účelu ze třetích zemí. Toto ustanovení se však nepoužije, jestliže Rada jednomyslně rozhodne o vyplacení částek potřebných k vyrovnání rozdílu, o který cena zboží dováženého k výše uvedenému účelu na základě daných dohod nebo smluv převyšuje cenu stejného zboží na světovém trhu.

Článek 46

Jestliže v některém členském státě určitý produkt podléhá vnitrostátnímu systému organizace trhu nebo vnitřní regulaci s rovnocenným účinkem a je-li tím z hlediska soutěžního postavení nepříznivě ovlivněna výroba stejného druhu v jiném členském státě, zavedou členské státy vyrovnávací poplatek při dovozu tohoto produktu z členského státu, v němž taková organizace nebo regulace existuje, ledaže by tento stát zavedl vyrovnávací poplatek při vývozu.

Výši poplatků stanoví Komise v míře nutné k obnovení rovnováhy; může schválit také použití jiných opatření, jejichž podmínky a podrobnosti sama určí.

Článek 47

Odborná skupina pro zemědělství Hospodářského a sociálního výboru bude, pokud jde o úkoly přenesené na něj v rámci této hlavy, k dispozici Komisi při přípravě jednání tohoto výboru podle článků 197 a 198.

HLAVA III

VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU

KAPITOLA 1

Pracovníci

Článek 48

1. Nejpozději na konci přechodného období bude zajištěn volný pohyb pracovníků ve Společenství.
2. Volný pohyb pracovníků zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.

3. S výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností a ochranou zdraví zahrnuje právo:

- a) ucházet se o skutečně nabízená pracovní místa;
- b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států;
- c) pobývat v některém z členských států za účelem výkonu zaměstnání v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují zaměstnávání vlastních státních příslušníků;
- d) zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání za podmínek, které budou předmětem prováděcích nařízení vydaných Komisí.

4. Tento článek se nepoužije pro zaměstnání ve veřejné správě.

Článek 49

Po vstupu této smlouvy v platnost přijímá Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem nezbytná opatření ve formě směrnic nebo nařízení k postupnému zavedení volného pohybu pracovníků tak, jak je vymezen v článku 48, a to zejména tím, že:

- a) zajistí úzkou spolupráci mezi vnitrostátními úřady práce;
- b) systematicky a postupně odstraní ty administrativní postupy a praxi, jakož i lhůty pro přístup pracovníků k volným pracovním místům, vyplývající buď z vnitrostátních právních předpisů, nebo z dohod dříve uzavřených mezi členskými státy, jejichž zachování by bylo překážkou liberalizace pohybu pracovníků;
- c) systematicky a postupně odstraní všechny takové lhůty a jiná omezení stanovená vnitrostátními předpisy nebo dohodami dříve uzavřenými mezi členskými státy, které kladou pro státní příslušníky jiných členských států jiné podmínky svobodné volby pracovního místa než pro vlastní státní příslušníky;
- d) vytvoří vhodný mechanismus, jenž by umožňoval propojení mezi nabídkou a poptávkou na trhu pracovních sil a usnadňoval jejich vyrovnávání způsobem, který by vylučoval vážné ohrožení životní úrovně a zaměstnanosti v různých regionech a odvětvích průmyslu.

Článek 50

Členské státy budou v rámci společného programu podporovat výměnu mladých pracovníků.

Článek 51

Rada jednomyslně na návrh Komise přijme v oblasti sociálního zabezpečení taková opatření, která jsou nezbytná k zajištění volného pohybu pracovníků; za tímto účelem Rada vytvoří systém, který migrujícím pracovníkům a oprávněným příslušníkům jejich rodin zajistí:

- a) započtení všech dob získaných podle práv členských států pro účely vzniku a zachování nároků na dávky, jakož i pro výpočet jejich výše;
- b) vyplácení dávek osobám s bydlištěm na území členských států.

KAPITOLA 2

Právo usazování

Článek 52

V rámci níže uvedených ustanovení budou v průběhu přechodného období postupně odstraněna omezení svobody usazování pro státní příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého. Stejně tak budou postupně odstraněna omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností státními příslušníky jednoho členského státu na území druhého státu.

Svoboda usazování zahrnuje přístup k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkon, jakož i zřizování a řízení podniků, zejména společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce, za podmínek stanovených pro vlastní státní příslušníky právem země usazení, nestanoví-li kapitola o pohybu kapitálu jinak.

Článek 53

Členské státy nezavedou na svém území pro státní příslušníky jiných členských států žádná nová omezení práva usazování, nestanoví-li tato smlouva jinak.

Článek 54

1. Před uplynutím první etapy přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním jednomyslně obecný program odstraňování stávajících omezení svobody usazování uvnitř Společenství. Komise předloží svůj návrh Radě v průběhu prvních dvou let první etapy.

Program stanoví všeobecné podmínky pro každou kategorii činností, a zejména etapy zavádění svobody usazování.

2. Rada přijme na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním do konce první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou směrnice k provedení obecného programu, anebo, pokud takový program neexistuje, k dokončení jedné etapy zavádění svobody usazování v určité oblasti činnosti.

3. Rada a Komise plní úkoly, které pro ně vyplývají z předchozích ustanovení, přičemž zejména:

- a) zpravidla se přednostně zabývají takovými obory činnosti, v nichž svoboda usazování zvláště významně přispívá k rozvoji výroby a obchodu;
- b) zajišťují úzkou spolupráci mezi příslušnými orgány státní správy členských států, aby se informovaly o konkrétní situaci v různých oborech činnosti uvnitř Společenství;

c) odstraňují administrativní postupy a praxi, které vyplývají z vnitrostátních právních předpisů nebo z dohod uzavřených dříve mezi členskými státy a jejichž další zachování by bylo překážkou svobody usazování;

d) zajišťují, aby pracovníci jednoho členského státu, kteří jsou zaměstnáni na území jiného členského státu, mohli na tomto území zůstat za účelem výkonu samostatně výdělečné činnosti, splňují-li podmínky, které by museli splňovat, kdyby vstupovali do tohoto státu s úmyslem takovou činnost zahájit;

e) umožňují státním příslušníkům jednoho členského státu nabývat a užívat nemovitosti na území jiného členského státu, pokud to není v rozporu se zásadami stanovenými v čl. 39 odst. 2;

f) postupně odstraňují omezení svobody usazování v každém oboru činnosti, který přichází v úvahu, a to jak pokud jde o podmínky zřízení zastoupení, poboček nebo dceřiných společností na území členského státu, tak i pokud jde o podmínky vstupu zaměstnanců mateřského podniku na řídicí nebo dozorčí místa těchto zastoupení, poboček nebo dceřiných společností;

g) v míře nezbytné k dosažení jejich rovnocennosti koordinují záruky, které jsou pro ochranu zájmů společníků i třetích osob vyžadovány v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce;

h) kontrolují, zda podmínky usazování nejsou narušovány podporami poskytovanými členskými státy.

Článek 55

Ustanovení této kapitoly se v členských státech nevztahují na činnosti, které jsou v příslušném členském státě spjaty, i když jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, že na určité druhy činností se ustanovení této kapitoly nepoužijí.

Článek 56

1. Ustanovení této kapitoly a opatření přijatá na jejich základě nevyklučují užití těch ustanovení právních a správních předpisů, které stanoví zvláštní režim pro cizí státní příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví.

2. Před uplynutím přechodného období přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně směrnice ke koordinaci výše uvedených právních a správních předpisů. Po skončení druhé etapy však Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijímá směrnice ke koordinaci ustanovení, která jsou v každém členském státě obsažena v podzákoných a správních předpisech.

Článek 57

1. Za účelem usnadnění přístupu osob k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu přijme Rada do konce první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.

2. Za stejným účelem přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním před uplynutím přechodného období směrnice ke koordinaci právních a správních předpisů členských států, jež se týkají přístupu k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu. Jednomyslnost hlasování bude vyžadována v záležitostech, které jsou alespoň v jednom členském státě upraveny zákony, a u opatření týkajících se ochrany úspor, především bankovníctví a problematiky úvěru, jakož i podmínek týkajících se výkonu lékařských, ostatních zdravotnických a farmaceutických povolání v různých členských státech. Ve všech ostatních případech rozhoduje Rada v průběhu první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou.

3. Pokud jde o povolání lékařská, zdravotnická a farmaceutická, bude postupné odstraňování omezení záviset na koordinaci podmínek pro jejich výkon v jednotlivých členských státech.

Článek 58

Se společnostmi založenými podle práva některého členského státu, jež mají své sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Společenství, se pro účely této kapitoly zachází stejně jako s fyzickými osobami, které jsou státními příslušníky členských států.

Společnostmi se rozumějí společnosti založené podle občanského nebo obchodního práva včetně družstev a jiné právnické osoby veřejného nebo soukromého práva s výjimkou neziskových organizací.

KAPITOLA 3

Služby

Článek 59

Podle následujících ustanovení budou v průběhu přechodného období postupně odstraněna omezení volného pohybu služeb uvnitř Společenství pro státní příslušníky členských států, kteří podnikají v jiném státě Společenství, než se nachází příjemce služeb.

Rada může na návrh Komise jednomyslným rozhodnutím rozšířit použitelnost této kapitoly též na poskytovatele služeb, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří jsou usazeni ve Společenství.

Článek 60

Za služby se podle této smlouvy pokládají výkony poskytované zpravidla za úplatu, pokud nejsou upraveny ustanoveními o volném pohybu zboží, kapitálu a osob.

Služby zahrnují zejména:

- a) činnosti průmyslové povahy;
- b) činnosti obchodní povahy;
- c) řemeslné činnosti;
- d) činnosti v oblasti svobodných povolání.

Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly týkající se práva usazování, může poskytovatel služby za účelem jejího poskytnutí dočasně provozovat svou činnost ve státě, kde je služba poskytována, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním státním příslušníkům.

Článek 61

1. Volný pohyb služeb v oblasti dopravy je upraven ustanoveními hlavy o dopravě.
2. Liberalizace bankovních a pojišťovacích služeb, které jsou spojeny s pohybem kapitálu, se uskuteční v souladu s postupnou liberalizací pohybu kapitálu.

Článek 62

Členské státy nezavedou žádná nová omezení volného pohybu služeb, kterého již bylo dosaženo ke dni vstupu této smlouvy v platnost, nestanoví-li tato smlouva jinak.

Článek 63

1. Před koncem první etapy Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním jednomyslně přijme obecný program odstraňování stávajících omezení volného pohybu služeb uvnitř Společenství. Komise předloží návrh tohoto programu Radě v průběhu prvních dvou let první etapy.

Program stanoví pro každý typ služeb obecné podmínky a etapy jeho liberalizace.

2. Rada vydá na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním do konce první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou směrnice k provedení obecného programu, anebo, pokud takový program neexistuje, k dokončení jedné etapy liberalizace určitého typu služeb.

3. Návrhy a rozhodnutí uvedené v odstavcích 1 a 2 se zpravidla přednostně týkají těch služeb, které mají přímý vliv na výrobní náklady nebo jejichž liberalizace přispívá ke směně zboží.

Článek 64

Členské státy jsou připraveny přistoupit k liberalizaci služeb ve větší míře, než jsou povinny na základě směrnic vydaných podle čl. 63 odst. 2, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.

Za tím účelem podá Komise příslušným členským státům vhodná doporučení.

Článek 65

Dokud nebudou odstraněna omezení volného pohybu služeb, uplatňuje je každý členský stát na všechny poskytovatele služeb podle čl. 59 prvního pododstavce, bez rozdílu státní příslušnosti nebo místa pobytu.

Článek 66

Pro otázky upravené touto kapitolou se použijí články 55 až 58.

KAPITOLA 4

Kapitál

Článek 67

1. Členské státy mezi sebou v průběhu přechodného období postupně odstraní v míře nutné pro náležité fungování společného trhu všechna omezení pohybu kapitálu, který náleží rezidentům členských států, jakož i veškerou diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo bydliště stran anebo umístění příslušné investice.
2. Běžné platby spojené s pohybem kapitálu mezi členskými státy budou osvobozeny od všech omezení do konce první etapy.

Článek 68

1. V otázkách upravených v této kapitole budou členské státy devizová povolení, pokud budou po vstupu této smlouvy v platnost ještě nutná, udělovat co nejliberálněji.
2. Uplatňuje-li členský stát na pohyb kapitálu liberalizovaný touto kapitolou své vnitrostátní předpisy pro kapitálový trh a systém úvěrů, činí tak bez jakékoli diskriminace.
3. Půjčky určené k přímému nebo nepřímému financování členského státu nebo jeho územní samosprávy smějí být poskytovány nebo umístovány v jiných členských státech, pokud se na tom příslušné státy dohodnou. Toto ustanovení nebrání použití článku 22 Protokolu o statutu Evropské investiční banky.

Článek 69

Rada vydá na návrh Komise, jež za tím účelem konzultuje Měnový výbor zřízený podle článku 105, v průběhu dvou prvních etap jednomyslně a později kvalifikovanou většinou směrnice nutné k postupnému provádění ustanovení článku 67.

Článek 70

1. Komise navrhne Radě opatření k postupné koordinaci devizových politik členských států v oblasti pohybu kapitálu mezi těmito státy a třetími zeměmi. Rada za tím účelem přijme jednomyslně směrnice. Snaží se přitom dosáhnout co nejvyššího stupně liberalizace.

2. Pokud opatření učiněná podle odstavce 1 nedovolují odstranit rozdíly mezi devizovými předpisy členských států a pokud by tyto rozdíly mohly vést osoby sídlící v některém členském státě k tomu, aby využívaly usnadnění převodů uvnitř Společenství stanovená v článku 67 k obcházení předpisů některého členského státu ve vztahu k převodu prostředků do nebo z třetích zemí, může tento členský stát po konzultaci s ostatními členskými státy a Komisí přijmout vhodná opatření k překonání těchto obtíží.

Zjistí-li Rada, že tato opatření omezují volný pohyb kapitálu uvnitř Společenství více, než je nutné k překonání těchto obtíží, může kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout, že příslušný stát musí tato opatření pozměnit nebo zrušit.

Článek 71

Členské státy se vynasnaží nezavádět uvnitř Společenství žádná nová devizová omezení, která by se týkala pohybu kapitálu a s ním spojených běžných plateb, ani stávající předpisy nezpříšňovat.

Jsou připraveny překročit úroveň liberalizace pohybu kapitálu stanovenou v předchozích člancích, pokud jim to dovolí jejich hospodářská situace, zejména stav platební bilance.

Komise může po konzultaci s Měnovým výborem podávat členským státům v této věci doporučení.

Článek 72

Členské státy informují průběžně Komisi o pohybu kapitálu do nebo z třetích zemí, který jim je znám. Komise může podávat členským státům stanoviska, která v této věci pokládá za vhodná.

Článek 73

1. Vyvolá-li pohyb kapitálu poruchy ve fungování kapitálového trhu v některém členském státě, zmocní Komise po konzultaci s Měnovým výborem tento stát, aby v oblasti pohybu kapitálu přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

Rada může kvalifikovanou většinou toto zmocnění odvolat nebo tyto podmínky a podrobnosti změnit.

2. Členský stát, který má obtíže, však může v případě nezbytnosti přijmout z důvodů utajení nebo naléhavosti výše uvedená opatření z vlastního podnětu. Komise a ostatní členské státy jsou o těchto opatřeních informovány nejpozději v době jejich vstupu v platnost. V tomto případě může Rada po konzultaci s Měnovým výborem rozhodnout, že příslušný stát musí tato opatření pozměnit nebo zrušit.

HLAVA IV

DOPRAVA

Článek 74

V oblastech upravovaných v této hlavě sledují členské státy cíle této smlouvy v rámci společné dopravní politiky.

Článek 75

1. K provedení článku 74 a s přihlédnutím ke zvláštnostem dopravy stanoví Rada do konce druhé etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním:

- a) společná pravidla pro mezinárodní dopravu do nebo z některého členského státu anebo procházející přes území jednoho nebo několika členských států,
- b) podmínky, za mohou nichž dopravci, kteří nejsou rezidenty některého členského státu, provozovat dopravu uvnitř tohoto státu,
- c) veškeré jiné potřebné předpisy.

2. Předpisy uvedené v odst. 1 písm. a) a b) budou stanoveny v průběhu přechodného období.

3. Odchylně od postupu podle odstavce 1 přijme Rada jednomyslně předpisy upravující zásady dopravního režimu, jejichž uplatnění by se mohlo vážně dotknout životní úrovně a zaměstnanosti v některých oblastech, jakož i využití dopravních zařízení; přihlédne přitom k nutnosti přizpůsobovat se hospodářskému rozvoji vyplývajícímu z vytvoření společného trhu.

Článek 76

Až do přijetí předpisů uvedených v čl. 75 odst. 1 nesmí žádný členský stát bez jednomyslného souhlasu Rady měnit předpisy upravující tuto oblast ke dni vstupu této smlouvy v platnost způsobem, který by přímo nebo nepřímo znevýhodňoval dopravce jiných členských států ve srovnání s domácími dopravci.

Článek 77

S touto smlouvou jsou slučitelné podpory, které odpovídají potřebě koordinovat dopravu nebo které představují náhradu za určitá plnění související s pojmem veřejné služby.

Článek 78

Veškerá opatření v oblasti cen a podmínek dopravy učiněná v rámci této smlouvy musí přihlížet k hospodářské situaci dopravců.

Článek 79

1. Nejpozději do konce druhé etapy bude v dopravě uvnitř Společenství odstraněna veškerá diskriminace spočívající v tom, že dopravce uplatňuje na dopravu téhož zboží dopravovaného za stejných okolností ceny a dopravní podmínky odlišné v závislosti na zemi původu nebo určení dopravovaného zboží.

2. Odstavec 1 nevylučuje, aby Rada přijala jiná opatření podle čl. 75 odst. 1.

3. Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijme kvalifikovanou většinou do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost pravidla k provedení odstavce 1.

Může zejména přijmout opatření potřebná k tomu, aby orgány Společenství mohly zabezpečit plnění ustanovení odstavce 1 a aby mohly zajistit uživatelům dopravy výhody vyplývající z tohoto ustanovení.

4. Komise prozkoumá z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu případy diskriminace uvedené v odstavci 1 a po konzultaci s každým příslušným členským státem vydá v rámci pravidel stanovených v souladu s odstavcem 3 potřebná rozhodnutí.

Článek 80

1. Počínaje druhou etapou je v dopravě uvnitř Společenství zakázáno uplatňovat takové ceny a podmínky uložené členským státem, které jakýmkoli způsobem podporují nebo chrání jeden nebo několik určitých podniků nebo průmyslových odvětví, ledaže k tomu dá svolení Komise.

2. Komise prozkoumá z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu ceny a podmínky uvedené v odstavci 1, přihlédne zejména k požadavkům vhodné regionální hospodářské politiky, k potřebám nerozvinutých oblastí a k obtížím oblastí vážně postižených politickými okolnostmi, jakož i k účinkům těchto cen a podmínek na hospodářskou soutěž mezi různými způsoby dopravy.

Komise po konzultaci s každým příslušným členským státem vydá potřebná rozhodnutí.

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 se netýká sazeb zavedených k zajištění konkurenceschopnosti.

Článek 81

Dávky nebo poplatky nezávislé na ceně dopravy účtované dopravcem v souvislosti s přechodem hranic nesmějí přesahovat rozumnou míru stanovenou s přihlédnutím ke skutečným výdajům vynaloženým v souvislosti s tímto přechodem.

Členské státy se vynasnaží tyto výdaje postupně snižovat.

Komise může k provedení tohoto článku podávat členským státům doporučení.

Článek 82

Ustanovení této hlavy nebrání použití opatření přijatých ve Spolkové republice Německo, pokud jsou nutná k vyrovnání hospodářských nevýhod, jež byly hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky způsobeny rozdělením Německa.

Článek 83

Při Komisi se zřizuje poradní výbor složený z odborníků jmenovaných vládami členských států. Komise s výborem podle potřeby konzultuje otázky dopravy, aniž je dotčena působnost skupiny pro dopravu Hospodářského a sociálního výboru.

Článek 84

1. Ustanovení této hlavy se vztahují na dopravu po železnicích, silnicích a vnitrozemských vodních cestách.
2. Rada může jednomyslně rozhodnout, zda, do jaké míry a jakým postupem bude možno stanovit vhodná ustanovení pro dopravu námořní a leteckou.

ČÁST TŘETÍ

POLITIKA SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

SPOLEČNÁ PRAVIDLA

KAPITOLA 1

Pravidla hospodářské soutěže

Oddíl 1

Pravidla platná pro podniky

Článek 85

1. Se společným trhem jsou neslučitelné, a proto zakázané, veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu, zejména ty, které

- a) přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky;
- b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice;

c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování;

d) uplatňují vůči obchodním partnerům rozdílné podmínky při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v hospodářské soutěži;

e) podmiňují uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.

2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle tohoto článku jsou neplatné od počátku.

3. Odstavec 1 však může být prohlášen za neúčinný pro:

- dohody nebo kategorie dohod mezi podniky,
- rozhodnutí nebo kategorie rozhodnutí sdružení podniků a
- jednání ve vzájemné shodě nebo jejich kategorie,

které přispívají ke zlepšení výroby nebo distribuce výrobků anebo k podpoře technického či hospodářského pokroku, přičemž vyhrazení spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících, a které

a) neukládají příslušným podnikům omezení, jež nejsou k dosažení těchto cílů nezbytná;

b) neumožňují těmto podnikům vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části výrobků tímto dotčených.

Článek 86

Se společným trhem je neslučitelné, a proto zakázané, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na společném trhu nebo jeho podstatné části.

Takové zneužívání může zejména spočívat:

a) v přímém nebo nepřímém vynucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných nerovných obchodních podmínek;

b) v omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitelů;

c) v uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži;

d) v podmiňování uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.

Článek 87

1. Do tří let od vstupu této smlouvy v platnost vydá Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním nařízení nebo směrnice potřebné k provedení zásad uvedených v článcích 85 a 86.

Nebudou-li v uvedené lhůtě tyto předpisy přijaty, přijme je Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním.

2. Cílem předpisů uvedených v odstavci 1 je zejména:

- a) zajistit dodržování zákazů uvedených v čl. 85 odst. 1 a v článku 86 stanovením pokut a penále;
- b) určit prováděcí pravidla k čl. 85 odst. 3 s přihlédnutím k nutnosti zajistit účinný dozor při co největším zjednodušení správní kontroly;
- c) podrobněji vymezit v případě potřeby rozsah uplatňování článků 85 a 86 v jednotlivých hospodářských odvětvích;
- d) vymezit úlohy Komise a Soudního dvora při provádění ustanovení uvedených v tomto odstavci;
- e) vymezit poměr mezi vnitrostátními právními předpisy na jedné straně a ustanoveními tohoto oddílu nebo předpisy přijatými na základě tohoto článku na straně druhé.

Článek 88

Dokud nenabudou platnosti předpisy vydané podle článku 87, rozhodují o přípustnosti dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě a o zneužívání dominantního postavení na společném trhu orgány členských států v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ustanoveními článku 85, zejména odstavce 3, a článku 86.

Článek 89

1. Aniž je dotčen článek 88, dbá Komise, jakmile se ujme své funkce, na provádění zásad vytyčených v člancích 85 a 86. Na žádost členského státu nebo z úřední povinnosti a v součinnosti s příslušnými orgány členských států, které jí budou nápomocny, vyšetřuje případy domnělého porušení uvedených zásad. Zjistí-li, že k porušení došlo, navrhne prostředky vhodné k jeho odstranění.

2. Trvá-li porušení i nadále, Komise konstatuje porušení zásad zdůvodněným rozhodnutím. Komise může své rozhodnutí zveřejnit a zmocnit členské státy, aby přijaly potřebná opatření k nápravě, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

Článek 90

1. Pokud jde o podniky veřejného práva a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, tyto státy nepřijmou ani neponechají v platnosti opatření odporující pravidlům této smlouvy, zejména pravidlům stanoveným v člancích 7 a 85 až 94.

2. Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v této smlouvě, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.

3. Komise dohlíží na provádění tohoto článku a vydává podle potřeby členským státům potřebné směrnice a rozhodnutí.

Oddíl 2

Dumping

Článek 91

1. Jestliže v průběhu přechodného období Komise na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany zjistí uvnitř společného trhu dumpingové praktiky, doporučí jejich původci či původcům, aby tyto praktiky ukončili.

Pokračují-li tyto praktiky i nadále, zmocní Komise poškozený stát, aby přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

2. Jakmile vstoupí tato smlouva v platnost, mohou být výrobky, které pocházejí z některého členského státu nebo jsou tam ve volném oběhu a které byly vyvezeny do jiného členského státu, vyvezeny zpět do státu svého původu, aniž by podléhaly jakémukoli clu, množstevnímu omezení nebo opatření s rovnocenným účinkem. Komise stanoví pravidla potřebná k provedení tohoto odstavce.

Oddíl 3

Státní podpory

Článek 92

1. Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.

2. Se společným trhem jsou slučitelné:

a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků;

b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi;

c) podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa, pokud jsou potřebné k vyrovnání hospodářských znevýhodnění způsobených tímto rozdělením.

3. Za slučitelné se společným trhem mohou být považovány:

a) podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;

b) podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu;

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Nicméně podpory poskytované pro stavbu lodí existující k 1. lednu 1957, pokud pouze vyvažují nedostatek celní ochrany, se budou postupně snižovat za stejných podmínek, které platí pro odstraňování cel, pokud ustanovení této smlouvy, která se týká společné obchodní politiky vůči třetím zemím, nestanoví jinak;

d) jiné kategorie podpor, které určí Rada na návrh Komise rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou.

Článek 93

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zkoumá průběžně režimy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim vhodná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování společného trhu.

2. Zjistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná se společným trhem podle článku 92 nebo že je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví.

Nepodrobí-li se dotyčný stát tomuto rozhodnutí ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jiný zainteresovaný stát, odchylně od článků 169 a 170, předložit věc přímo Soudnímu dvoru.

Rada může na žádost členského státu jednomyslně rozhodnout, že podpora, kterou tento stát poskytuje nebo hodlá poskytnout, má být odchylně od článku 92 nebo nařízení podle článku 94 považována za slučitelnou se společným trhem, odůvodňují-li takové rozhodnutí mimořádné okolnosti. Zahájila-li již Komise ve věci této podpory řízení podle prvního pododstavce tohoto odstavce, bude podáním žádosti příslušného státu Radě uvedené řízení pozastaveno až do vyjádření Rady.

Nevyjádří-li se však Rada do tří měsíců po podání této žádosti, rozhodne věc Komise.

3. Komise musí být včas informována o záměrech poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat svá vyjádření. Má-li za to, že takový záměr není s ohledem na článek 92 slučitelný se společným trhem, zahájí neprodleně řízení podle odstavce 2. Dotyčný členský stát neprovede zamýšlená opatření, dokud Komise v tomto řízení nepřijme konečné rozhodnutí.

Článek 94

Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou přijímat veškerá potřebná prováděcí nařízení k článkům 92 a 93, a zejména stanovit podmínky, za nichž se použije čl. 93 odst. 3, jakož i vymezovat druhy podpor, které jsou vyňaty z tohoto řízení.

KAPITOLA 2

Daňová ustanovení

Článek 95

Členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí.

Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.

Členské státy zruší nebo upraví nejpozději na začátku druhé etapy předpisy, které platí ke dni vstupu této smlouvy v platnost a která jsou v rozporu s výše uvedenými pravidly.

Článek 96

Pokud jsou výrobky vyvezeny na území některého členského státu, nesmí být navracení vnitrostátních daní vyšší než vnitrostátní daně, kterým byly výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

Článek 97

Členské státy, jež vybírají daň z obratu podle kumulativního systému v několika fázích, mohou u vnitrostátních daní na dovezené výrobky nebo u navracení daní poskytovaných za vyvezené výrobky stanovit průměrné sazby pro určité výrobky nebo skupiny výrobků za předpokladu, že tím nebudou porušeny zásady stanovené v článcích 95 a 96.

Pokud tyto průměrné sazby nejsou v souladu s výše uvedenými zásadami, vydá Komise potřebné směrnice nebo rozhodnutí určená tomuto státu.

Článek 98

Osvobození od daně a navracení daní při vývozu do jiných členských států s výjimkou daně z obratu, spotřebních a ostatních nepřímých daní, jakož i vyrovnávací poplatky při dovozu z členských států jsou přípustné pouze tehdy, pokud zamýšlená opatření na omezenou dobu předem schválila Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

Článek 99

Komise zváží, jakým způsobem by mohly být zákony různých členských států týkající se daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, včetně vyrovnávacích opatření uplatňovaných v souvislosti s obchodováním mezi členskými státy, harmonizovány v zájmu společného trhu.

Komise předloží návrhy Radě, která rozhoduje jednomyslně, aniž jsou dotčena ustanovení článků 100 a 101.

KAPITOLA 3

Sbližování právních předpisů

Článek 100

Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá směrnice o sbližování právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování společného trhu.

Shromáždění a Hospodářský a sociální výbor jsou konzultovány v případě jakékoli směrnice, jejíž provedení by mělo za následek změnu zákonů v jednom nebo více členských státech.

Článek 101

Zjistí-li Komise, že existující rozdíly mezi právními a správními předpisy členských států narušují podmínky hospodářské soutěže na společném trhu a vyvolávají narušení, které je nutno odstranit, poradí se s danými členskými státy.

Nevedou-li tyto porady k odstranění takové nerovnováhy, přijme Rada na návrh Komise za tímto účelem potřebné směrnice, a to v průběhu první etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou. Komise a Rada mohou přijímat jakákoli jiná vhodná opatření uvedená v této smlouvě.

Článek 102

1. Jsou-li důvody k obavám, že přijetí nebo změna právního nebo správního předpisu může vyvolat narušení ve smyslu předchozího článku, zahájí členský stát, který přijetí nebo změnu zamýšlí, jednání s Komisí. Komise po konzultaci s členskými státy doporučí příslušným státům vhodná opatření, aby k nerovnováze nedošlo.

2. Jestliže stát, který hodlá přijmout nebo změnit vnitrostátní předpisy, nevyhoví doporučení Komise, které je mu určeno, nelze od jiných členských států požadovat, aby podle článku 101 změnilly své vnitrostátní předpisy za účelem odstranění tohoto narušení. Jestliže členský stát, který nedbal doporučení Komise, vyvolá narušení pouze ke své vlastní újmě, článek 101 se nepoužije.

HLAVA II HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA

KAPITOLA 1

Politika konjunktury

Článek 103

Členské státy považují svou politiku konjunktury za věc společného zájmu. Jednají mezi sebou a s Komisí o opatřeních, která je třeba přijmout za stávajících okolností.

2. Aniž jsou dotčeny ostatní postupy podle této smlouvy, Rada může na návrh Komise jednomyslně rozhodnout o opatřeních, která odpovídají dané situaci.

3. Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise případně vydá nezbytné směrnice o podrobnostech realizace opatření podle odstavce 2.

4. Postupy podle tohoto článku se použijí také v případě obtíží v zásobování určitými výrobky.

KAPITOLA 2

Platební bilance

Článek 104

Každý členský stát uskutečňuje hospodářskou politiku nezbytnou k zajištění rovnováhy své celkové platební bilance a udržení důvěry ve vlastní měnu při současném zajištění vysoké úrovně zaměstnanosti a stability cenových hladin.

Článek 105

1. K usnadnění dosažení cílů stanovených v článku 104 koordinují členské státy svou hospodářskou politiku. Za tímto účelem zakládají spolupráci mezi příslušnými orgány státní správy a mezi svými centrálními bankami.

Komise předkládá Radě doporučení pro vytváření takové spolupráce.

2. Za účelem rozvíjení koordinace politiky členských států v měnové oblasti v rozsahu potřebném pro fungování společného trhu bude zřízen Měnový výbor s poradní funkcí, jehož úkolem je:

- sledovat měnovou a finanční situaci v členských státech a ve Společenství a obecný platební systém členských států a podávat o tom pravidelně zprávy Radě a Komisi,
- zaujímat stanoviska pro předložení těmto orgánům z vlastního podnětu nebo na žádost Rady nebo Komise.

Každý členský stát a Komise jmenují po dvou členech Měnového výboru.

Článek 106

1. Každý členský stát se zavazuje povolit v měně členského státu, v němž má věřitel nebo oprávněný sídlo nebo bydliště, jakékoli platby související se směnou zboží, služeb nebo kapitálu, jakož i převody kapitálu a mezd v takovém rozsahu, v němž je při uplatňování této smlouvy liberalizován pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob mezi členskými státy.

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny liberalizovat platby ve větším rozsahu, než je stanoveno v předchozím pododstavci, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, zejména stav jejich platební bilance.

2. Pokud jsou směna zboží a služeb a pohyb kapitálu omezeny pouze omezeními plateb s tím spojených, použijí se obdobně pro účely postupného odstranění takových omezení ustanovení kapitol vztahující se k odstranění množstevních omezení, liberalizaci služeb a volnému pohybu kapitálu.

3. Členské státy se zavazují nezavádět mezi sebou žádná nová omezení převodů spojených s neviditelnými operacemi vyjmenovanými v příloze III této smlouvy.

Postupné odstranění stávajících omezení se uskuteční v souladu s ustanoveními článků 63, 64 a 65, pokud takové odstranění není upraveno ustanoveními odstavců 1 a 2 nebo kapitolou vztahující se k volnému pohybu kapitálu.

4. Ukáže-li se to jako nezbytné, dohodnou se členské státy navzájem na opatřeních, která mají být přijata, aby umožnila uskutečnit platby a převody uvedené v tomto článku; tato opatření však nesmí být v rozporu s cíli stanovenými v této kapitole.

Článek 107

1. Každý členský stát považuje svou politiku v oblasti směnných kurzů za otázku společného zájmu.

2. Jestliže některý členský stát provede změnu svého směnného kurzu, která je neslučitelná s cíli stanovenými v článku 104 a která vážně narušuje podmínky hospodářské soutěže, může Komise po konzultaci s Měnovým výborem zmocnit ostatní členské státy, aby na omezené období přijaly opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby se vyhnuly následkům takové změny; podmínky a metody uplatňování takových opatření stanoví Komise.

Článek 108

1. Pokud členský stát čelí obtížím nebo hrozí-li mu obtíže v oblasti vlastní platební bilance v důsledku celkové nerovnováhy platebních bilancí nebo druhu měn, které má k dispozici, a mohou-li takové obtíže ohrozit fungování společného trhu nebo postupné zavádění společné obchodní politiky, prozkoumá Komise neprodleně situaci daného státu, jakož i opatření, která přijal nebo může přijmout s využitím všech dostupných prostředků podle článku 104. Komise určí opatření, jejichž přijetí danému státu doporučí.

Ukážou-li se opatření učiněná členským státem a opatření navržená Komisí jako nedostatečná k překonání vzniklých nebo hrozících obtíží, doporučí Komise po konzultaci s Měnovým výborem Radě poskytnutí vzájemné pomoci a doporučí k tomu vhodné metody.

Komise pravidelně informuje Radu o situaci a jejím vývoji.

2. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou o poskytnutí vzájemné pomoci a přijme směrnice nebo rozhodnutí určující podmínky a podrobnosti této pomoci. Vzájemná pomoc může mít především formu:

- a) dohodnutého postupu u ostatních mezinárodních organizací, na které se mohou členské státy obrátit;
- b) jakýchkoli opatření potřebných k zamezení odklonu obchodu, pokud stát, který má obtíže, udržuje nebo znovu zavádí množstevní omezení vůči třetím zemím;
- c) poskytování úvěrů v omezené výši ostatními členskými státy; k tomu je třeba jejich souhlasu.

Kromě toho může mít během přechodného období vzájemná pomoc také formu zvláštních celních omezení nebo zvýšení kvót, aby byl umožněn zvýšený vývoz ze státu, který má obtíže, a to v souladu s dohodou přijatou mezi státy, které by tato opatření přijaly.

3. Neposkytne-li Rada vzájemnou pomoc doporučenou Komisí nebo jsou-li poskytnutá vzájemná pomoc a přijatá opatření nedostatečná, zmocní Komise stát, který má obtíže, aby přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

Rada může kvalifikovanou většinou takové zmocnění odvolat a podmínky a podrobnosti těchto opatření změnit.

Článek 109

1. V případě náhlé krize platební bilance členského státu a není-li okamžitě přijato rozhodnutí uvedené v čl. 108 odst. 2, může dotyčný členský stát preventivně přijmout nezbytná ochranná opatření. Tato opatření musí co nejméně narušit fungování společného trhu a nesmějí přesahovat rozsah nezbytně nutný pro odstranění obtíží, které náhle vznikly.

2. Komise a ostatní členské státy budou o takových ochranných opatřeních informovány nejpozději při jejich vstupu v platnost. Komise může Radě doporučit poskytnutí vzájemné pomoci podle článku 108.

3. Po obdržení stanoviska Komise a po konzultaci s Měnovým výborem může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout, že dotyčný stát musí změnit, pozastavit nebo zrušit výše uvedená ochranná opatření.

KAPITOLA 3

Obchodní politika

Článek 110

Vytvořením celní unie hodlají členské státy přispět ve společném zájmu k harmonickému rozvoji světového obchodu, k postupnému odstranění omezení mezinárodního obchodu a ke snižování celních překážek.

Společná obchodní politika přihlíží k příznivému dopadu, který může mít odstranění cel mezi členskými státy na vzrůst konkurenceschopnosti podniků těchto států.

Článek 111

Aniž jsou dotčeny články 115 a 116, použijí se během přechodného období tato pravidla:

1. Členské státy koordinují své obchodní vztahy s třetími zeměmi tak, aby po uplynutí přechodného období byly naplněny podmínky nezbytné pro uskutečňování společné politiky v oblasti vnějšího obchodu.

Komise předloží Radě návrhy týkající se způsobu sledování společného postupu a pro sjednocení obchodní politiky během přechodného období.

2. Komise předloží Radě doporučení ohledně jednání o clech s třetími zeměmi týkající se společného celního sazebníku.

Rada zmocní Komisi, aby zahájila tato jednání.

Komise při vedení těchto jednání konzultuje zvláštní výbor, který jmenuje Rada, aby jí v tomto úkolu napomáhal, a řídí se směrnicemi, které jí Rada může poskytnout.

3. Při výkonu svých pravomocí podle tohoto článku přijímá Rada svá rozhodnutí v průběhu prvních dvou etap jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou.

4. Členské státy po jednání s Komisí přijmou veškerá nezbytná opatření, zejména s cílem přizpůsobit veškeré platné dohody o sazbách se třetími zeměmi tak, aby nebylo zpožděno přijetí společného celního sazebníku.

5. Členské státy si stanovují cíl dosáhnout nejvyšší možné úrovně sjednocení svých liberalizačních seznamů vůči třetím zemím nebo skupinám třetích zemí. Komise za tímto účelem vydá členským státům jakákoli vhodná doporučení.

Učiní-li členské státy kroky k odstranění nebo snížení množstevních omezení vůči třetím zemím, jsou povinny o tom předem informovat Komisi a používat stejná opatření vůči ostatním členským státům.

Článek 112

1. Aniž jsou dotčeny závazky, jež členské státy převzaly v rámci jiných mezinárodních organizací, budou režimy podpor poskytovaných členskými státy vývozu do třetích zemí před uplynutím přechodného období postupně harmonizovány v takovém rozsahu, aby hospodářská soutěž mezi podniky Společenství nebyla narušena.

Rada na návrh Komise do konce druhé etapy jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou přijímá k tomu potřebné směrnice.

2. Předchozí ustanovení se nepoužijí na navracení cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem, ani na navracení nepřímých daní včetně daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, které se povolují při vývozu zboží z členského státu do třetí země, pokud tato navracení nepřevyšují poplatky a daně, jimž byly vyvážené výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

Článek 113

1. Po uplynutí přechodného období se bude společná obchodní politika zakládat na jednotných zásadách, zejména pokud jde o úpravy celních sazeb, uzavírání celních a obchodních dohod, sjednocování liberalizačních opatření, vývozní politiku a obchodní ochranná opatření, jako jsou opatření pro případ dumpingu a subvencování.

2. Komise předkládá Radě návrhy k provádění společné obchodní politiky.

3. Je-li třeba sjednat dohody se třetími zeměmi, podá Komise doporučení Radě. Rada zmocní Komisi, aby zahájila potřebná jednání.

Komise při vedení těchto jednání konzultuje zvláštní výbor, který jmenuje Rada, aby jí v tomto úkolu napomáhal, a řídí se směrnicemi, které jí Rada může poskytnout.

4. Rada při výkonu pravomocí, které jí byly tímto článkem svěřeny, rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Článek 114

Dohody podle čl. 111 odst. 2 a článku 113 uzavírá Rada jménem Společenství, přičemž jedná v průběhu prvních dvou etap jednomyslně a poté kvalifikovanou většinou.

Článek 115

K zajištění toho, aby provádění obchodněpolitických opatření přijatých v souladu s touto smlouvou některým členským státem nebylo znemožněno odklonem obchodu, nebo vyvolá-li rozdílnost těchto opatření hospodářské obtíže v jednom nebo v několika členských státech, doporučí Komise metody potřebné spolupráce mezi členskými státy. Nestačí-li to, může Komise zmocnit členský stát, aby přijal nutná ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

V naléhavém případě mohou členské státy během přechodného období samy přijmout taková opatření, která jsou potřebná, a informují o nich ostatní členské státy, jakož i Komisi, a ta může rozhodnout o jejich doplnění nebo zrušení.

Přednostně je třeba volit taková opatření, která co nejméně narušují fungování společného trhu a která berou v úvahu nezbytnost co nejvíce urychlit vytvoření společného celního sazebníku.

Článek 116

Ve veškerých otázkách zvláštního významu pro společný trh postupují členské státy od konce přechodného období v rámci mezinárodních organizací hospodářského charakteru výhradně společně. K tomuto účelu Komise předkládá Radě návrhy týkající se rozsahu a provádění těchto společných postupů; Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

V průběhu přechodného období jednají členské státy vzájemně o sjednocování svých postupů a v co nejvyšší míře přijímají jednotný postoj.

HLAVA III

SOCIÁLNÍ POLITIKA

KAPITOLA 1

Sociální ustanovení

Článek 117

Členské státy se shodují v tom, že je nutno podporovat zvyšování životní úrovně a zlepšování pracovních podmínek zaměstnanců tak, aby bylo možno tyto podmínky vyrovnat a přitom udržet jejich zvýšenou úroveň.

Členské státy soudí, že takový vývoj bude nejen výsledkem fungování společného trhu, který napomůže harmonizaci sociálních systémů, ale také výsledkem postupů stanovených touto smlouvou a sbližování právních a správních předpisů členských států.

Článek 118

Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této smlouvy, a v souladu s jejími obecnými cíli je úkolem Komise podporovat úzkou spolupráci mezi členskými státy v sociální oblasti, zejména v záležitostech, jež se týkají:

- zaměstnanosti,
- pracovního práva a pracovních podmínek,
- odborného a dalšího vzdělávání,
- sociálního zabezpečení,
- ochrany před pracovními úrazy a nemocemi z povolání,
- ochrany zdraví při práci,
- práva sdružovat se v odborových organizacích a práva kolektivního vyjednávání mezi zaměstnavateli a zaměstnanci.

Za tím účelem Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracovává průzkumy, vydává stanoviska a organizuje porady o problémech, které vznikají na vnitrostátní úrovni, a o problémech, které se týkají mezinárodních organizací.

Před vydáním stanovisek podle tohoto článku konzultuje Komise Hospodářský a sociální výbor.

Článek 119

Každý členský stát zajistí v průběhu první etapy uplatnění zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou práci a bude ji nadále dodržovat.

Odměnou ve smyslu tohoto článku se rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní odměny, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí zaměstnanci v souvislosti se zaměstnáním.

Rovnost odměňování mužů a žen bez diskriminace na základě pohlaví znamená:

- a) že se odměna za stejnou práci vypočítává při úkolové mzdě podle stejné sazby;
- b) že časová odměna za práci je stejná na stejném pracovním místě.

Článek 120

Členské státy se vynasnaží zachovat stávající rovnocennost systémů placené dovolené.

Článek 121

Rada může jednomyslně po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem pověřit Komisi úkoly, které se týkají provádění společných opatření, zejména v oblasti sociálního zabezpečení migrujících pracovníků, podle článků 48 až 51.

Článek 122

Výroční zpráva Komise pro Shromáždění obsahuje zvláštní kapitolu o vývoji sociální situace ve Společenství.

Shromáždění může Komisi vyzvat, aby vypracovala zprávy o zvláštních problémech týkajících se sociální situace.

KAPITOLA 2

Evropský sociální fond

Článek 123

Pro zlepšení možností zaměstnávání pracovníků na společném trhu, a tím pro zvyšování životní úrovně se podle následujících ustanovení zřizuje Evropský sociální fond, jehož posláním bude rozšiřovat možnosti zaměstnávání pracovníků a zvyšovat jejich profesní a geografickou mobilitu uvnitř Společenství.

Článek 124

Fond spravuje Komise.

Komisi je při tom nápomocen výbor, jehož předsedou je člen Komise a jehož členy jsou zástupci vlád, odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

Článek 125

1. Na žádost členského státu pokryje fond v rámci nařízení uvedených v článku 127 50 % nákladů tohoto státu nebo subjektu veřejného práva ode dne vstupu této smlouvy v platnost:

a) na zajištění znovuzaměstnání pracovníků prostřednictvím

- profesní rekvalifikace,
- náhrady za přesídlení;

b) na poskytování podpory zaměstnancům, kteří jsou dočasně zaměstnáni na zkrácenou pracovní dobu nebo plně nebo částečně suspendováni v důsledku přechodu jejich podniku na jinou výrobu tak, aby mohli i nadále dostávat stejnou výši odměny až do svého znovuzaměstnání na plný úvazek.

2. Podpora poskytovaná fondem na náklady na profesní rekvalifikaci je podmíněna tím, že nezaměstnaní pracovníci nemohli nalézt zaměstnání jinde než v novém povolání a tím, že byli po dobu alespoň šesti měsíců produktivně zaměstnáni v povolání, pro které byli rekvalifikováni.

Poskytování podpory v souvislosti s příplatky za přesídlení je podmíněno tím, že nezaměstnaní pracovníci byli nuceni změnit své bydliště ve Společenství, a dále tím, že byli ve svém novém bydlišti produktivně zaměstnáni po dobu alespoň šesti měsíců.

Poskytování podpory zaměstnancům v případech, kdy byl podnik reorganizován, podléhá těmto podmínkám:

- a) zaměstnanci, kterých se to týká, byli v tomto podniku znovuzaměstnáni na plný úvazek po dobu alespoň šesti měsíců,
- b) příslušná vláda již dříve předložila plán vypracovaný daným podnikem na jeho reorganizaci a financování této reorganizace a
- c) Komise již dříve odsouhlasila plán reorganizace.

Článek 126

Po uplynutí přechodného období může Rada po obdržení stanoviska Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním:

- a) kvalifikovanou většinou rozhodnout, že celá podpora nebo jen její část podle článku 125 již nebude nadále poskytována;
- b) jednomyslným rozhodnutím stanovit nové úkoly, které mají být fondu svěřeny v souladu s jeho posláním, jak je vymezuje článek 123.

Článek 127

Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Shromážděním přijme kvalifikovanou většinou nařízení nezbytná k provedení článků 124, 125 a 126; zejména přesně stanoví podrobnosti týkající se podmínek, za kterých fond poskytuje podporu podle článku 125, jakož i kategorie podniků, jejichž zaměstnanci obdrží podporu podle čl. 125 odst.1 písm. b).

Článek 128

Rada na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem stanoví obecné zásady pro uskutečňování společné politiky v oblasti odborného vzdělávání, které mohou přispět k harmonickému rozvoji národních hospodářství i společného trhu.

HLAVA IV

EVROPSKÁ INVESTIČNÍ BANKA

Článek 129

Zřizuje se Evropská investiční banka, která má právní subjektivitu.

Členy Evropské investiční banky jsou členské státy.

Statut Evropské investiční banky je předmětem protokolu připojeného k této smlouvě.

Článek 130

Úkolem Evropské investiční banky je přispívat k vyrovnanému a plynulému rozvoji společného trhu v zájmu Společenství prostřednictvím pomoci z kapitálových trhů a z jejích vlastních zdrojů. Za tímto účelem napomáhá neziskovým poskytováním půjček a záruk financování následujících projektů ze všech odvětví hospodářství:

- a) projektů na rozvíjení méně vyvinutých regionů;
- b) projektů na modernizaci nebo reorganizaci podniků nebo na vytvoření nových činností, které vyžaduje postupné vytváření společného trhu a které díky svému rozsahu nebo povaze nemohou být plně pokryty různými způsoby financování existujícího v každém z členských států;
- c) projektů společného zájmu pro více členských států, které díky svému rozsahu nebo povaze nemohou být plně pokryty různými způsoby financování existujícími v každém z členských států.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘIDRUŽENÍ ZÁMOŘSKÝCH ZEMÍ A ÚZEMÍ

Článek 131

Členské státy se shodují, že ke Společenství přidruží mimoevropské země a území, které mají zvláštní vztah k Belgii, Francii, Itálii nebo Nizozemsku. Tyto země a území (dále jen „země a území“) jsou vyjmenovány v příloze IV této smlouvy.

Účelem přidružení je podporovat hospodářský a sociální rozvoj těchto zemí a území a navazovat úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem.

V souladu se zásadami vytyčenými v preambuli této smlouvy má přidružení sloužit především podpoře zájmů a blahobytu obyvatel těchto zemí a území a tomu, aby byly vedeny k hospodářskému, sociálnímu a kulturnímu rozvoji, o něž usilují.

Článek 132

Přidružení sleduje následující cíle:

1. Členské státy uplatňují při obchodních stycích se zeměmi a územími stejné zacházení, jaké si vzájemně poskytují na základě této smlouvy.
2. Každá země nebo území uplatňuje při svých obchodních stycích se členskými státy a ostatními zeměmi a územími stejné zacházení, jaké uplatňuje vůči tomu evropskému státu, s nímž udržuje zvláštní vztahy.
3. Členské státy se podílejí na investicích, které vyžaduje postupný rozvoj těchto zemí a území.
4. U investic financovaných Společenstvím je účast na veřejných soutěžích a dodávkách umožněna za stejných podmínek všem fyzickým i právnickým osobám, které jsou státními příslušníky členských států nebo zemí a území.
5. Na právo usazování státních příslušníků a společností ve vztazích mezi členskými státy a zeměmi a územími se vztahují s vyloučením jakékoli diskriminace ustanovení a postupy stanovené v kapitole o právu usazování, nestanoví-li zvláštní předpisy přijaté podle článku 136 jinak.

Článek 133

1. Cla na zboží pocházející z těchto zemí a území budou při dovozu do členských států zcela odstraněna tak, jak budou postupně odstraňována cla mezi členskými státy v souladu s ustanoveními této smlouvy.
2. Cla na zboží pocházející ze členských států a z ostatních zemí a území budou při dovozu do každé země nebo území postupně odstraněna v souladu s články 12, 13, 14, 15 a 17.

3. Země a území však mohou vybírat cla, která jsou nezbytná pro jejich rozvoj a industrializaci, anebo cla fiskální povahy, která tvoří příjem jejich rozpočtu.

Clu uvedená v předchozím pododstavci však budou postupně snižována až na úroveň cel na dovoz zboží pocházejícího z členského státu, s nímž příslušná země nebo území udržuje zvláštní vztahy. Procentní sazby a harmonogram snižování cel podle této smlouvy se vztahují na rozdíl mezi celní sazbou na zboží pocházející z členského státu, který udržuje s příslušnou zemí nebo územím zvláštní vztahy, a celní sazbou, jíž při vstupu do dovážející země nebo území podléhá stejné zboží z ostatních členských států Společenství.

4. Odstavec 2 se nepoužije pro země a území, které z důvodu zvláštních mezinárodních závazků, jimiž jsou vázány, uplatňují již ke dni vstupu této smlouvy v platnost nediskriminační celní sazebník.

5. Zavedení nebo změna celních sazeb na zboží dovážené do země nebo území nesmí vést ani právně, ani fakticky k přímé nebo nepřímé diskriminaci mezi dovozy zboží z různých členských států.

Článek 134

Pokud by výše celní sazby uplatňované na zboží z třetí země při dovozu do země nebo na území mohla při uplatnění čl. 133 odst. 1 vyvolat odklon obchodu ke škodě některého členského státu, může tento stát požádat Komisi, aby navrhla ostatním členským státům opatření potřebná k nápravě tohoto stavu.

Článek 135

S výhradou ustanovení týkajících se ochrany zdraví, veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku se volný pohyb pracovníků ze země a území v členských státech, jakož i pracovníků ze členských států v zemích a územích řídí smlouvami, jež budou následně uzavřeny a jež vyžadují jednomyslné schválení členskými státy.

Článek 136

Pro první pětileté období ode dne vstupu této smlouvy v platnost stanoví prováděcí úmluva připojená k této smlouvě podrobnosti a postup pro přidružování země a území ke Společenství.

Před skončením platnosti úmluvy uvedené v předchozím odstavci rozhodne Rada jednomyslně na základě získaných zkušeností a na základě zásad vymezených touto smlouvou o předpisech pro další období.

ČÁST PÁTÁ

ORGÁNY SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

USTANOVENÍ O ORGÁNECH

KAPITOLA 1

Orgány

Oddíl 1

Shromáždění

Článek 137

Shromáždění se skládá ze zástupců lidu států sdružených ve Společenství a vykonává rozhodovací a kontrolní pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

Článek 138

1. Shromáždění se skládá z delegátů, které jmenují parlamenty ze svých členů způsobem stanoveným příslušným členským státem.

2. Počet delegátů je stanoven takto:

Belgie	14
Německo	36
Francie	36
Itálie	36
Lucembursko	6
Nizozemsko	14

3. Shromáždění vypracuje návrhy na všeobecné a přímé volby konané jednotně ve všech členských státech.

Rada přijme jednomyslně odpovídající ustanovení a doporučí členským státům jejich přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 139

Shromáždění zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by muselo být svoláno, třetí úterý v měsíci říjnu.

Shromáždění se může sejít k mimořádnému zasedání na žádost většiny svých členů anebo na žádost Rady nebo Komise.

Článek 140

Shromáždění volí ze svých členů předsedu a předsednictvo.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí a ujímají se slova jménem Komise, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Shromáždění nebo jeho členové.

Za podmíněk, které stanoví ve svém jednací m řádu, může Rada kdykoli vystoupit před Shromážděním.

Článek 141

Nestanočí-li tato smlouva jinak, usnáší se Shromáždění nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů.

Usnášeníschopnost stanoví jednací řád.

Článek 142

Shromáždění přijme svůj jednací řád většinou hlasů všech členů.

Zápisy z jednání Shromáždění se zveřejňují způsobem stanoveným v jednací m řádu.

Článek 143

Shromáždění projednává na veřejném zasedání souhrnnou výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

Článek 144

Byl-li podán návrh na vyslovení nedůvěry Komisi pro její činnost, může Shromáždění o tomto návrhu rozhodnout až po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejným hlasováním.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat většinou dvou třetin odevzdaných hlasů a většinou členů Shromáždění, odstoupí členové Komise kolektivně. Vyřizují však nadále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazení v souladu s článkem 158.

Oddíl 2

Rada

Článek 145

K dosažení cílů vytyčených touto smlouvou a za podmíněk jí vymezených Rada:

- zajišťuje koordinaci obecných hospodářských politik členských států,
- má rozhodovací pravomoc.

Článek 146

Rada se skládá ze zástupců členských států. Každá vláda do ní vysílá jednoho ze svých členů.

Předsednictví vykonávají postupně všichni členové Rady; střídají se po šesti měsících v abecedním pořadí členských států.

Článek 147

Radu svolává její předseda z vlastního podnětu, z podnětu některého z jejích členů nebo z podnětu Komise.

Článek 148

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Rada většinou hlasů svých členů.

2. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

Belgie	2
Německo	4
Francie	4
Itálie	4
Lucembursko	1
Nizozemsko	2

K přijetí usnesení je potřeba nejméně:

- 12 hlasů v případech, kdy podle této smlouvy mají být přijata na návrh Komise,
- 12 hlasů alespoň čtyř členů v ostatních případech.

3. Zdržení se hlasování přítomných nebo zastoupených členů není překážkou přijetí usnesení Rady vyžadujících jednomyslnost.

Článek 149

Rozhoduje-li Rada podle této smlouvy na návrh Komise, může přijmout rozhodnutí, které se od tohoto návrhu odchyluje, pouze jednomyslně.

Dokud Rada nerozhodne, může Komise svůj původní návrh změnit, zejména byl-li tento návrh konzultován se Shromážděním.

Článek 150

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Článek 151

Rada přijme svůj jednací řád.

Jednací řád může zřídit výbor složený ze zástupců členských států. Rada určí jeho úkoly a pravomoci.

Článek 152

Rada může požádat Komisi, aby provedla průzkumy, které Rada pokládá za potřebné k dosažení společných cílů, a aby jí předložila veškeré vhodné návrhy.

Článek 153

Po obdržení stanoviska Komise přijme Rada statuty výborů uvedených v této smlouvě.

Článek 154

Rada stanoví kvalifikovanou většinou platy, náhrady a důchody předsedy a členů Komise a předsedy, soudců, generálních advokátů a tajemníka Soudního dvora. Stejnou většinou rovněž stanoví veškeré náhrady poskytované místo odměny.

Oddíl 3

Komise

Článek 155

K zajištění řádného fungování a rozvoje společného trhu Komise:

- dbá na provádění této smlouvy, jakož i aktů přijatých orgány Společenství na jejím základě;
- vydává doporučení nebo zaujímá stanoviska v oblastech, které jsou předmětem této smlouvy, jestliže tak smlouva výslovně stanoví nebo jestliže to Komise považuje za nutné;
- má vlastní rozhodovací pravomoc a podílí se na tvorbě aktů Rady a Shromáždění za podmínek stanovených touto smlouvou;
- vykonává pravomoci k provádění předpisů vydaných Radou, které na ni Rada přenesla.

Článek 156

Komise zveřejní každoročně nejméně měsíc před zahájením zasedání Shromáždění souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

Článek 157

1. Komise se skládá z devíti členů vybraných podle jejich celkové způsobilosti, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti.

Počet členů Komise může být změněn jednomyslným rozhodnutím Rady.

Členy Komise mohou být pouze státní příslušníci členských států.

Nejvýše dva členové Komise mohou být též státní příslušnosti.

2. Členové Komise vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých úkolů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce. Každý členský stát se zavazuje zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy Komise při plnění jejich úkolů.

Během funkčního období nesmějí členové Komise vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu se slavnostně zavazují dodržovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období. V případě porušení těchto povinností může Soudní dvůr na návrh Rady nebo Komise rozhodnout podle okolností o odvolání člena podle článku 160 nebo o odnětí jeho nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky.

Článek 158

Členy Komise jmenují na základě vzájemné dohody vlády členských států.

Jsou jmenováni na dobu čtyř let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Článek 159

Mimo případy pravidelné obměny a smrti končí výkon funkce člena Komise odstoupením nebo odvoláním.

Dotyčný člen je nahrazen pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že jej není třeba nahradit.

Mimo případy odvolání podle článku 160 zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku svého nahrazení.

Článek 160

Přestane-li kterýkoli člen Komise splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na návrh Rady nebo Komise.

V takovém případě může Rada jednomyslným rozhodnutím prozatímně tohoto člena zprostit výkonu jeho funkce a zajistit jeho nahrazení až do okamžiku, dokud Soudní dvůr nerozhodne.

Soudní dvůr může prozatímně tohoto člena zprostit výkonu jeho funkce na návrh Rady nebo Komise.

Článek 161

Předseda a dva místopředsedové Komise jsou jmenováni z řad jejích členů na dobu dvou let stejným postupem jako při jmenování členů Komise. Mohou být jmenováni opakovaně.

Mimo případy celkové obměny Komise se jmenování provádí po konzultaci s Komisí.

V případě odstoupení, odvolání nebo smrti, jsou předseda a místopředsedové nahrazeni na zbývající část funkčního období za podmínek uvedených v prvním pododstavci.

Článek 162

Rada a Komise se navzájem konzultují a vzájemnou dohodou upraví způsoby své spolupráce.

Komise přijme svůj jednací řád, kterým upraví svou činnost a činnost útvarů jí podléhajících v souladu s touto smlouvou. Zajistí zveřejnění tohoto jednacího řádu.

Článek 163

Komise se usnáší většinou hlasů svých členů z počtu stanoveného v článku 157.

Komise je schopná se usnášet, pokud je přítomen počet členů stanovený v jejím jednacím řádu.

Oddíl 4

Soudní dvůr

Článek 164

Soudní dvůr zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

Článek 165

Soudní dvůr se skládá ze sedmi soudců.

Soudní dvůr zasedá v plénu. Může však vytvářet senáty složené ze tří nebo z pěti soudců k provádění určitých přípravných šetření nebo k rozhodování určitých skupin věcí v souladu s pravidly stanovenými k tomuto účelu.

Soudní dvůr zasedá v plénu, projednává-li věci, které mu předložil členský stát nebo orgán Společenství, nebo předběžné otázky, které mu byly předloženy podle článku 177.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným rozhodnutím zvýšit počet soudců a provést nezbytné úpravy druhého a třetího pododstavce tohoto článku a čl. 167 druhého pododstavce.

Článek 166

Soudnímu dvoru jsou nápomocni dva generální advokáti.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve všech věcech předložených Soudnímu dvoru, aby tak napomáhal Soudnímu dvoru při plnění jeho poslání vymezeného článkem 164.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným rozhodnutím zvýšit počet generálních advokátů a provést nezbytné úpravy čl. 167 třetího pododstavce.

Článek 167

Soudci a generální advokáti jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Obměna se střídavě týká tří a čtyř soudců. Tři soudci, jejichž místa podléhají obměně na konci prvního tříletého období, budou určeni losem.

Každé tři roky dochází k částečné obměně generálních advokátů. Generální advokát, jehož místo podléhá obměně na konci prvního tříletého období, bude určen losem.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období končí, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Článek 168

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Článek 169

Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj z této smlouvy vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko poté, co umožní tomuto státu podat vyjádření.

Nevyhoví-li tento stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise předložit věc Soudnímu dvoru.

Článek 170

Má-li členský stát za to, že jiný členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, může věc předložit Soudnímu dvoru.

Dříve než členský stát podá proti jinému členskému státu žalobu pro údajné nesplnění povinnosti, která pro něj vyplývá z této smlouvy, předloží věc Komisi.

Komise vydá odůvodněné stanovisko poté, co umožní zúčastněným státům, aby si navzájem předložily písemná i ústní vyjádření.

Nevydá-li Komise takové stanovisko ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí věc byla předložena, může být věc předložena Soudnímu dvoru i bez stanoviska Komise.

Článek 171

Shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, je tento stát povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora.

Článek 172

Nařízení vydaná Radou na základě ustanovení této smlouvy mohou na Soudní dvůr přenést neomezenou soudní pravomoc týkající se sankcí, které tato nařízení stanoví.

Článek 173

Soudní dvůr přezkoumává legalitu aktů Rady a Komise, s výjimkou doporučení a stanovisek. Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Radou nebo Komisí pro nedostatek příslušnosti, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci.

Každá fyzická nebo právnická osoba může za stejných podmínek podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

Žaloby uvedené v tomto článku musí být podány ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, ode dne jeho oznámení navrhovateli nebo ode dne, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.

Článek 174

Je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr prohlásí napadený akt za neplatný od počátku.

Jde-li však o nařízení, Soudní dvůr uvede, považuje-li to za nezbytné, ty jeho účinky, které jsou nadále považovány za zachované.

Článek 175

Poruší-li Rada nebo Komise tuto smlouvu tím, že nepřijme rozhodnutí, mohou členské státy a ostatní orgány Společenství předložit věc Soudnímu dvoru, aby určil, že došlo k takovému porušení Smlouvy.

Tato žaloba je přípustná pouze tehdy, byl-li příslušný orgán předem vyzván, aby jednal. Jestliže se orgán ve lhůtě dvou měsíců od této výzvy nevyjádří, může být žaloba podána v další lhůtě dvou měsíců.

Každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v předchozích pododstavcích podat stížnost k Soudnímu dvoru na některý orgán Společenství proto, že nevydal akt jí určený jiný než doporučení nebo stanovisko.

Článek 176

Orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný nebo jehož nečinnost byla prohlášena za odporující této smlouvě, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

Tato povinnost se netýká povinností, které mohou vyplynout z použití čl. 215 druhého pododstavce.

Článek 177

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) výkladu této smlouvy,
- b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány Společenství,
- c) výkladu statutů subjektů zřízených aktem Rady, pokud tak tyto statuty stanoví.

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před vnitostátním soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr.

Článek 178

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 215 druhého pododstavce.

Článek 179

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených ve služebním nebo pracovním řádu.

Článek 180

Soudní dvůr má pravomoc v mezích dále uvedených rozhodovat spory, které se týkají:

- a) plnění závazků členských států, jež vyplývají ze statutu Evropské investiční banky. Správní rada banky má v této souvislosti oprávnění, která článek 169 přiznává Komisi;
- b) usnesení Rady guvernérů banky. Každý členský stát, Komise a správní rada banky může v této souvislosti podat žalobu za podmínek stanovených v článku 173;
- c) usnesení správní rady banky. Žaloby proti těmto usnesením mohou za podmínek stanovených v článku 173 podat pouze členské státy nebo Komise, a to pouze pro porušení formálního postupu stanoveného v čl. 21 odst. 2, 5, 6 a 7 statutu Evropské investiční banky.

Článek 181

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem.

Článek 182

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi členskými státy, které souvisejí s předmětem této smlouvy, jsou-li mu tyto spory předloženy na základě rozhodčí smlouvy.

Článek 183

S výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru touto smlouvou nejsou spory, v nichž je Společenství stranou, vyňaty z pravomoci vnitrostátních soudů.

Článek 184

Dotýká-li se spor nařízení Rady nebo Komise, může se každá strana, i když lhůta stanovená v čl. 173 třetím pododstavci uplynula, domáhat z důvodů stanovených v čl. 173 prvním pododstavci před Soudním dvorem nepoužitelnosti tohoto nařízení.

Článek 185

Žaloby podané u Soudního dvora nemají odkladný účinek. Má-li však Soudní dvůr za to, že to okolnosti vyžadují, může nařídit odklad provádění napadeného aktu.

Článek 186

Soudní dvůr může ve věcech, které mu byly předloženy, nařídit nezbytná předběžná opatření.

Článek 187

Rozsudky Soudního dvora jsou vykonatelné za podmínek stanovených v článku 192.

Článek 188

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí jednomyslně schválit Rada.

KAPITOLA 2

Ustanovení společná pro více orgánů

Článek 189

Ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Rada a Komise vydávají nařízení a směrnice, přijímají rozhodnutí a vydávají doporučení nebo zaujímají stanoviska.

Nařízení má obecnou působnost. Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.

Rozhodnutí je závazné v celém rozsahu pro ty, jimž je určeno.

Doporučení a stanoviska nejsou závazná.

Článek 190

Nařízení, směrnice a rozhodnutí Rady nebo Komise musí obsahovat odůvodnění a odkazovat na návrhy nebo stanoviska, které musí být podle této smlouvy předloženy.

Článek 191

Nařízení se vyhlášují v Úředním věstníku Společenství. Vstupují v platnost dnem, který je v nich stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení.

Směrnice a rozhodnutí se oznamují těm, jimž jsou určeny, a nabývají účinku tímto oznámením.

Článek 192

Rozhodnutí Rady nebo Komise, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou podkladem pro výkon rozhodnutí.

Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí Komisi a Soudnímu dvoru.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný orgán.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora. Kontrola řádného provádění výkonu rozhodnutí však spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů.

KAPITOLA 3

Hospodářský a sociální výbor

Článek 193

Zřizuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor je složen z představitelů různých oblastí hospodářského a sociálního života, zejména producentů, zemědělců, dopravců, zaměstnanců, obchodníků a řemeslníků, příslušníků svobodných povolání a veřejnosti.

Článek 194

Počet členů Hospodářského a sociálního výboru je stanoven takto:

Belgie	12
Německo	24
Francie	24
Itálie	24
Lucembursko	5
Nizozemsko	12

Členové výboru jsou jmenováni jednomyslně Radou na dobu čtyř let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Členové výboru jsou jmenováni za svou osobu a nesmí být vázáni žádnými příkazy.

Článek 195

1. Pro jmenování členů výboru předloží každý členský stát Radě seznam obsahující dvojnásobný počet kandidátů, než je počet míst připadajících na jeho státní příslušníky.

Složení výboru musí odpovídat potřebě přiměřeného zastoupení různých oblastí hospodářského a sociálního života.

2. Rada konzultuje Komisi. Rada si může vyžádat názor evropských organizací představujících jednotlivá hospodářská a sociální odvětví, které mají zájem na činnosti Společenství.

Článek 196

Výbor volí ze svých členů předsedu a předsednictvo na dobu dvou let.

Přijme svůj jednací řád a předloží jej Radě ke schválení, jež musí být jednomyslné.

Výbor svolává jeho předseda na žádost Rady nebo Komise.

Článek 197

Výbor se člení na odborné skupiny pro hlavní oblasti, jež jsou předmětem této smlouvy.

Zahrnuje zejména skupinu pro zemědělství a skupinu pro dopravu, na které se vztahují zvláštní ustanovení hlav týkajících se zemědělství a dopravy.

Odborné skupiny vyvíjejí svou činnost v rámci obecné působnosti výboru. Odborné skupiny nelze konzultovat nezávisle na výboru.

V rámci výboru mohou být dále zřízeny podvýbory pro vypracování návrhů stanovisek k určitým otázkám nebo oblastem, které jsou předkládány k projednání výboru.

Jednací řád upraví způsob sestavení a působnost odborných skupin a podvýborů.

Článek 198

Rada nebo Komise jsou povinny výbor konzultovat v případech uvedených v této smlouvě. Tyto orgány mohou výbor konzultovat, kdykoli to považují za vhodné.

Považují-li to Rada nebo Komise za nutné, určí výboru pro předložení jeho stanoviska lhůtu nejméně deseti dnů od jejího sdělení předsedovi. Po uplynutí této lhůty mohou jednat i bez tohoto stanoviska.

Stanoviska výboru a příslušné odborné skupiny, jakož i zápis z jejich jednání se postupují Radě a Komisi.

HLAVA II

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 199

Veškeré příjmy a výdaje Společenství, včetně těch, které se vztahují k Evropskému sociálnímu fondu, musí být předběžně vyčísleny a zahrnuty do rozpočtu pro každý rozpočtový rok .

Rozpočet musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

Článek 200

1. Příjmy rozpočtu zahrnují kromě jiných příjmů finanční příspěvky členských států určené podle následujícího klíče:

Belgie	7,9
Německo	28
Francie	28
Itálie	28
Lucembursko	0,2
Nizozemsko	7,9

2. Finanční příspěvky členských států určené ke krytí výdajů Evropského sociálního fondu jsou určeny podle následujícího klíče:

Belgie	8,8
Německo	32
Francie	32
Itálie	20
Lucembursko	0,2
Nizozemsko	7

3. Rada může klíče změnit jednomyslným rozhodnutím.

Článek 201

Komise prozkoumá, za jakých podmínek mohou být finanční příspěvky členských států podle článku 200 nahrazeny vlastními zdroji Společenství, zejména příjmy ze společného celního sazebníku po jeho konečném zavedení.

Komise předloží v tomto smyslu návrhy Radě.

Rada může přijmout jednomyslně po konzultaci se Shromážděním k těmto návrhům odpovídající ustanovení a doporučit je členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 202

Výdaje uvedené v rozpočtu jsou omezeny na dobu jednoho rozpočtového roku, nestanoví-li nařízení přijaté na základě článku 209 jinak.

Za podmínek stanovených v souladu s předpisy přijatými na základě článku 209 bude možné převést prostředky nevyčerpané do konce rozpočtového roku, s výjimkou prostředků určených na výdaje na zaměstnance, výlučně do rozpočtu bezprostředně následujícího rozpočtového roku.

Prostředky jsou rozděleny do kapitol zahrnujících výdaje podle jejich druhu nebo určení a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209.

Výdaje Shromáždění, Rady, Komise a Soudního dvora tvoří samostatné části rozpočtu, aniž je dotčen zvláštní režim stanovený pro některé společné výdaje.

Článek 203

1. Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

2. Každý z orgánů Společenství sestaví předběžný odhad svých výdajů. Komise shrne tyto odhady do předběžného návrhu rozpočtu. Připojí své stanovisko, jež může zahrnovat odlišné odhady.

Komise předloží předběžný návrh rozpočtu Radě nejpozději do 30. září roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Rada konzultuje Komisi, popřípadě další zúčastněné orgány, ve všech případech, kdy má v úmyslu se odchýlit od předběžného návrhu.

3. Rada kvalifikovanou většinou schválí návrh rozpočtu a předloží jej Shromáždění.

Návrh rozpočtu musí být Shromáždění předložen nejpozději 31. října roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Shromáždění je oprávněno navrhnout Radě změny návrhu rozpočtu.

4. Pokud Shromáždění schválí návrh rozpočtu nebo nepředá své stanovisko Radě do jednoho měsíce od předložení návrhu rozpočtu, považuje se rozpočet za schválený s konečnou platností.

Pokud během této lhůty Shromáždění navrhne změny, je takto pozměněný návrh rozpočtu předán Radě. Ta jej projedná s Komisí, popřípadě s dalšími zúčastněnými orgány, a rozhodne o schválení rozpočtu s konečnou platností kvalifikovanou většinou.

5. K přijetí části rozpočtu, která se vztahuje na Evropský sociální fond, je hlasům členů Rady přidělena následující váha:

Belgie	8
Německo	32
Francie	32
Itálie	20
Lucembursko	1
Nizozemsko	7

K přijetí usnesení je třeba nejméně 67 hlasů.

Článek 204

Pokud rozpočet na začátku rozpočtového roku nebyl ještě schválen, mohou být výdaje prováděny měsíčně podle kapitol nebo jiných jednotek členění v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209, a to až do výše jedné dvanáctiny prostředků předešlého rozpočtového roku s tím, že Komise může disponovat měsíčně nanejvýš jednou dvanáctinou prostředků předpokládaných v návrhu připravovaného rozpočtu.

Rada může kvalifikovanou většinou za předpokladu dodržení ostatních podmínek uvedených v prvním pododstavci umožnit výdaje přesahující jednu dvanáctinu.

Členské státy platí každý měsíc částky nezbytné k zajištění provedení tohoto článku prozatímně na základě klíčů přijatých pro předešlý rozpočtový rok.

Článek 205

Komise plní rozpočet v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209 na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků.

Nařízení stanoví podrobná pravidla, podle kterých se každý orgán podílí na provádění svých výdajů.

V rámci rozpočtu může Komise v mezích a za podmínek stanovených nařízením přijatým na základě článku 209 převádět prostředky z jedné kapitoly do druhé nebo z jedné jednotky nižšího členění do druhé.

Článek 206

Účetnictví týkající se veškerých příjmů a výdajů posuzuje kontrolní komise složená z auditorů, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti; jeden z jejích členů je předsedou komise. Počet auditorů určuje Rada jednomyslným rozhodnutím. Členové a předseda kontrolní komise jsou jmenováni do funkce jednomyslným rozhodnutím Rady na dobu pěti let. Rada určí kvalifikovanou většinou jejich odměnu.

Cílem ověřování, prováděného na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě, je zjištění legality a řádnosti příjmů a výdajů a zabezpečení řádného finančního řízení. Po skončení každého rozpočtového roku vypracuje kontrolní komise zprávu, kterou přijme většinou hlasů svých členů.

Komise předkládá každoročně Radě a Shromáždění vyúčtování operací prováděných v rámci rozpočtu za uplynulý rozpočtový rok a jako přílohu přikládá zprávu kontrolní komise. Dále jim předává finanční rozvahu aktiv a pasiv Společenství.

Rada udělí kvalifikovanou většinou absolutorium Komisi za plnění rozpočtu. O svém rozhodnutí informuje Shromáždění.

Článek 207

Rozpočet se sestavuje ve zúčtovacích jednotkách v souladu s nařízením přijatým na základě článku 209.

Finanční příspěvky stanovené v čl. 200 odst. 1 dávají členské státy k dispozici Společenství ve svých národních měnách.

Nevyčerpané části těchto příspěvků jsou uloženy ve státních pokladnách členských států nebo u orgánů jimi určených. Po dobu uložení si uložené prostředky uchovávají hodnotu odpovídající jejich přepočítacímu koeficientu platnému ke dni uložení vůči zúčtovací jednotce uvedené v prvním pododstavci.

Tyto nevyčerpané prostředky mohou být použity za podmínek dohodnutých mezi Komisí a příslušným členským státem.

Nařízení přijaté na základě článku 209 stanoví technické podmínky, za kterých se provádějí finanční operace Evropského sociálního fondu.

Článek 208

Komise může za podmínky, že to oznámí příslušným orgánům dotyčných států, převádět pohledávky v měně jednoho členského státu do měny jiného členského státu, pokud je to nezbytné k tomu, aby jich mohlo být použito k cílům stanoveným touto smlouvou. Komise se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.

Komise jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční orgány, které tento stát schválil.

Článek 209

Na návrh Komise Rada jednomyslně:

- a) přijme finanční nařízení určující zejména podrobnosti týkající se sestavování a plnění rozpočtu a předkládání a auditu účetnictví,
- b) určí podrobnosti a postup, podle nichž se příspěvky členských států dávají k dispozici Komisi,
- c) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti schvalujících osob a účetních.

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVENÍ OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Článek 210

Společenství má právní subjektivitu.

Článek 211

Společenství má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám; Společenství může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem. Pro tento účel je zastupováno Komisí.

Článek 212

Rada ve spolupráci s Komisí a po konzultaci s dalšími zúčastněnými orgány jednomyslně přijme služební řád úředníků Společenství a pracovní řád jiných zaměstnanců Společenství.

Po uplynutí čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s ostatními orgány tento služební a pracovní řád změnit.

Článek 213

K plnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může Komise shromažďovat veškeré informace a provádět veškeré potřebné průzkumy v mezích a za podmínek stanovených Radou v souladu s touto smlouvou.

Článek 214

Členové orgánů Společenství, členové výborů, jakož i úředníci a jiní zaměstnanci Společenství jsou povinni, a to i po skončení svých funkcí, nevyzrazovat takové informace, které jsou profesním tajemstvím, zejména údaje o podnicích, o jejich obchodních stycích nebo o struktuře jejich nákladů.

Článek 215

Smluvní odpovědnost Společenství se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkcí.

Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Společenství se řídí služebním nebo pracovním řádem, který se na ně vztahuje.

Článek 216

Sídlo orgánů Společenství určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

Článek 217

Pravidla pro používání úředních jazyků v orgánech Společenství stanoví Rada jednomyslně; pravidla obsažená v jednacím řádu Soudního dvora tím nejsou dotčena.

Článek 218

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu.

Článek 219

Členské státy se zavazují, že spory o výklad nebo provádění této smlouvy nebudou řešit jinak, než jak stanoví tato smlouva.

Článek 220

Členské státy zahájí mezi sebou v případě potřeby jednání s cílem zajistit ve prospěch svých státních příslušníků:

- ochranu osob a požívání a ochranu práv za týchž podmínek, které každý stát stanoví pro své vlastní státní příslušníky,
- zamezení dvojího zdanění uvnitř Společenství,
- vzájemné uznávání společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce, zachování jejich právní subjektivity v případě přenesení sídla z jedné země do druhé a možnost sloučení či splynutí společností, které se řídí právem různých členských států,
- zjednodušení formalit, jimž podléhá vzájemné uznávání a výkon soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů.

Článek 221

Ve lhůtě tří let od vstupu této smlouvy v platnost poskytnou členské státy státním příslušníkům ostatních členských států zacházení stejné jako vlastním státním příslušníkům, pokud jde o jejich finanční účast ve společnostech ve smyslu článku 58; ostatní ustanovení této smlouvy tím nejsou dotčena.

Článek 222

Tato smlouva se nijak nedotýká úpravy vlastnictví, uplatňované v členských státech.

Článek 223

1. Ustanovení této smlouvy nebrání použití následujících pravidel:

- a) členský stát není povinen poskytovat údaje, jejichž zpřístupnění podle jeho názoru odporuje podstatným zájmům jeho bezpečnosti,
- b) každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

2. V průběhu prvního roku od vstupu této smlouvy v platnost Rada jednomyslným rozhodnutím určí seznam výrobků, na něž se vztahují ustanovení odstavce 1 písmeno b).

3. Změny v tomto seznamu může provádět Rada jednomyslně na návrh Komise.

Článek 224

Členské státy vzájemně konzultují společné kroky, které mají zabránit tomu, aby fungování společného trhu bylo dotčeno opatřeními, která by byl některý členský stát nucen učinit v případě vážných vnitřních nepokojů ohrožujících veřejný pořádek, v případě války nebo vážného mezinárodního napětí vytvářejícího nebezpečí války, anebo proto, aby dostál závazkům, jež přijal za účelem udržování míru a mezinárodní bezpečnosti.

Článek 225

Povedou-li opatření přijatá v případech uvedených v článcích 223 a 224 k narušení podmínek hospodářské soutěže na společném trhu, prozkoumá Komise spolu se zúčastněným státem, jak by tato opatření mohla být přizpůsobena pravidlům stanoveným touto smlouvou.

Odchylně od postupu stanoveného v článcích 169 a 170 může Komise nebo kterýkoli členský stát předložit věc přímo Soudnímu dvoru, pokud se domnívá, že jiný členský stát zneužívá oprávnění stanovených v článcích 223 a 224. Soudní dvůr rozhodne v neveřejném zasedání.

Článek 226

1. Vzniknou-li v průběhu přechodného období vážné a trvalejší obtíže v některém hospodářském odvětví, anebo obtíže, které by mohly vést k vážnému zhoršení hospodářské situace v určité oblasti, může členský stát požádat o povolení přijmout ochranná opatření, jež by umožnila tento stav napravit nebo přizpůsobit příslušné hospodářské odvětví hospodářství společného trhu.

2. Na žádost zúčastněného státu přijme Komise neodkladně v naléhavém řízení ochranná opatření, která považuje za nezbytná, a současně stanoví podmínky a podrobnosti jejich uplatnění.

3. Opatření povolená podle odstavce 2 mohou zahrnovat odchylky od pravidel této smlouvy v míře potřebné a na dobu zcela nezbytnou pro dosažení cílů uvedených v odstavci 1. Přednostně je přitom třeba volit taková opatření, která co nejméně naruší fungování společného trhu.

Článek 227

1. Tato smlouva se vztahuje na Belgické království, Spolkovou republiku Německo, Francouzskou republiku, Italskou republiku, Lucemburské velkovévodství a Nizozemské království.

2. Na Alžírsko a francouzské zámořské departementy se vztahují ihned po vstupu této smlouvy v platnost její zvláštní i obecná ustanovení, která se týkají

- volného pohybu zboží,
- zemědělství, s výjimkou čl. 40 odst. 4,
- volného pohybu služeb,
- pravidel hospodářské soutěže,
- ochranných opatření stanovených v člancích 108, 109 a 226,
- orgánů.

Podmínky použití ostatních ustanovení této smlouvy určí Rada na návrh Komise jednomyslnými rozhodnutími nejpozději do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost.

Orgány Společenství budou v rámci postupů stanovených touto smlouvou, zejména článkem 226, dbát o hospodářský a sociální rozvoj těchto oblastí.

3. Na zámořské země a území uvedené v příloze IV této smlouvy se vztahuje zvláštní systém přidružení, který je stanoven v části čtvrté této smlouvy.

4. Ustanovení této smlouvy se vztahují i na evropská území, za jejichž zahraniční vztahy převzal odpovědnost členský stát.

Článek 228

1. Předpokládá-li tato smlouva uzavření dohod mezi Společenstvím a jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi, vede příslušná jednání Komise. S výhradou pravomocí svěřených v této oblasti Komisi uzavírá dohody Rada, a to po konzultaci se Shromážděním ve všech případech, kdy tak stanoví tato smlouva.

Rada, Komise nebo členský stát si mohou předem vyžádat posudek Soudního dvora o slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními této smlouvy. Je-li posudek Soudního dvora záporný, může dohoda vstoupit v platnost jen v souladu s článkem 236.

2. Dohody uzavřené za výše uvedených podmínek jsou závazné pro orgány Společenství i pro členské státy.

Článek 229

Komise je pověřena udržovat veškeré účelné styky s orgány Organizace spojených národů, jejími odbornými organizacemi a s orgány Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Komise rovněž, je-li to účelné, udržuje styky se všemi mezinárodními organizacemi.

Článek 230

Společenství naváže veškerou účelnou spolupráci s Radou Evropy.

Článek 231

Společenství naváže úzkou součinnost s Evropskou organizací pro hospodářskou spolupráci; podrobnosti budou stanoveny vzájemnou dohodou.

Článek 232

1. Ustanovení této smlouvy nemění ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli, zejména pokud jde o práva a povinnosti členských států, pravomoci orgánů tohoto společenství a pravidla stanovená zmíněnou smlouvou pro fungování společného trhu s uhlím a ocelí.

2. Ustanovení této smlouvy nemění ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 233

Ustanovení této smlouvy nebrání existenci ani naplňování regionálních unií mezi Belgií a Lucemburskem nebo mezi Belgií, Lucemburskem a Nizozemskem, pokud k dosažení cílů těchto unií nedostačuje používání této smlouvy.

Článek 234

Práva a povinnosti vyplývající ze smluv uzavřených před vstupem této smlouvy v platnost mezi jedním nebo několika členskými státy na jedné straně a jedním nebo několika třetími zeměmi na straně druhé nejsou touto smlouvou dotčeny.

Pokud jsou uvedené smlouvy neslučitelné s touto smlouvou, použije příslušný členský stát či členské státy všech vhodných prostředků k odstranění zjištěných neslučitelností. V případě potřeby si členské státy poskytnou vzájemnou pomoc k dosažení tohoto cíle a zaujmou případně společný postoj.

Při používání smluv uvedených v prvním pododstavci členské státy přihlížejí k tomu, že výhody poskytované v této smlouvě každým z členských států jsou nedílnou součástí založení Společenství, a jsou proto neoddělitelně spojeny s vytvořením společných orgánů, se svěřením pravomocí těmto orgánům a s poskytováním stejných výhod všemi ostatními členskými státy.

Článek 235

Ukáže-li se, že k dosažení některého z cílů Společenství v rámci společného trhu je nezbytná určitá činnost Společenství, a tato smlouva mu k tomu neposkytuje nezbytné pravomoci, přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně vhodná opatření.

Článek 236

Vláda kteréhokoli členského státu nebo Komise může Radě předložit návrhy na změnu této smlouvy.

Vysloví-li se Rada po konzultaci se Shromážděním a případně s Komisí pro konání konference zástupců vlád členských států, svolá tuto konferenci předseda Rady za účelem přijetí dohody o změnách této smlouvy.

Změny vstoupí v platnost po ratifikaci všemi členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 237

O členství ve Společenství může požádat každý evropský stát. Svou žádost podá Radě, která poté, co obdrží stanovisko Komise, jednomyslně rozhodne.

Podmínky přijetí a souvisejících úprav této smlouvy jsou předmětem dohody mezi členskými státy a žadatelem státem. Tato dohoda musí být ratifikována všemi smluvními státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 238

Společenství může uzavřít s třetí zemí, svazkem států nebo mezinárodní organizací dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení.

Tyto dohody uzavírá Rada po konzultaci se Shromážděním jednomyslným rozhodnutím.

Vyžadují-li tyto dohody změny této smlouvy, musí být takové změny nejdříve přijaty postupem podle článku 236.

Článek 239

Protokoly připojené k této smlouvě po vzájemné dohodě členských států tvoří její nedílnou součást.

Článek 240

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

USTAVENÍ ORGÁNŮ

Článek 241

Rada se sejde do jednoho měsíce po vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 242

Rada přijme do tří měsíců po svém prvním zasedání všechna opatření potřebná k tomu, aby byl zřízen Hospodářský a sociální výbor.

Článek 243

Shromáždění, svolané předsedou Rady, se sejde do dvou měsíců po prvním zasedání Rady, aby zvolilo své předsednictvo a vypracovalo svůj jednací řád. Až do zvolení předsednictva mu předsedá nejstarší člen.

Článek 244

Soudní dvůr zahájí svou činnost, jakmile budou jmenováni jeho členové. Jeho první předseda je jmenován na dobu tří let stejným způsobem, jakým jsou jmenováni jeho členové.

Soudní dvůr přijme do tří měsíců od zahájení své činnosti svůj jednací řád.

Předložit věc Soudnímu dvoru lze až ode dne zveřejnění jeho jednacího řádu. Lhůty stanovené pro podání žaloby běží teprve od tohoto dne.

Předseda Soudního dvora vykonává od okamžiku svého jmenování pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

Článek 245

Komise zahájí svou činnost a převezme úkoly, které jí tato smlouva svěřuje, jakmile budou jmenováni její členové.

Ihned po zahájení své činnosti provede Komise průzkumy a naváže styky potřebné k získání celkového přehledu o hospodářské situaci Společenství.

Článek 246

1. První rozpočtový rok začíná dnem vstupu této smlouvy v platnost a končí 31. prosince téhož roku. Jestliže však smlouva vstoupí v platnost v druhé polovině roku, skončí první rozpočtový rok 31. prosince roku následujícího.

2. Až do sestavení rozpočtu na první rozpočtový rok členské státy poskytují Společenství bezúročné zálohy, které budou odečteny od jejich finančních příspěvků stanovených k plnění rozpočtu.

3. Až do přijetí služebního řádu pro úředníky a pracovního řádu pro jiné zaměstnance Společenství uvedených v článku 212 přijímá každý orgán potřebné zaměstnance sám a uzavírá s nimi smlouvy na dobu určitou.

Každý orgán přezkoumá s Radou otázky týkající se počtu, odměňování a rozdělení pracovních míst.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 247

Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato smlouva vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední. Jestliže ji však uloží méně než patnáct dní před počátkem následujícího měsíce, vstupuje smlouva v platnost až prvním dnem druhého měsíce následujícího po tomto uložení.

Článek 248

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

Seznamy A až G
podle článků 19 a 20 Smlouvy

SEZNAM A

Seznam položek celního sazebníku, podle kterých má být vypočítán aritmetický průměr s přihlédnutím k celní sazbě uvedené ve třetím sloupci

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 15.10	Kyselé oleje z rafinace	18
15.11	Glycerol, glycerolové vody a glycerolové louhy	
	– surové	6
	– čištěné	10
19.04	Tapioka a její náhražky ze škrobu	45
ex 28.28	Oxid vanadičný	15
ex 28.37	Neutrální sulfid sodíku	20
ex 28.58	Chlorid ceritý, síran ceritý	20
ex 29.01	Aromatické uhlovodíky:	
	– Xyleny	
	– Směsi izomerů	20
	– <i>O</i> -xylen, <i>m</i> -xylen, <i>p</i> -xylen	25
	– Styren monomer	20
	– Kumen (isopropylbenzen)	25
ex 29.02	Dichlormethan	20
	Vinylidenchlorid monomer	25
ex 29.03	Paratoluen sulfochlorid	15
ex 29.15	Dimethyltereftalát	30
ex 29.22	Ethylendiamin a jeho soli	20
ex 29.23	Cyklické aminoaldehydy, cyklické aminoketony a aminochinony, jejich halogenované, sulfonované, nitrované nebo nitrosované deriváty, jejich soli a estery	25
ex 29.25	Aminohomoveratrol	25
ex 29.28	Diazo-, azo-, a azoxy-sloučeniny	25

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 29.31	Dichlorbenzylsulfid	25
ex 29.44	Antibiotika, kromě penicilinu, streptomycinu, chloramfenikolu a jejich solí a chlortetracyklinu	15
ex 30.02	Očkovací látky proti slintavce a kulhavce, kultury mikroorganismů k jejich výrobě; séra a očkovací látky proti moru prasat	15
ex 30.03	Sarkomycin	18
ex 31.02	Minerální nebo chemická hnojiva dusíkatá, směsi	20
ex 31.03	Minerální nebo chemická hnojiva fosforečná: – jednoduchá: – Superfosfáty – kostní – ostatní – směsi	 10 12 7
ex 31.04	Minerální nebo chemická hnojiva draselná, směsi	7
ex 31.05	Ostatní hnojiva, včetně směsí hnojiv a komplexních hnojiv: – Fosfáto-nitráty a fosforečnan amonnodraselný – Jiná hnojiva, kromě rozpuštěných organických hnojiv Hnojiva v tabletách, pastilkách nebo podobné úpravě nebo v balení o hrubé hmotnosti nejvýše 10 kg	 10 7 15
ex 32.07	Přírodní magnetit jemně drcený, používaný jako pigment a určený výlučně k praní uhlí	25

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 37.02	Filmy citlivé, neexponované, perforované	
	– pro jednobarevnou fotografii, pozitivní, v sadách obsahujících tři kusy, nevyužitelné odděleně a určené k vytvoření barevného filmu	20
	– pro barevné fotografie o délce větší než 100 m	20
ex 39.02	Polyvinylidenchlorid; polyvinylbutyral ve fóliích či listech	30
ex 39.03	Estery celulózy, kromě nitrátů a acetátů	20
	Plasty na bázi esterů celulózy (jiných než nitráty a acetáty)	15
	Plasty na bázi etherů nebo jiných chemických derivátů celulózy	30
ex 39.06	Kyselina alginová, její soli a estery	20
ex 48.01	Papír a lepenka získané mechanickými postupy:	
	– Kraftový papír a lepenka	25
	– jiný, v kontinuální formě, ve dvou či více vrstvách s mezivrstvou kraftového papíru	25
ex 48.04	Papír nebo lepenka vyrobený slepením plochých vrstev, na povrchu nepotažené ani neimpregnované, též uvnitř zesílené, v kotoučích nebo listech (arších)	25
ex 48.05	Papír a lepenka zvlněné	25
	Kraftový papír a lepenka krepované nebo plisované	25
ex 48.07	Gumovaný kraftový papír a lepenka	25
ex 51.01	Nítě z umělých nekonečných vláken jednoduché, nekroucené nebo kroucené s více než 400 zákruty na metr	20

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 55.05	Bavlněné nitě skané, jiné než ozdobné, nebělené, o délkové hmotnosti jednoduché příze vyšší než 337 500 m/kg	20
ex 57.07	Kokosová vlákna	18
ex 58.01	Koberce, vázané nebo zcela zhotovené z hedvábí, z hedvábného odpadu, syntetických textilních vláken, z přízí nebo nití spadající do čísla 52.01, nebo z kovových nití, z vlny nebo jemných zvířecích chlupů	80
ex 59.04	Skaná kokosová vlákna	18
ex 71.04	Drť a prach z diamantů	10
ex 84.10	Čerpadla z nerezové oceli nebo z lehkých kovů nebo jejich slitin pro pístové motory letadel	15
ex 84.11	Čerpadla nebo kompresory z nerezové oceli nebo z lehkých kovů nebo jejich slitin pro pístové motory letadel	15
ex 84.37	Stroje na výrobu tylu, paličkovaných a tkaných krajk	10
	Stroje na výrobu výšivek, kromě strojů na vytahování nití z tkanin a na jejich spojování do vzoru	10

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
ex 84.38	Pomocná zařízení a stroje na výrobu tylu, paličkovaných a tkaných krajek:	10
	– Stroje na zdvihání běžců	10
	– Žakárové stroje	18
	Pomocná zařízení a stroje na výrobu výšivek:	
	– automatické	18
	– Stroje na děrování nebo kopírování štítků, kontrolní stroje, vytáče	10
	Příslušenství a součásti strojů na výrobu tylu, paličkovaných a tkaných krajek a jejich přístrojů a pomocných zařízení:	
	– Běžci, včetně, tkalcovské paprsky, platiny, česadla pro ploché pletací stroje, bidleny (jejich desek a nožů), úplné paličky a součásti bidlenů a paliček pro okrouhlé pletací stroje	10
	Příslušenství a součásti strojů na výrobu výšivek a jejich přístrojů a pomocných zařízení:	10
	– Člunky, člunečníky, včetně jejich desek; spony	
ex 84.59	Navíjecí stroje určené k navíjení drátových vodičů a izolačních nebo ochranných pásů pro výrobu elektrických cívek	23
	Letecké spouštěče přímé nebo setrvačnickové	25
84.63	Kliky pro letecké pístové motory	10
ex 85.08	Letecké spouštěče	20
	Letecké magnetické zapalovače (magnety), včetně dynam s magnetem (magdyna)	25
88.01	Balony a vzducholodě	25
ex 88.03	Části a součásti balonů a vzducholodí	25
88.04	Padáky a jejich části, součásti a příslušenství	12

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Celní sazba (v %), k níž se přihlédne u Francie
1	2	3
88.05	Katapulty a podobná zařízení, jejich části a součásti	15
	Pozemní přístroje pro letecký výcvik a jejich části a součásti	20
ex 90.14	Nástroje a přístroje pro leteckou navigaci	18
ex 92.10	Mechanismy a klaviatury (nejméně s 85 tóny) pro klavíry	30

SEZNAM B

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 3 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Peří, kůže a jiné části ptáků s peřím nebo prachovým peřím, surové (kromě surového peří používaného k vycpávání a prachového peří)
05.09 až 05.12	
ex 05.13	Přírodní houba, surová
Kapitola 13	
13.01	
13.02	
Kapitola 14	
14.01 až 14.05	
Kapitola 25	
25.02	
ex 25.04	Přírodní grafit, neupravený pro drobný prodej
25.05	
25.06	
25.07	
ex 25.07	Jíly (kromě kaolinu), kromě expandovaných hlín čísla 68.07, andaluzit a kyanit, též kalcinovaný; mullit; šamotové nebo dinasové zeminy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 25.08	Křída, neupravená pro drobný prodej
ex 25.09	Barvicí zeminy nekalcinované ani nesmíšené; přírodní železitá slída
25.10	
25.11	
ex 25.12	Křemičité fosilní moučky (např. křemelina, tripolit nebo diatomit) a jiné podobné křemičité zeminy o objemové hmotnosti nejvýše 1, též kalcinované, neupravené pro drobný prodej
ex 25.13	Pemza, smirek, přírodní korund a jiná přírodní brusiva, neupravená pro drobný prodej
25.14	
ex 25.17	Pazourek; drcené kamenivo kámen, makadamový štěrk, dehtový makadamový štěrk, valouny, štěrk, běžně používané pro štěrkování silnic, kolejové lože nebo pro betonování; říční štěrk
ex 25.18	Dolomit nezpracovaný, hrubě opracovaný nebo rozřezaný pilou
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Přírodní steatit nezpracovaný, hrubě opracovaný nebo rozřezaný pilou; mastek, jiný než v balení o čisté hmotnosti nejvýše 1 kg
25.28	
25.29	
25.31	
25.32	Nerostné látky jinde neuvedené ani nezahrnuté, úlomky a odpad z hrnčířství
Kapitola 26	
ex 26.01	Rudy kovů a jejich koncentráty, kromě olovnaté rudy, zinkové rudy a produktů spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli, kyzové pražence (výpalky)
26.02	
ex 26.03	Popílky a zbytky (jiné než čísla 26.02) obsahující kovy nebo sloučeniny kovů, jiné než obsahující zinek
26.04	
Kapitola 27	
27.03	
ex 27.04	Koks a polokoks z uhlí pro výrobu elektrod a koks z rašeliny

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
27.05	
27.05 bis	
27.06	
ex 27.13	Ozokerit, montánní vosk a rašelinový vosk, surové
27.15	
27.17	
Kapitola 31	
31.01	
ex 31.02	Přírodní dusičnan sodný
Kapitola 40	
40.01	
40.03	
40.04	
Kapitola 41	
41.09	
Kapitola 43	
43.01	
Kapitola 44	
44.01	
Kapitola 47	
47.02	
Kapitola 50	
50.01	
Kapitola 53	
53.01	
53.02	
53.03	
53.05	
Kapitola 55	
ex 55.02	Bavlněné lintry, jiné než surové
55.04	
Kapitola 57	
57.04	
Kapitola 63	
63.02	
Kapitola 70	
ex 70.01	Skleněné střepy a jiné skleněné odpady
Kapitola 71	
ex 71.01	Pravé perly neopracované
ex 71.02	Drahokamy a polodrahokamy neopracované
71.04	
71.11	
Kapitola 77	
77.04	Surové beryllium

SEZNAM C

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 10 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 5 ex 05.07 05.14	Peří, kůže a jiné části ptáků s peřím nebo s prachovým peřím, jiné než surové
Kapitola 13 ex 13.03	Rostlinné šťávy a výtažky; agar-agar a jiné slizy a zahušťovadla získané z rostlin (kromě pektinu)
Kapitola 15 ex 15.04 15.05 a 15.06 15.09 15.11 15.14	Tuky a oleje z ryb nebo z mořských savců, též rafinované (kromě velrybího tuku)
Kapitola 25 ex 25.09	Barvicí zeminy kalcinované nebo smíšené

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 25.15	Mramor, travertin, ecaussin a jiné vápenaté kameny pro výtvarné nebo stavební účely, o hustotě nejméně 2,5, a alabastr, hrubě opracované pilou, o tloušťce nevyšší 25 cm
ex 25.16	Žula, porfyr, čedič, pískovec a jiné kameny pro výtvarné nebo stavební účely, hrubě opracované pilou, o tloušťce nejvyšší 25 cm
ex 25.17	Zrna, drť a prach z kamenů čísel 25.15 nebo 25.16
ex 25.18	Dolomit aglomerovaný nebo kalcinovaný
25.22 a 25.23	
Kapitola 27	
ex 27.07	Oleje a ostatní produkty destilace vysokoteplotního uhelného dehtu a podobné produkty, kromě fenolů, kresolů a xylenolů
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, montánní vosk a rašelinový vosk, jiné než surové
ex 27.14	Ropný asfalt a jiné zbytky ropných frakcí nebo frakcí ze živičných nerostů, kromě ropného koksu

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 30	
ex 30.01	Žlázy a jiné orgány k organoterapeutickým účelům, sušené, též v prášku
Kapitola 32	
ex 32.01	Tříslicí výtažky rostlinného původu, kromě mimózových a kebračových výtažků
32.02	
32.03	
32.04	
Kapitola 33	
ex 33.01	Silice (též deterpenované), včetně konkrétních a absolutních, kromě silic z citrusového ovoce; pryskyřice
33.02	
33.03	
33.04	
Kapitola 38	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Terpentýnová silice; sulfátový terpentýn surový; surový dipenten

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
38.08	
38.10	
Kapitola 40	
40.05	
ex 40.07	Textilní příze impregnovaná nebo pokrytá vulkanizovaným kaučukem
40.15	
Kapitola 41	
41.02	
ex 41.03	Vyčiněné kůže (usně) ovčí nebo jehněčí
ex 41.04	Vyčiněné kůže (usně) kozí nebo kozlečí
41.05 až 07	
41.10	
Kapitola 43	
43.02	
Kapitola 44	
44.06	
až	
44.13	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 44	
44.16	
44.17	
44.18	
Kapitola 48	
48.01	Novinový papír v kotoučích
Kapitola 50	
50.06	
50.08	
Kapitola 52	
52.01	
Kapitola 53	
53.06	
až	
53.09	
Kapitola 54	
54.03	
Kapitola 55	
55.05	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 57	
ex 57.05	Konopná příze, neupravená pro drobný prodej
ex 57.06	Jutová příze, neupravená pro drobný prodej
ex 57.07	Příze z ostatních rostlinných textilních vláken, neupravená pro drobný prodej
ex 57.08	Papírová příze, neupravená pro drobný prodej
Kapitola 68	
68.01	
68.03	
68.08	
ex 68.10	Stavební materiály ze sádry nebo ze směsí na bázi sádry
ex 68.11	Stavební materiály z cementu, betonu nebo umělého kamene, též vyztužené, včetně materiálů ze struskového cementu nebo ze žuly
ex 68.12	Stavební materiály osinkocementové, vláknocementové a podobné
ex 68.13	Zpracovaná osinková vlákna; směsi na bázi osinku nebo osinku a uhličitanu hořečnatého
Kapitola 69	
69.01	
69.02	
69.04	
69.05	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 70 ex 70.01 70.02 až 06 70.16	Masivní sklo (kromě optického)
Kapitola 71 ex 71.05 ex 71.06 ex 71.07 ex 71.08 ex 71.09 ex 71.10	Stříbro a jeho slitiny, surové Obecné kovy plátované stříbrem, surové Zlato a jeho slitiny, surové Obecné kovy nebo stříbro plátované zlatem, surové Platina a kovy ze skupiny platiny a jejich slitiny, surové Obecné kovy nebo drahé kovy plátované platinou nebo kovy ze skupiny platiny, surové
Kapitola 73 73.04 73.05 ex 73.07	Železné či ocelové bloky, předvalky, bramy a platiny (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli); železo či ocel hrubě opracované kováním (kované předvalky)

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 73.10	Tyče a pruty ze železa nebo oceli kované, válcované, tažené nebo protlačované za tepla; tvářené za studena nebo po povrchové úpravě za studena; duté vrtné tyče z oceli (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
ex 73.11	Železné nebo ocelové profily kované, válcované, tažené nebo protlačované za tepla; tvářené za studena nebo po povrchové úpravě za studena; štetovnice ze železa nebo oceli, též vrtané nebo vyrobené ze sestavených prvků (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
ex 73.12	Páskové železo nebo ocel válcované za tepla nebo za studena (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
ex 73.13	Železné nebo ocelové plechy válcované za tepla nebo za studena (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
73.14	
ex 73.15	Legované oceli a vysokouhlíková ocel ve formách čísel 73.06 až 73.14 (kromě výrobků spadajících do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli)
Kapitola 74	
74.03	
74.04	

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 74.05	Měděné fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (jiné než podložené)
ex 74.06	Měděný prášek (jiný než velmi jemný)
Kapitola 75	
75.02	
75.03	
ex 75.05	Anody k poniklování, surové odlitky
Kapitola 76	
76.02	
76.03	
ex 76.04	Hliníkové fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (jiné než podložené)
ex 76.05	Hliníkový prášek (jiný než velmi jemný)
Kapitola 77	
ex 77.02	Hořčíkové tyče, profily, dráty, desky, plechy, pásy a třísky tříděné podle velikosti; hořčíkový prášek (jiný než velmi jemný)
ex 77.04	Berylliové tyče, profily, dráty, desky, plechy a pásy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 78	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Olovené fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (kromě podložených)
Kapitola 79	
ex 79.02	
ex 79.03	
Kapitola 80	
80.02	
80.03	
80.04	Cínové fólie a pásy, též ražené, rozřezané, vrtané, potažené nebo potištěné (kromě podložených)
Kapitola 81	
ex 81.01	Wolframové tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna
ex 81.02	Molybdenové tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 81.03	Tantalové tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna
ex 81.04	Tyče, profily, desky, plechy, pásy, dráty a vlákna z ostatních obecných kovů
Kapitola 93	
ex 93.06	Puškové pažby
Kapitola 95	
ex 95.01 až	Řezbářské materiály: zhruba opracované, tj. desky, listy, tyče, trubky a podobné formy, ne leštěné ani jinak opracované
ex 95.07	
Kapitola 98	
ex 98.11	Hrubě tvarované špalky ze dřeva nebo kořenů pro výrobu dýmek

SEZNAM D

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 15 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 28	Anorganické chemické výrobky; anorganické nebo organické sloučeniny drahých kovů, kovů vzácných zemin, radioaktivních prvků nebo izotopů
ex 28.01	Halogeny (kromě surového jodu a bromu)
ex 28.04	Vodík; vzácné plyny; jiné nekovy (kromě selenu a fosforu)
28.05	
až	
28.10	
ex 28.11	Oxid arzenitý; kyselina arzenitá
28.13	
až	
28.22	
28.24	
28.26	
až	
28.31	
ex 28.32	Chlorečnany (kromě chlorečnanu sodného a chlorečnanu draselného) a chloristany
ex 28.34	Jodid-oxidy a jodistany
28.35	
až	
28.45	
28.47	
až	
28.58	

SEZNAM E

Seznam položek celního sazebníku, pro které nesmí společná celní sazba překročit 25 %

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
Kapitola 29	Organické chemické výrobky
ex 29.01	Uhlovodíky (kromě naftalenu)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Acyklické alkoholy a jejich halogen-, sulfo-, nitro- nebo nitrosoderiváty (kromě butanolu a isobutanolů)
29.05	
ex 29.06	Fenoly (kromě fenolu, kresolů a xylenolů) a fenolalkoholy
29.07	
až	
29.45	
Kapitola 32	
32.05	
32.06	
Kapitola 39	
39.01	
až	
39.06	

SEZNAM F

Seznam položek celního sazebníku, pro které se společná celní sazba stanoví vzájemnou dohodou

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 01.01	Živí koně k porážce	11
ex 01.02	Živý skot k porážce (jiná než plemenná čistokrevná zvířata) ¹	16
ex 01.03	Živá prasata (jiná než plemenná čistokrevná zvířata) ¹	16
ex 02.01	Maso a požitelné droby, čerstvé, chlazené nebo zmrazené:	
	– koňské	16
	– hovězí ¹	20
	– vepřové ¹	20
02.02	Maso a požitelné droby drůbeže (kromě jater) čerstvé, chlazené nebo zmrazené	18
ex 02.06	Koňské maso solené nebo sušené	16
ex 03.01	Sladkovodní ryby čerstvé (živé ryby nebo rybí maso), chlazené nebo zmrazené:	
	– Pstruzi nebo jiné lososovité	16
	– ostatní	10

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 03.03	Korýši a měkkýši, též bez krunýřů, čerství (živí nebo jejich maso), chlazení, zmrazení, sušení, solení nebo ve slaném nálevu; koryši v krunýřích vaření ve vodě: – Langusty a humři – Krabi, krevety a garnáty – Ústřice	25 18 18
04.03	Máslo	24
ex 04.05	Ptačí vejce, ve skořápce, čerstvá nebo konzervovaná – od 16. 2. do 31. 8. – od 1. 9. do 15. 2.	12 15
04.06	Přírodní med	30
ex 05.07	Ptačí peří používané k vycpávání a prachové peří, surové	0
05.08	Kosti a rohové kosti, neopracované, zbavené tuku nebo jednoduše připravené (avšak nepřiznuté do tvaru), upravené kyselinou nebo zbavené klišu; prášek a odpad z těchto produktů	0
ex 06.03	Řezané květiny a poupata na kytice nebo k okrasným účelům, čerstvé: – od 1. 6. do 31. 10. – od 1. 11. do 31. 5.	24 20

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 07.01	Zelenina a poživatelny rostliny, čerstvé nebo chlazené: – Cibule, šalotka, česnek – Rané brambory: – od 1. 1. do 15. 5. – od 16. 5. do 30. 6. – ostatní ²	12 15 21
07.04	Zelenina a poživatelny rostliny, sušené, též rozřezané na kousky nebo plátky, rozdrcené nebo v prášku, avšak jinak neupravované: – Cibule – ostatní	20 16
ex 07.05	Luštěniny sušené, vyluštěné, též loupané nebo púlené: – hrách a fazole	10
ex 08.01	Banány, čerstvé	20
08.02	Citrusové plody, čerstvé nebo sušené: – Pomeranče – od 15. 3. do 30. 9. – mimo toto období – Mandarinky a klementinky – Citrony – Grapefruity – ostatní	15 20 20 8 12 16

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 08.04	Vinné hrozny, čerstvé:	
	– od 1. 11. do 14. 7.	18
	– od 15. 7. do 31. 10.	22
ex 08.06	Jablka, hrušky a kdoule, čerstvé ²	
ex 08.07	Peckoviny, čerstvé	
	– Meruňky	25
	– ostatní ²	
ex 08.12	Švestky, sušené	18
ex 09.01	Nepražená káva	16
10.01 až 07	Obiloviny ³	
ex 11.01	Pšeničná mouka ³	
12.01	Olejnata semena a olejnata plody, též drcené	0

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 12.03	Semena k setí (jiná než řepná semena)	10
12.06	Chmel (šišťice a lupulin)	12
15.15	Včelí vosk a jiné hmyzí vosky, též barvené:	
	– surové	0
	– ostatní	10
15.16	Rostlinné vosky, též barvené:	
	– surové	0
	– ostatní	8
ex 16.04	Přípravky a konzervy z ryb:	
	– Lososovití	20
ex 16.05	Korýši, upravení nebo v konzervách	20
17.01	Třtinový nebo řepný cukr v pevném stavu	80
18.01	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené	9
18.02	Kakaové skořápky, slupky a jiné kakaové odpady	9
19.02	Potravinové přípravky z mouky, škrobu nebo sladových výtažků, obsahující méně než 50 % hmotnostních kakaa, pro dětskou výživu, k dietnímu nebo kuchařskému použití	25
ex 20.02	Kysané zelí	20
21.07	Potravinářské přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté	25

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
22.04	Částečně zkvašený hroznový mošt, též jehož kvašení bylo zastaveno jinak než přidáním alkoholu	40
23.01	Moučky nevhodné k lidské spotřebě	
	– z masa a drobů; škvarky	4
	– z ryb, koryšů a měkkýšů	5
24.01	Nezpracovaný tabák, tabákový odpad	30
ex 25.07	Kaolin, sillimanit	0
ex 25.15	Mramor surový nebo hrubě opracovaný nebo rozřezaný pilou, o tloušťce větší než 25 cm	0
ex 25.16	Žula, porfyr, čedič, pískovec a ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely, též hrubě opracované nebo rozřezané pilou, o tloušťce větší než 25 cm	0
25.19	Přírodní uhličitan hořečnatý (magnezit), též kalcinovaný, kromě oxidu hořečnatého	0
ex 25.27	Mastek v baleních o čisté hmotnosti nejvýše 1 kg	8
ex 27.07	Fenoly, kresoly a xylenoly, surové	3
27.09	Ropné frakce nebo frakce ze živičných nerostů, surové	0

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
ex 27.14	Ropný koks	0
28.03	Uhlík (methanové nebo uhlíkové saze, acetylenové saze, antracenové saze a jiné saze)	5
ex 28.04	Fosfor	15
	Selen	0
28.23	Oxidy a hydroxidy železa (barevné hlinky obsahující nejméně 70 % hmotnostních vázaného železa vyhodnoceného jako Fe ₂ O ₃)	10
28.25	Oxidy titanu	15
ex 28.32	Chlorečnan sodný a chlorečnan draselný	10
ex 29.01	Aromatické uhlovodíky:	
	– Naftalen	8
ex 29.04	Terciální butylalkohol	8
ex 32.07	Oxid titaničitý	15
ex 33.01	Silice z citrusového ovoce (též deterpenované), včetně konkrétních a absolutních	12
34.04	Umělé vosky, též rozpustné ve vodě; připravené vosky, neemulgované nebo bez rozpouštědel	12
ex 40.07	Vlákna a provázky z vulkanizovaného kaučuku, též pokryté textilem	15

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
41.01	Surové kůže (čerstvé nebo solené, sušené, vápněné, piklované), též ovčí kůže s vlnou	0
ex 41.03	Vyčiněné ovčí a jehněčí kůže: – z indických jehňat – ostatní	0 6
ex 41.04	Vyčiněné koží a kozlečí usně: – z indických koz a kůzlat – ostatní	0 7
41.08	Useň nebo kůže laková nebo metalizovaná	12
44.14	Dýhy ze dřeva, rozřezané, krájené nebo loupané o tloušťce nejvýše 5 milimetrů, též na jedné straně vyztužené papírem nebo tkaninou	10
44.15	Dýhované desky a překližky, též obsahující jiné materiály; intarzované a inkrustované dřevo	15
53.04	Rozvlákněný materiál z vlny nebo z jemných nebo hrubých zvířecích chlupů	0

Číslo bruselské nomenkla- tury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
54.01	Len surový, máčený, třený, vochlovaný nebo jinak zpracovaný avšak nespředený, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
54.02	Ramie surová, loupaná, odklížená, vochlovaná nebo jinak zpracovaná, avšak nespředená, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
55.01	Bavlna, nemykaná ani nečesaná	0
ex 55.02	Bavlněné liny, surové	0
55.03	Bavlněný odpad (včetně rozvlákněného materiálu), nečesaný ani nemykaný	0
57.01	Pravé konopí (<i>Cannabis sativa</i>), surové, máčené, třené, vochlované nebo jinak zpracované, avšak nespředené, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
57.02	Abaka (manilské konopí nebo <i>Musa textilis</i> Nee), surová nebo zpracovaná, avšak nespředená, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
57.03	Juta, surová, oloupaná nebo jinak zpracovaná, avšak nespředená, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)	0
74.01	Měděný kamínek; surová měď, měď pro rafinaci a rafinovaná měď; měděný odpad a šrot	0

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží	Společná celní sazba (v % hodnoty)
1	2	3
74.02	Předslitiny mědi	0
75.02	Niklový kamínek, slinuté výrobky oxidu nikelnatého a jiné meziprodukty metalurgie niklu; surový nikl (kromě anod čísla 75.05); niklový odpad a šrot	0
80.01	Surový cín, cínový odpad a šrot	0
ex 85.08	Zapalovací svíčky	18

¹ vztahuje se pouze na domácí zvířata

² Sazba se v zásadě stanoví na úrovni aritmetického průměru. Může být případně přizpůsobena stanovením sezónních cel v rámci zemědělské politiky Společenství.

³ a) Společné clo z obilí a pšeničné mouky podle společného celního sazebníku se stanoví na úrovni aritmetického průměru cel.

b) Odchylně od článku 23 mohou členské státy až do přijetí úpravy v rámci opatření stanovených podle čl. 40 odst. 2 zastavit vybírání cel z těchto produktů.

c) Pokud by byla vážně ohrožena výroba nebo poškozeno zpracování obilí nebo pšeničné mouky v některém členském státě zastavením vybírání cel v jiném členském státě, zahájí zúčastněné členské státy mezi sebou jednání. Pokud by tato jednání nevedla k žádnému výsledku, může Komise zmocnit poškozený stát k přijetí vhodných opatření, jejichž podrobnosti určí, pokud nebude rozdíl proti vlastním nákladům vyrovnán existencí vnitřní organizace trhu s obilovinami v členském státě, který zastavil vybírání cel.

SEZNAM G

Seznam položek celního sazebníku, pro které musí být společná celní sazba projednána členskými státy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
ex 03.01	Mořské ryby čerstvé (živé ryby nebo rybí maso), chlazené nebo zmrazené
03.02	Ryby solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
04.04	Sýry a tvaroh
11.02	Krupice, krupička, obilná zrna loupaná, drcená, perlovitá, šrotovaná (též ve vločkách), kromě rýže zbavené plev, hlazené, leštěné nebo zlomkové; obilné klíčky, též mleté
11.07	Slad, též pražený
ex 15.01	Vepřové sádlo a jiný lisovaný nebo tavený vepřový tuk
15.02	Hovězí, ovčí nebo kozí lůj, surový nebo tavený, též „premier jus“
15.03	Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin a oleomargarín, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
ex 15.04	Velrybí tuk, též rafinovaný
15.07	Ztužené rostlinné oleje, tekuté nebo pevné, surové, čištěné nebo rafinované
15.12	Tuky a oleje živočišné nebo rostlinné, hydrogenované, též rafinované, ale jinak neupravené
18.03	Kakaová hmota nebo kakaová pasta, též odtučněná

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
18.04	Kakaové máslo, kakaový tuk a kakaový olej
18.05	Kakaový prášek neobsahující přidaný cukr
18.06	Čokoláda a ostatní potravinové přípravky obsahující kakao
19.07	Chléb, suchary a jiné běžné pečivo bez přísad cukru, medu, vajec, tuků, sýra nebo ovoce
19.08	Jemné pečivo, cukrářské výrobky, sušenky a další jemné pekařské zboží, též s přídavkem jakéhokoli množství kakaa
21.02	Výtažky nebo trestí z kávy, čaje nebo maté; přípravky na bázi těchto výtažků nebo trestí
22.05	Vino z čerstvých hroznů; hroznovný mošt z čerstvých hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu
22.08	Ethylalkohol nedenaturovaný, o obsahu alkoholu nejméně 80 % objemových, ethylalkohol denaturovaný, o jakémkoli obsahu alkoholu
22.09	Ethylalkohol nedenaturovaný o obsahu alkoholu nižším než 80 % objemových; destiláty, likéry a jiné lihoviny; složené alkoholické přípravky (koncentrované výtažky) používané k výrobě nápojů
25.01	Kamenná sůl, kuchyňská sůl, mořská sůl, stolní sůl; čistý chlorid sodný; solné roztoky; mořská voda

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
25.03	Síra všech druhů, jiná než sublimovaná síra, srážená síra a koloidní síra
25.30	Surové přírodní boritany a jejich koncentráty, též kalcinované, kromě boritanů získaných z přírodních solanek; přírodní kyselina boritá obsahující nejvýše 85 % H_3BO_3 v sušině
ex 26.01	Olovnaté a zinkové rudy
ex 26.03	Popílek a zbytky obsahující zinek
27.10	Ropné frakce a frakce ze živičných nerostů, jiné než surové, přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté obsahující nejméně 70 % hmotnostních ropných frakcí nebo frakcí ze živičných nerostů, jsou-li tyto frakce podstatnou složkou těchto přípravků
27.11	Zemní plyn a jiné plynné uhlovodíky
27.12	Vazelína
ex 27.13	Parafín, vosk z ropných olejů nebo olejů ze živičných nerostů, parafínové zbytky (gáč nebo slack wax) a ostatní minerální vosky, též barvené
ex 28.01	Surový jod a brom
28.02	Síra, sublimovaná nebo srážená; koloidní síra
ex 28.11	Oxid arsenitý
28.12	Oxid boritý a kyselina boritá
28.33	Bromidy, bromid-oxidy, bromičnany a bromistany; bromnany
ex 28.34	Jodidy a jodičnany

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
28.46	Boritany a peroxoboritany (perboritany)
ex 29.04	Butylalkohol a isobutylalkoholy (jiné než terciální butylalkohol)
ex 29.06	Fenoly, kresoly a xylenoly
ex 32.01	Kebračový výtažek a mimóзовý výtažek
40.02	Syntetický kaučuk, včetně syntetického latexu, též stabilizovaný; faktis (olejový kaučuk)
44.03	Surové dřevo, též odkorněné nebo nahrubo opracované
44.04	Dřevo ze čtyř stran hrubě opracované
44.05	Dřevo podélně rozřezané nebo štípané, loupané, o tloušťce nejméně 5 milimetrů
45.01	Surový přírodní korek, korkový odpad; granulovaný nebo na prach rozemletý
45.02	Korek v kostkách, deskách, listech a pásech čtvercového nebo obdélníkového tvaru pro výrobu zátek
47.01	Dřevná buničina
50.02	Surové hedvábí (neskané)
50.03	Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných k smotávání a rozvlákněného materiálu)
50.04	Hedvábné nitě, neupravené pro drobný prodej

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
50.05	Nítě spředené z hedvábného odpadu, neupravené pro drobný prodej
ex 62.03	Pytle a pytlíky k balení zboží z juty, použité
ex 70.19	Skleněné perly, imitace perel, drahokamů, polodrahokamů a podobné drobné skleněné zboží
ex 73.02	Feroslitiny (jiné než feromangan obsahující více než 2 % hmotnostní uhlíku)
76.01	Surový hliník, hliníkový odpad a šrot*
77.01	Surový hořčík; hořčíkový odpad a šrot (včetně třísek netříděných podle velikosti)*
78.01	Surové olovo (též s obsahem stříbra); olověný odpad a šrot*
79.01	Surový zinek, zinkový odpad a šrot*
ex 81.01	Surový wolfram, prášek*
ex 81.02	Surový molybden*
ex 81.03	Surový tantal*
ex 81.04	Jiné surové kovy*
ex 84.06	Motory pro motorová vozidla, letadla a lodě a jejich části a součásti
ex 84.08	Tryskové motory, jejich součásti a příslušenství

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
84.45	Obráběcí stroje na obrábění kovů nebo karbidů kovů, jiné než čísel 84.49 nebo 84.50
84.48	Součásti a příslušenství používané výhradně nebo zejména s obráběcími stroji čísel 84.45 až 84.47, včetně upínacích nářadí nebo nástrojových držáků, samočinných závitorezných hlav, dělicích přístrojů a jiných speciálních přídavných zařízení k obráběcím strojům; držáky pro ruční nářadí čísel 82.04, 84.49 nebo 85.05.
ex 84.63	Převodovky pro motorová vozidla
87.06	Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 87.01, 87.02 a 87.03
88.02	Letouny (letadla, hydroplány, rogala, kluzáky, autogyry, vrtulníky, ornitoptéry); rotující padáky
ex 88.03	Části a součásti letounů

* Cla z polotovarů musí být přezkoumána s ohledem na cla stanovená pro surový kov postupem podle čl. 21 odst. 2 Smlouvy.

PŘÍLOHA II

SEZNAM

podle článku 38 Smlouvy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 1	Živá zvířata
Kapitola 2	Maso a požitelné droby
Kapitola 3	Ryby, korýši a měkkýši
Kapitola 4	Mléko a mléčné výrobky; ptačí vejce; přírodní med
Kapitola 5	
05.04	Sřeva, měchýře a žaludky ze zvířat (jiných než ryb), celé a jejich části
05.15	Produkty živočišného původu jinde neuvedené ani nezahrnuté; mrtvá zvířata kapitol 1 nebo 3, nevhodná k lidské spotřebě
Kapitola 6	Živé rostliny a květinářské produkty
Kapitola 7	Jedlá zelenina, rostliny, kořeny a hlízy

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 8	Jedlé ovoce; slupky citrusových plodů a melounů
Kapitola 9	Káva, čaj, koření, kromě maté (čísla 09.03)
Kapitola 10	Obiloviny
Kapitola 11	Mlýnské výrobky; slad; škroby; lepek; inulin
Kapitola 12	Olejnata semena a olejnata plody; různá zrna a plody, průmyslové a léčivé rostliny; sláma a pícniny
Kapitola 13 ex 13.03	Pektin
Kapitola 15	
15.01	Vepřové sádlo a jiný lisovaný nebo tavený vepřový tuk; lisovaný nebo tavený drůbeží tuk
15.02	Hovězí, ovčí nebo kozí lůj, surový nebo tavený, též „premier jus“
15.03	Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin a oleomargarin, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
15.04	Tuky a oleje z ryb a z mořských savců, též rafinované

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
15.07	Ztužené rostlinné oleje, tekuté nebo pevné, surové, čištěné nebo rafinované
15.12	Tuky a oleje živočišné nebo rostlinné, hydrogenované, též rafinované, ale jinak neupravené
15.13	Margarin, umělé vepřové sádlo a jiné upravené potravinové tuky
15.17	Zbytky po zpracování živočišných tuků nebo živočišných nebo rostlinných vosků
Kapitola 16	Přípravky z masa, ryb, koryšů nebo měkkýšů
Kapitola 17	
17.01	Řepný a třtinový cukr, v pevném stavu
17.02	Ostatní cukry; cukerné sirupy; umělý med (též smíšený s přírodním medem); karamel
17.03	Melasa, též odbarvená

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 18	
18.01	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené
18.02	Kakaové skořápky, slupky a ostatní kakaové odpady
Kapitola 20	Přípravky ze zeleniny, požitelných rostlin, ovoce nebo z jiných rostlin nebo částí rostlin
Kapitola 22	
22.04	Hroznový mošt částečně zkvašený nebo hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno jinak než přidáním alkoholu
22.05	Vino z čerstvých hroznů; hroznový mošt z čerstvých hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu
22.07	Ostatní kvašené nápoje (jablečné, hruškové, medovina)

Číslo bruselské nomenklatury	Popis zboží
1	2
Kapitola 23	Zbytky a odpady v potravinářském průmyslu; připravené krmivo
Kapitola 24 24.01	Nezpracovaný tabák, tabákový odpad
Kapitola 45 45.01	Surový přírodní korek, korkový odpad; granulovaný nebo na prach rozemletý
Kapitola 54 54.01	Len surový, máčený, třený, vochlovaný nebo jinak zpracovaný, avšak, nespředený, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)
Kapitola 57 57.01	Pravé konopí (<i>Cannabis sativa</i>) surové, máčené, třené, vochlované nebo jinak zpracované, avšak nespředené, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)

PŘÍLOHA III

SEZNAM NEVIDITELNÝCH OPERACÍ

podle článku 106 Smlouvy

- Námořní nákladní doprava, včetně nájmu lodí, přístavních poplatků, výdajů na rybářské lodě atd.
- Vnitrozemská vodní nákladní doprava, včetně nájmu lodí.
- Silniční doprava: osobní a nákladní, včetně nájmu vozidel.
- Letecká doprava: osobní a nákladní, včetně nájmu letadel.

Platby cestujících za mezinárodní letenky a poplatky za nadměrnou hmotnost zavazadel; platby za mezinárodní leteckou nákladní dopravu a charterové lety.

Příjmy z prodeje mezinárodních letenek, z poplatků za nadměrnou hmotnost zavazadel, z mezinárodní letecké nákladní dopravy a z charterových letů.

- Pro všechny prostředky námořní dopravy: přístavní poplatky (nakládka uhlí a pohonných hmot, potraviny, poplatky za údržbu, opravy, výdaje na posádku atd.).

Pro všechny prostředky vnitrozemské vodní dopravy: přístavní poplatky (nakládka uhlí a pohonných hmot, potraviny, poplatky za údržbu a menší opravy dopravních prostředků, výdaje na posádku atd.).

Pro všechny prostředky obchodní silniční dopravy: pohonné hmoty, olej, menší opravy, garážování, výdaje na řidiče a osádku atd.

Pro všechny prostředky letecké dopravy: provozní náklady a obchodní náklady, včetně oprav letadel a zařízení pro leteckou navigaci.

- Náklady a poplatky za uložení do celního skladu, za skladování a za celní odbavení.
- Clo a poplatky.
- Náklady vyplývající z přepravy.
- Náklady na opravu a montáž.

Náklady na zpracování, opracování, práce na základě smlouvy a jiné služby stejného druhu.

- Opravy lodí.

Opravy jiných dopravních prostředků než lodí a letadel.

- Technická pomoc (pomoc související s výrobou a distribucí zboží a služeb na všech stupních, poskytnutá v období určeném podle zvláštního účelu pomoci, včetně například poradenství nebo návštěvy odborníků, přípravy technických plánů a nákresů, výstupní kontroly výroby, průzkumů trhu a rovněž vzdělávání pracovníků).

- Provize a poplatky za zprostředkování.
- Zisky z přepravy.
- Bankovní provize a poplatky.
- Reprezentační výdaje.
- Reklama ve všech formách.
- Obchodní cesty.
- Podíl dceřiných společností, poboček atd. na obecných výdajích jejich mateřské společnosti v zahraničí a naopak.
- Dodavatelské smlouvy (výstavba a údržba budov, silnic, mostů, přístavů atd. prováděná specializovanými podniky, obvykle za paušální ceny po uskutečnění veřejné soutěže).
- Marže, zajištění a zástavy v souvislosti s termínovanými obchody se zbožím provedené v souladu s obchodními zvyklostmi.
- Cestovní ruch.
- Soukromé studijní cesty a pobyty.
- Soukromé léčebné cesty a pobyty.
- Soukromé cesty a pobyty z rodinných důvodů.
- Předplatné novin, časopisů, knih a hudebních publikací.
Noviny, časopisy, knihy, hudební publikace a desky.
- Exponované filmy, komerční filmy, osvětové filmy, vzdělávací filmy atd. (nájem, kinematografické poplatky, předplatné, reprodukční a synchronizační poplatky atd.).
- Členské příspěvky.
- Běžná údržba a opravy soukromého majetku v zahraničí.
- Vládní výdaje (oficiální zastoupení v zahraničí, příspěvky mezinárodním organizacím).
- Daně a poplatky, náklady soudních řízení, poplatky za přihlášení vynálezů a zapsání ochranných známek.
Náhrada škod.
Odstupné v případě zrušení smluv a navrácení bezdůvodného obohacení.
Pokuty.
- Pravidelné úhrady správě pošt, telegrafů a telefonů a podnikům veřejné dopravy.

- Devizová povolení udělená vlastním státním příslušníkům nebo devizovým tuzemcům cizí státní příslušnosti, kteří cestují do zahraničí.

Devizová povolení udělená vlastním státním příslušníkům nebo devizovým tuzemcům cizí státní příslušnosti, kteří se vrací do vlasti.

- Platy a mzdy (příhraničních nebo sezónních pracovníků a jiné platby devizových cizozemců, tím není dotčeno právo země upravit podmínky zaměstnávání cizinců).
- Peněžní zásilky vystěhovalců (tím není dotčeno právo země upravit přistěhovalectví).
- Honoráře a odměny.
- Dividendy a podíly na ziscích.
- Úroky (z cenných papírů, hypoték atd.).
- Nájem, pacht atd.
- Smluvní umořování dluhů (s výjimkou převodů předčasných nebo opožděných splátek).
- Zisky z provozu podniku.
- Autorská práva.

Patenty, průmyslové vzory, ochranné známky a vynálezy (převod a licence patentů, průmyslových vzorů, ochranných známek a vynálezů, ať jsou chráněny či nikoli, a plnění vyplývající z takového převodu nebo licence).

- Konzulární příjmy.
- Důchody a jiné obdobné příjmy.

Zákonné výživné a finanční pomoc v případě zvlášť tíživé situace.

Postupné převody aktiv držených v jednom členském státě osobami s bydlištěm v jiném členském státě, které nemají dostatečný příjem k pokrytí svých životních nákladů v tomto členském státě.

- Transakce a převody v souvislosti s přímým pojištěním.
- Transakce a převody v souvislosti se zpětným pojištěním a zpětným převodem.
- Otevření a splácení obchodních nebo průmyslových úvěrů.
- Převod malých částek do zahraničí.
- Náklady na dokumentaci jakéhokoli druhu, které nesou na svůj účet schválená devizová místa.
- Sportovní ceny a příjmy ze závodů.
- Dědictví.
- Věna.

PŘÍLOHA IV
ZÁMOŘSKÉ ZEMĚ A ÚZEMÍ,

na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy

Francouzská západní Afrika, která zahrnuje: Senegal, Súdán, Guineu, Pobřeží slonoviny, Dahome, Mauretánii, Nigérii a Horní Voltu,

Francouzská rovníková Afrika, která zahrnuje: Střední Kongo, Ubangi-Šari, Čad a Gabun,

Saint-Pierre a Miquelon, Komory, Madagaskar a závislá území, Francouzské Somálsko, Nová Kaledonie a závislá území, Francouzské državy v Oceánii, Jižní a antarktické země,

Autonomní republika Togo,

poručenské území v Kamerunu spravované Francií,

Belgické Kongo a Ruanda-Urundi,

Somálsko v poručenské správě Itálie,

Nizozemská Nová Guinea.

I.2 Protokol o statutu Evropské investiční banky

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Evropské investiční banky zmíněný v článku 129 Smlouvy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Článek 1

Evropská investiční banka, založená článkem 129 Smlouvy (dále jen „banka“), se zřizuje a vykonává své úkoly a činnost v souladu s touto smlouvou a tímto statutem.

Sídlo banky určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

Článek 2

Úkoly banky stanoví článek 130 Smlouvy.

Článek 3

V souladu s článkem 129 Smlouvy jsou členy banky:

Belgické království,
Spolková republika Německo,
Francouzská republika,
Italská republika,
Lucemburské velkovévodství,
Nizozemské království.

Článek 4

1. Bance se přiděluje základní kapitál ve výši jedné miliardy zúčtovacích jednotek, který upíší členské státy v těchto částkách:

Německo	300 milionů
Francie	300 milionů
Itálie	240 milionů
Belgie	86,5 milionu
Nizozemsko	71,5 milionu
Lucembursko	2 miliony

Hodnota zúčtovací jednotky je 0,888 670 880 gramu ryzího zlata.

Členské státy odpovídají pouze do výše svého podílu upsaného a dosud nesplaceného základního kapitálu.

2. Přijetím nového člena se zvyšuje upsaný základní kapitál o částku odpovídající vkladu nového člena.
3. Rada guvernérů může jednomyslně rozhodnout o zvýšení upsaného základního kapitálu.
4. Podíl na upsaném základním kapitálu nemůže být postoupen ani zastaven ani obstaven.

Článek 5

1. Členské státy splatí 25 % upsaného základního kapitálu v pěti stejných splátkách, které budou uhrazeny nejpozději dva měsíce, deset měsíců, šestnáct měsíců, třiadvacet měsíců a třicet měsíců po vstupu Smlouvy v platnost.

Každá splátka se skládá z jedné čtvrtiny ze zlata nebo z volně směnitelné měny a ze tří čtvrtin z měny národní.

2. Správní rada může požadovat splacení zbývajících 75 % upsaného základního kapitálu, pokud se toto splacení stane nutným, aby banka mohla dostát svým závazkům vůči svým věřitelům.

Každý členský stát zaplatí částku úměrnou svému podílu na upisovaném základním kapitálu v měnách, které banka potřebuje ke splnění svých závazků.

Článek 6

1. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady rozhodnout, že členské státy poskytnou bance zvláštní zúročitelné půjčky tehdy a v takové míře, v jaké bude banka takovou půjčku potřebovat k financování určitých projektů, jestliže správní rada prokáže, že banka není schopna opatřit si potřebné prostředky na kapitálových trzích za podmínek vhodných pro povahu a předmět projektů, které mají být financovány.
2. Zvláštní půjčky lze požadovat teprve po započetí čtvrtého roku po vstupu Smlouvy v platnost. Nesmějí přesáhnout 400 milionů zúčtovacích jednotek celkem nebo 100 milionů zúčtovacích jednotek ročně.
3. Doba trvání zvláštních půjček bude stanovena úměrně k době trvání úvěrů nebo záruk, které banka hodlá s pomocí těchto půjček poskytnout; nesmí přesáhnout 20 let. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady rozhodnout, že zvláštní půjčky budou splaceny dříve.
4. Zvláštní půjčky jsou úrokovány 4 % ročně, jestliže Rada guvernérů s přihlédnutím k vývoji a k úrovni úrokové sazby na kapitálových trzích nerozhodne o stanovení jiné sazby.
5. Zvláštní půjčky poskytnou členské státy v poměru svých podílů na upsaném základním kapitálu; uhradí je ve své národní měně během šesti měsíců poté, co byly vyzvány.
6. V případě likvidace banky budou zvláštní půjčky členských států splaceny až po vyrovnání ostatních dluhů banky.

Článek 7

1. V případě, že se přepočítací koeficient mezi měnou jednoho členského státu a zúčtovací jednotkou stanovenou v článku 4 sníží, upraví tento stát výši svého podílu na základním kapitálu splaceného ve své národní měně úměrně změně přepočítacího koeficientu tím, že provede ve prospěch banky dodatečnou vyrovnávací platbu. Částka, která má být upravena, však nesmí překročit úhrnnou částku půjček poskytnutých bankou v příslušné měně, jakož i prostředků banky v této měně. Vyrovnání bude provedeno do dvou měsíců anebo, pokud se týká půjček, ke dni splatnosti těchto půjček.
2. V případě, že se přepočítací koeficient mezi měnou jednoho členského státu a zúčtovací jednotkou stanovenou v článku 4 zvýší, upraví se výše podílu na základním kapitálu splaceného tímto státem v jeho národní měně úměrně změně přepočítacího koeficientu tím, že banka provede zpětnou platbu ve prospěch tohoto státu. Částka, která má být upravena, nesmí překročit úhrnnou částku půjček poskytnutých bankou v příslušné měně, jakož i prostředků banky v této měně. Platba bude provedena do dvou měsíců anebo, pokud se týká půjček, ke dni splatnosti těchto půjček.
3. Přepočítací koeficient mezi měnou členského státu a zúčtovací jednotkou stanovenou v článku 4 odpovídá poměru mezi váhou ryzího zlata obsaženého v této zúčtovací jednotce a váhou ryzího zlata odpovídajícího přepočítacímu koeficientu této měny oznámenému Mezinárodnímu měnovému fondu. Neexistuje-li takový přepočítací koeficient, bude tento poměr odvozen ze směnného kurzu k některé měně vyjádřené ve zlatě nebo směnitelné za zlato, který členský stát používá pro běžné platy.
4. Rada guvernérů může rozhodnout, že pravidla stanovená v odstavcích 1 a 2 se nepoužijí, jestliže dojde v jednotném poměru ke změně přepočítacího koeficientu všech měn států, které jsou členy Mezinárodního měnového fondu nebo členy banky.

Článek 8

Banku spravuje a řídí Rada guvernérů, správní rada a řídicí výbor.

Článek 9

1. Radu guvernérů tvoří ministři určení členskými státy.

2. Rada guvernérů vydává obecné směrnice týkající se úvěrové politiky banky, zejména pokud jde o cíle, o jejichž dosažení bude třeba usilovat při postupném uskutečňování společného trhu.

Rada guvernérů dbá na provádění těchto směrnic.

3. Rada guvernérů mimo jiné:

- a) rozhoduje o zvýšení upsaného základního kapitálu podle čl. 4 odst. 3;
- b) vykonává pravomoci uvedené v článku 6 v otázce zvláštních půjček;
- c) vykonává pravomoci uvedené v člancích 11 a 13, pokud jde o jmenování a zbavení úřadu člena správní rady a řídicího výboru;
- d) povoluje výjimku uvedenou v čl. 18 odst. 1;
- e) schvaluje výroční zprávu vypracovanou správní radou;
- f) schvaluje roční rozvahu, jakož i výkaz zisků a ztrát;
- g) vykonává pravomoci a povinnosti uvedené v člancích 7, 14, 17, 26 a 27;
- h) schvaluje jednací řád banky.

4. Rada guvernérů má pravomoc přijímat jednomyslně v rámci Smlouvy a tohoto statutu veškerá rozhodnutí, která se týkají zastavení činnosti banky a její případné likvidace.

Článek 10

Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá Rada guvernérů rozhodnutí prostou většinou svých členů. Hlasování Rady guvernérů se řídí ustanoveními článku 148 Smlouvy.

Článek 11

1. Správní rada má výlučnou pravomoc rozhodovat o poskytování úvěrů a záruk a o uzavírání půjček; stanoví úrokové míry půjček a poplatky ze záruk; dozírá na řádnou správu banky; zajišťuje, že banka bude řízena v souladu s ustanoveními této smlouvy a tohoto statutu, jakož i s obecnými směrnici vydanými Radou guvernérů.

Na konci účetního období je povinna podat Radě guvernérů zprávu a po schválení ji uveřejnit.

2. Správní rada je složena z 12 řádných členů a 12 zastupujících členů.

Řádné členy jmenuje na dobu pěti let Rada guvernérů na základě nominace členskými státy a Komise, a to:

tři řádné členy nominované Spolkovou republikou Německo;

tři řádné členy nominované Francouzskou republikou;

tři řádné členy nominované Italskou republikou;

dva řádné členy nominované vzájemnou dohodou státy Beneluxu;

jednoho řádného člena nominovaného Komisí.

Mohou být jmenováni opakovaně.

Každý řádný člen má svého zastupujícího člena jmenovaného za stejných podmínek a stejným postupem jako řádný člen.

Zastupující členové se mohou účastnit schůzí správní rady; nemají hlasovací právo, ledaže zastupují řádného člena v případě, že není přítomen.

Předseda, nebo v jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů řídicího výboru, předsedá schůzi správní rady, avšak neúčastní se hlasování.

Členové správní rady jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky způsobilosti a nezávislosti; odpovídají pouze bance.

3. Odvolat řádného člena správní rady může Rada guvernérů rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou, a to pouze v případě, že již nesplňuje podmínky nutné k výkonu funkce.

Neschválení výroční zprávy vede k odstoupení správní rady.

4. Uvolní-li se místo v důsledku smrti, individuálního nebo kolektivního odstoupení anebo odvolání, bude místo znovu obsazeno podle pravidel stanovených v odstavci 2. Kromě celkové obměny se uvolněná místa obsazují na zbytek funkčního období.

5. Rada guvernérů stanoví odměny členům správní rady. Určí jednomyslným rozhodnutím, jaká činnost je neslučitelná s funkcemi řádného nebo zastupujícího člena.

Článek 12

1. Každý řádný člen má ve správní radě jeden hlas.

2. Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá správní rada rozhodnutí prostou většinou svých členů s hlasovacím právem. Pro dosažení kvalifikované většiny je třeba osmi hlasů. Jednací řád banky určuje kvórum nutné k platnosti usnesení správní rady.

Článek 13

1. Řídící výbor se skládá z předsedy a dvou místopředsedů jmenovaných Radou guvernérů na návrh správní rady na dobu šesti let. Mohou být jmenováni opakovaně.
 2. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady přijatý rovněž kvalifikovanou většinou rozhodnout o odvolání člena řídicího výboru.
 3. Řídící výbor zajišťuje pod dohledem předsedy a pod kontrolou správní rady vedení běžných obchodů banky.
- Připravuje rozhodnutí správní rady, zejména pokud jde o uzavírání půjček a poskytování úvěrů a záruk; zajišťuje provádění těchto rozhodnutí.
4. Řídící výbor přijímá svá stanoviska k návrhům na poskytnutí půjček a záruk, jakož i k návrhům uzavření půjček, většinou hlasů.
 5. Rada guvernérů určuje odměnu členů řídicího výboru a stanoví, jaké činnosti jsou neslučitelné s jejich funkcí.
 6. Předseda, v případě jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů, zastupuje banku v soudních i mimosoudních věcech.
 7. Úředníci a jiní zaměstnanci banky jsou podřízeni předsedovi. Předseda je přijímá a propouští. Při výběru zaměstnanců je povinen přihlížet nejen k osobním schopnostem a odborné kvalifikaci, ale i k spravedlivému zastoupení státních příslušníků členských států.
 8. Řídící výbor a zaměstnanci banky odpovídají pouze bance a vykonávají své funkce zcela nezávisle.

Článek 14

1. Výbor složený ze tří členů jmenovaných Radou guvernérů na základě jejich způsobilosti každoročně prověřuje, zda jsou operace a účetnictví banky řádně vedeny.
2. Tento výbor potvrzuje, že rozvaha a výkaz zisků a ztrát jsou v souladu s účetními záznamy a doklady a že správně vyjadřují situaci banky, pokud jde o její aktiva a pasiva.

Článek 15

Banka jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční orgány, které tento stát schválil.

Článek 16

1. Banka spolupracuje se všemi mezinárodními organizacemi, jež vyvíjejí činnost v obdobných oblastech.
2. Banka naváže veškerá spojení potřebná pro spolupráci s bankovními a finančními orgány zemí, ve kterých provádí své operace.

Článek 17

Na žádost některého členského státu nebo Komise anebo z úřední povinnosti Rada guvernérů vykládá nebo doplňuje směrnice, které vydala na základě článku 9 tohoto statutu, a to za podmínek, za jakých byly přijaty.

Článek 18

1. V rámci úkolů vytyčených v článku 130 Smlouvy poskytuje banka úvěry svým členům nebo podnikům soukromého či veřejného práva na investiční projekty, které mají být uskutečněny na evropském území členských států, pokud prostředky z jiných zdrojů nejsou za přiměřených podmínek dosažitelné.

Nicméně na základě výjimky udělené jednomyslně Radou guvernérů na návrh správní rady může banka poskytnout úvěry na investiční projekty, které mají být uskutečněny zcela nebo zčásti mimo evropské území členských států.

2. Jestliže je to možné, je poskytnutí půjčky vázáno podmínkou, že současně bude použito též jiných prostředků financování.

3. Jestliže půjčka nebyla poskytnuta členskému státu, ale jinému podniku nebo samosprávnému celku, podmíní banka poskytnutí této půjčky buď zárukou členského státu, na jehož území bude projekt uskutečněn, nebo jinými dostatečnými zárukami.

4. Banka může poskytnout záruku na půjčky uzavřené podniky soukromého či veřejného práva anebo samosprávnými celky k provedení operací uvedených v článku 130 Smlouvy.

5. Úhrnná částka nesplacených půjček a záruk poskytnutých bankou nesmí převýšit 250 % částky upsaného základního kapitálu.

6. Banka se zajišťuje proti riziku změny kurzů tím, že ke smlouvám o půjčkách a zárukách připojí doložky, které bude považovat za vhodné.

Článek 19

1. Úroková míra půjček a poplatky ze záruk, které má banka poskytnout, musí být přizpůsobovány podmínkám převládajícím na kapitálovém trhu a musí být propočítány tak, aby banka z jejich výnosů plnila své závazky, kryla své náklady a podle článku 24 vytvořila rezervní fond.

2. Banka nepovoluje snížení úrokové míry. V případě, že snížení úrokové míry je žádoucí vzhledem ke zvláštní povaze projektu, který má být financován, může příslušný členský stát nebo třetí strana udělit bonifikaci úroku, pokud je udělení této bonifikace slučitelné s pravidly stanovenými v článku 92 Smlouvy.

Článek 20

Při poskytování půjček a záruk zachovává banka tyto zásady:

1. Dbá, aby její prostředky byly používány co nejúčelněji v zájmu Společenství.

Může poskytnout půjčky nebo záruky pouze:

a) jestliže splácení úroků a umořování je kryto ziskem z podnikání, pokud jde o projekty prováděné podniky ve výrobním odvětví, anebo jestliže je zajištěno závazkem, který převzal stát, v němž se projekt uskutečňuje, či jiným způsobem, pokud jde o ostatní projekty,

b) a jestliže provedení projektu přispívá ke zvýšení obecné hospodářské produktivity a působí příznivě k vytvoření společného trhu.

2. Nesmí nabývat žádné podíly v podnicích ani přijímat žádnou odpovědnost za jejich řízení, ledaže by to vyžadovala ochrana jejich práv a bylo tak zajištěno splacení její pohledávky.

3. Může postupovat své pohledávky na kapitálovém trhu a požadovat za tím účelem od svých dlužníků vydání dluhopisů nebo jiných cenných papírů.

4. Ani banka, ani členské státy nesmí stanovovat podmínky, podle kterých by měly být částky z jejich půjček použity na území určitého členského státu.

5. Může vázat poskytnutí půjček na podmínku, že se uskuteční mezinárodní veřejná soutěž.

6. Nefinancuje zcela ani zčásti žádný projekt, s nímž nesouhlasí členský stát, na jehož území má být tento projekt uskutečněn.

Článek 21

1. Žádosti o půjčku nebo záruku se mohou podávat bance buď prostřednictvím Komise, nebo prostřednictvím členského státu, na jehož území bude projekt uskutečněn. Podniky se mohou na banku obracet se žádostí o půjčku nebo záruku také přímo.

2. Jestliže se žádost podává prostřednictvím Komise, bude předložena k vyjádření členskému státu, na jehož území bude projekt uskutečněn. Jestliže se žádost podává prostřednictvím státu, bude předložena k vyjádření Komisi. Jestliže žádost podává přímo podnik, bude předložena danému členskému státu i Komisi.

Dotyčné členské státy a Komise musí podat svá vyjádření ve lhůtě dvou měsíců. Neobdrží-li v této lhůtě vyjádření, může mít banka za to, že příslušný projekt nevyvolává námitek.

3. Správní rada rozhoduje o žádostech o půjčku nebo záruku, které jí předložil řídicí výbor.

4. Řídicí výbor zkoumá, zda žádosti o půjčku nebo záruku, které mu byly předloženy, jsou v souladu s tímto statutem, zejména se článkem 20. Jestliže se řídicí výbor vysloví pro poskytnutí půjčky nebo záruky, předloží správní radě návrh smlouvy; své kladné stanovisko může vázat na podmínky, které považuje za podstatné. Jestliže se řídicí výbor vysloví proti poskytnutí půjčky nebo záruky, předloží správní radě příslušné podklady spolu se svým vyjádřením.

5. V případě záporného stanoviska řídicího výboru může správní rada poskytnout danou půjčku nebo záruku pouze jednomyslným rozhodnutím.

6. V případě záporného stanoviska Komise může správní rada poskytnout danou půjčku nebo záruku pouze jednomyslným rozhodnutím, přičemž člen ustanovený do své funkce na základě jmenování Komisí se zdrží hlasování.

7. V případě záporného stanoviska řídicího výboru i Komise nemůže správní rada danou půjčku nebo záruku poskytnout.

Článek 22

1. Banka si prostředky potřebné k plnění svých úkolů půjčuje na mezinárodním kapitálovém trhu.
2. Banka si může půjčit na kapitálovém trhu některého členského státu v rámci právních předpisů upravujících vnitrostátní emise nebo, nejsou-li takové předpisy v členském státě, na základě porady a dosažení dohody s daným členským státem o zamýšlené půjčce.

Příslušné orgány členského státu mohou odmítnout souhlas jen tehdy, hrozí-li kapitálovému trhu tohoto státu vážné poruchy.

Článek 23

1. Banka může použít volně použitelných prostředků, které bezprostředně nepotřebuje ke krytí svých závazků, takto:

- a) může investovat na peněžních trzích;
- b) může s výhradou čl. 20 odst. 2 nakupovat a prodávat cenné papíry, které vydala buď sama, nebo její dlužníci;
- c) může provádět jakékoli jiné finanční operace, které se vztahují k předmětu její činnosti.

2. S výhradou ustanovení článku 25 provádí banka při správě svých investic jen takovou devizovou arbitráž, kterou přímo vyžaduje uskutečňování jejich půjček nebo plnění jejich závazků z půjček, které uzavřela, nebo záruk, které poskytla.

3. V oblastech zmíněných v tomto článku působí banka ve shodě s příslušnými orgány nebo emisní bankou členských států.

Článek 24

1. Postupně bude vytvořen rezervní fond až do výše 10 % upsaného základního kapitálu. Odůvodňuje-li to stav závazků banky, může správní rada rozhodnout o zřízení dodatečných rezerv. Dokud tento rezervní fond nebude plně vytvořen, budou do něj odváděny:

- a) příjmy z úroků z půjček, které banka poskytla z částek, jež mají členské státy platit podle článku 5;
- b) příjmy z úroků z půjček, které banka poskytla z částek získaných splacením půjček podle písmene a),

pokud těchto příjmů z úroků není třeba k plnění závazků nebo ke krytí nákladů banky.

2. Prostředky rezervního fondu musí být investovány tak, aby mohly být kdykoli použity v souladu s účelem tohoto fondu.

Článek 25

1. Banka je vždy oprávněna převádět pohledávky v měně jednoho členského státu do měny některého jiného členského státu, aby mohla provádět finanční operace odpovídající jejímu předmětu činnosti, tak jak je stanoven v článku 130 Smlouvy s přihlédnutím k článku 23 tohoto statutu. Banka se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.
2. Banka může směnit pohledávky, jež má v měně členského státu, za prostředky v měně třetích zemí jen se souhlasem tohoto členského státu.
3. Banka může volně nakládat s částí svého základního kapitálu splaceného ve zlatě nebo volně směnitelných měnách, jakož i s devizami půjčenými na trzích mimo Společenství.
4. Členské státy se zavazují, že dlužníkům banky dají k dispozici prostředky v cizích měnách potřebné ke splácení jistiny a úroků z půjček poskytnutých nebo zajištěných bankou na projekty, které mají být uskutečněny na jejich území.

Článek 26

Jestliže některý členský stát neplní své členské povinnosti vyplývající z tohoto statutu, zejména povinnost splatit svůj podíl nebo své zvláštní půjčky, anebo povinnost zajistit splácení úroků a umořování svých půjček, může Rada guvernérů rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou zastavit poskytování půjček nebo záruk tomuto členskému státu nebo jeho státním příslušníkům.

Toto rozhodnutí nezbavuje stát ani jeho státní příslušníky jejich povinností vůči bance.

Článek 27

1. Jestliže Rada guvernérů rozhodne zastavit činnost banky, bude neprodleně ukončen veškerý provoz s výjimkou operací nutných k řádnému použití, ochraně a zachování majetku, jakož i k vyrovnání závazků.
2. V případě likvidace jmenuje Rada guvernérů likvidátory a vydá jim pokyny k provedení likvidace.

Článek 28

1. Banka požívá v každém členském státě nejširší právní způsobilost přiznávanou právnickým osobám příslušným vnitrostátním právem; může zejména nabývat a zcizovat movitý majetek a nemovitosti a vystupovat před soudem.

Výsady a imunity přiznané bance stanoví protokol zmíněný v článku 218 Smlouvy.

2. Majetek banky nesmí být žádnou formou zabaven nebo vyvlastněn.

Článek 29

Spory mezi bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky nebo třetími stranami na druhé straně rozhodují příslušné vnitrostátní soudy, s výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru.

Banka si zvolí svůj obecný soud v každém členském státě. Může však v kterékoli smlouvě provést zvláštní volbu obecného soudu nebo sjednat rozhodčí řízení.

Majetek a pohledávky banky mohou být zabaveny nebo se stát předmětem výkonu rozhodnutí pouze na příkaz soudu.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.3 Protokol o německém vnitřním obchodu a souvisejících otázkách

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

ZVAŽUJÍCE stávající situaci plynoucí z rozdělení Německa,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Jelikož obchod mezi německými územími, na která se vztahuje Základní zákon Spolkové republiky Německo, a německými územími, na která se Základní zákon nevztahuje, tvoří součást německého vnitřního obchodu, nevyžaduje uplatňování této smlouvy žádnou změnu současného systému tohoto obchodu v Německu.
2. Každý členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o dohodách týkajících se obchodu s německými územími, na která se nevztahuje Základní zákon Spolkové republiky Německo, a o prováděcích ustanoveních. Každý členský stát dbá, aby provádění těchto dohod nebylo v rozporu se zásadami společného trhu, a zejména přijme vhodná opatření, aby zabránil jakékoli následné škodě v hospodářství jiných členských států.
3. Každý členský stát může přijmout vhodná opatření, aby předešel jakýmkoli obtížím, které by mu mohly vzniknout v důsledku obchodu mezi některým členským státem a německými územími, na která se nevztahuje Základní zákon Spolkové republiky Německo.

V Římě dne dvacátého pátého května tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.4 Protokol o určitých ustanoveních týkajících se Francie

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit v souladu s obecnými cíli Smlouvy určité zvláštní otázky, jež v současné době existují,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

I. Poplatky a podpory

1. Komise a Rada prozkoumá každoročně režim podpor při vývozu a zvláštních poplatků při dovozu, který se uplatňuje ve frankové oblasti.

Při tomto průzkumu jim francouzská vláda oznámí opatření, která hodlá přijmout za účelem snížení a racionalizace výše těchto podpor a poplatků.

Uvědomí dále Radu a Komisi o veškerých nových poplatcích, které hodlá zavést v důsledku pokračující liberalizace, a o veškerých úpravách podpor a poplatků, které hodlá provést v mezích nejvyšší poplatkové sazby platné k 1. lednu 1957. Uvedená opatření mohou být projednána v těchto orgánech.

2. Má-li Rada za to, že nejednotnost poškozuje určité průmyslové úseky jiných členských států, může rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise požádat francouzskou vládu, aby učinila určitá opatření ke sjednocení poplatků a podpor v každé ze tří skupin: suroviny, polotovary a konečné výrobky. V případě, že by francouzská vláda tato opatření neprovedla, zmocní Rada rozhodnutím rovněž přijatým kvalifikovanou většinou ostatní členské státy, aby přijaly ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Rada určí.

3. Pokud by byla běžná platební bilance frankové oblasti v rovnováze po dobu delší jednoho roku a její měnové rezervy dosáhly výše považované za uspokojivou, zejména s ohledem na objem jejího zahraničního obchodu, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, že francouzská vláda má zrušit režim poplatků a podpor.

Jestliže se Komise a francouzská vláda neshodnou, zda lze výši měnových rezerv frankové oblasti považovat za uspokojivou, obrátí se se žádostí o vyjádření k osobě nebo instituci, kterou si vzájemnou dohodou zvolí za rozhodce. V případě neshody určí tohoto rozhodce předseda Soudního dvora.

Takové rozhodnutí o zrušení poplatků a podpor musí být provedeno tak, aby neohrozilo rovnováhu platební bilance; především může být prováděno postupně. Jakmile dojde k jejich zrušení, užijí se plně ustanovení Smlouvy.

Výraz „běžná platební bilance“ se chápe ve smyslu přijatém mezinárodními organizacemi a Mezinárodním měnovým fondem; zahrnuje obchodní bilanci spolu s neviditelnými transakcemi, které mají povahu příjmů nebo poskytování služeb.

II. Odměňování za přesčasovou práci

Členské státy mají za to, že zřízení společného trhu povede na konci první etapy k situaci, kdy jak základ, nad který se přesčasové hodiny odměňují zvláště, tak i průměrná výše těchto příplatků za přesčasové hodiny v průmyslu budou odpovídat těm, které platí ve Francii, a to podle průměru roku 1956.

Pokud tato situace na konci první etapy nenastane, je Komise povinna zmocnit Francii, aby v průmyslových oborech, které jsou dotčeny nerovností ve způsobu odměňování za přesčasové hodiny, přijala ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí, ledaže by v průběhu této etapy průměrné zvýšení úrovně mezd v týchž oborech v jiných členských státech převyšovalo v poměru k průměru roku 1956 zvýšení, ke kterému došlo ve Francii, o procento, jež stanoví Komise se schválením Rady přijatým kvalifikovanou většinou.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H SPAAK.
ADANAUER.
PINEAU.
AntoniO SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPUEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN

I.5 Protokol o Itálii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vyřešit některé zvláštní otázky týkající se Itálie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

ČLENSKÉ STÁTY SPOLEČENSTVÍ

BEROU NA VĚDOMÍ skutečnost, že italská vláda zahájila desetiletý program hospodářského rozvoje zaměřeného na vyrovnání strukturální nerovnováhy italského hospodářství, zejména vybavením méně rozvinutých oblastí na jihu a na ostrovech a vytvořením nových pracovních míst s cílem odstranit nezaměstnanost;

PŘIPOMÍNÁJÍ, že zásady a cíle tohoto programu italské vlády byly vzaty na vědomí a schváleny organizacemi pro mezinárodní spolupráci, jichž jsou členské státy členy;

UZNÁVAJÍ, že dosažení cílů italského programu je v jejich společném zájmu;

SHODUJÍ SE na tom, aby orgánům Společenství bylo doporučeno s cílem usnadnit italské vládě splnění tohoto úkolu přijmout všechny prostředky a postupy umožněné Smlouvou, zejména přiměřené využití zdrojů Evropské investiční banky a Evropského sociálního fondu;

DOMNÍVAJÍ SE, že orgány Společenství musí při uplatňování Smlouvy brát v úvahu úsilí, které musí italské hospodářství vyvinout během nadcházejících let, a vhodnou příležitost k odvrácení nebezpečného napětí, zejména v platební bilanci a úrovni zaměstnanosti, které by mohlo ohrozit uplatňování Smlouvy v Itálii;

UZNÁVAJÍ zejména, že v případě použití článků 108 a 109 je třeba dbát, aby opatření požadovaná od italské vlády zajišťovala naplnění jejího programu hospodářského rozvoje a zvýšení životní úrovně obyvatelstva.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.6 Protokol o Lucemburském velkovévodství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vyřešit některé zvláštní otázky týkající se Lucemburského velkovévodství,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Článek 1

1. Z důvodu zvláštní situace svého zemědělství je Lucemburské velkovévodství oprávněno zachovat množstevní omezení dovozu produktů uvedených na seznamu přiloženém k rozhodnutí smluvních stran Všeobecné dohody o clech a obchodu ze dne 3. prosince 1955 o lucemburském zemědělství.

Belgie, Lucembursko a Nizozemsko uplatňují systém podle čl. 6 třetího pododstavce Úmluvy o hospodářské unii belgicko-lucemburské ze dne 25. července 1921.

2. Lucemburské velkovévodství přijme veškerá strukturální, technická nebo hospodářská opatření, která umožní postupné začlenění lucemburského zemědělství do společného trhu. Komise mu může vydávat doporučení k opatřením, která mají být přijata.

Rada rozhodne kvalifikovanou většinou na návrh Komise na konci přechodného období, v jakém rozsahu budou odchylky udělené Lucemburskému velkovévodství zachovány, změněny nebo zrušeny.

Kterémukoli zúčastněnému členskému státu je přiznáno právo podat proti takovému rozhodnutí žalobu k rozhodčímu orgánu zřízenému v souladu s čl. 8 odst. 4 Smlouvy.

Článek 2

Při stanovení předpisů o volném pohybu pracovníků podle čl. 48 odst. 3 Smlouvy vezme Komise v úvahu zvláštní demografickou situaci Lucemburského velkovévodství.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.7 Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upřesnit použití Smlouvy na některé zboží pocházející z určitých zemí a dovážené z těchto zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Použití Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství nevyžaduje žádnou změnu celního režimu, který se ke dni vstupu Smlouvy v platnost vztahuje na dovoz:

- a) do zemí Beneluxu pro zboží pocházející a dovážené ze Surinamu nebo z Nizozemských Antil;
- b) do Francie pro zboží pocházející a dovážené z Maroka, Tuniska, Vietnamské republiky, Kambodže a Laosu. Výše uvedená ustanovení se vztahují rovněž na francouzské državy v kondominiu Nové Hebridy;
- c) do Itálie pro zboží pocházející a dovážené z Libye a Somálska v současnosti v poručenské správě Itálie.

2. Zboží dovezené do některého členského státu ve výše uvedeném režimu nesmí být v tomto státě považováno za zboží ve volném oběhu ve smyslu článku 10 Smlouvy, pokud je zpět vyvezeno do jiného členského státu.

3. Do konce prvního roku po vstupu Smlouvy v platnost sdělí členské státy Komisi a ostatním členským státům ustanovení o zvláštních režimech uvedených v tomto protokolu spolu se seznamem zboží, na které se vztahují.

Členské státy rovněž sdělí Komisi a ostatním členským státům pozdější změny těchto seznamů a režimů.

4. Komise dbá na to, aby uplatňování výše uvedených ustanovení nepoškozovalo ostatní členské státy; může k tomuto účelu přijmout veškerá vhodná opatření upravující vztahy mezi členskými státy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.8 Protokol o režimu, který se vztahuje na výrobky spadající do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli, vůči Alžírsku a zámořským departementům Francouzské republiky

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VĚDOMY SI skutečnosti, že ustanovení Smlouvy vztahující se na Alžírsko a zámořské departementy Francouzské republiky vyvolávají otázku režimu, který se má vztahovat na Alžírsko a tyto departementy pro výrobky, které tvoří předmět Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli,

PŘEJÍCE SI nalézt vhodné řešení v souladu se zásadami obou Smluv,

UPRAVÍ tuto otázku v duchu vzájemné spolupráce v co nejkratší lhůtě, nejpozději při příležitosti první revize Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.9 Protokol o minerálních olejích a některých jejich derivátech

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Každý členský stát může po dobu šesti let od vstupu Smlouvy v platnost zachovat vůči ostatním členským státům a vůči třetím zemím cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem, které se používají na výrobky uvedené pod čísly 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 a ex 27.13 (parafín, petrolejový vosk nebo petrolejová živice a parafínové zbytky) bruselské nomenklatury ke dni 1. ledna 1957 nebo ke dni vstupu Smlouvy v platnost, pokud jsou nižší. Nicméně právo na zachování cel ze surových olejů nesmí vést ke zvýšení rozdílu mezi cly ze surových olejů a cly z derivátů uvedených výše ke dni 1. ledna 1957 o výše než 5 %. Pokud takový rozdíl neexistuje, nesmí rozdíl, který by mohl být vytvořen, přesáhnout 5 % cla platného ke dni 1. ledna 1957 pro výrobky uvedené pod číslem 27.09. Pokud před koncem období šesti let dojde ke snížení cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem pro výrobky uvedené pod číslem 27.09, musí být cla a poplatky s rovnocenným účinkem pro ostatní výše uvedené výrobky odpovídajícím způsobem sníženy.

Na konci tohoto období budou cla zachovaná za podmínek uvedených v předchozím pododstavci vůči ostatním členským státům úplně odstraněna. Ke stejnému dni nabude vůči třetím zemím účinnosti společný celní sazebník.

2. Na podpory výroby minerálních olejů uvedených pod číslem 27.09 bruselské nomenklatury, pokud budou nutné pro vyrovnání ceny surových olejů s cenou na světovém trhu CIF evropský přístav členského státu, se vztahuje čl. 92 odst. 3 písm. c) Smlouvy. V průběhu prvních dvou etap Komise využije zmocnění podle článku 93 pouze v míře nezbytné k zabránění zneužití těchto podpor.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.10 Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství na
mimoevropské části Nizozemského království

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SNAŽÍCE SE v okamžiku podpisu Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství upřesnit působnost článku 227 Smlouvy vůči Nizozemskému království,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této Smlouvě:

Vláda Nizozemského království bude z důvodu ústavní struktury Nizozemského království, která vyplývá ze statutu ze dne 29. prosince 1954, zmocněna, odchýlně od článku 227, ratifikovat Smlouvu pouze za evropskou část království a Nizozemskou Novou Guineu.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

I.11 Prováděcí úmluva týkající se přidružení zámořských zemí a území ke Společenství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI uzavřít prováděcí úmluvu zmíněnou v článku 136 Smlouvy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě.

Článek 1

Členské státy se účastní za dále stanovených podmínek opatření vhodných k podpoře sociálního a hospodářského rozvoje zemí a území uvedených v příloze IV Smlouvy a doplňují tak vlastní úsilí orgánů odpovědných za tyto země a území.

Za tím účelem se zřizuje Fond pro rozvoj zámořských zemí a území, do nějž členské státy budou po dobu pěti let platit roční příspěvky stanovené v příloze A této úmluvy.

Fond je spravován Komisí.

Článek 2

Orgány, které nesou odpovědnost za země a území, předkládají Komisi po dohodě s místními úřady nebo s představiteli obyvatelstva daných zemí a území sociální a hospodářské projekty, o jejichž financování Společenství žádají.

Článek 3

Komise každoročně vypracuje obecné programy, podle nichž budou prostředky použitelné podle přílohy B této úmluvy přiděleny různým kategoriím projektů.

Obecné programy zahrnují projekty financování:

- a) určitých sociálních institucí, zejména nemocnic, výchovných zařízení nebo zařízení pro technický výzkum, poradenství pro volbu povolání a institucí podporujících profesní činnost obyvatelstva;
- b) hospodářských investic ve všeobecném zájmu, které přímo souvisejí s provedením některého programu zahrnujícího konkrétní produktivní rozvojové projekty.

Článek 4

Na počátku každého finančního roku stanoví Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci s Komisí ty částky, které mají být určeny k financování

- a) sociálních institucí uvedených v čl. 3 písm. a);
- b) hospodářských investic všeobecného významu uvedených v čl. 3 písm. b).

Rozhodnutí Rady musí usilovat o racionální zeměpisné rozdělení použitelných částek.

Článek 5

1. Komise určuje rozdělení použitelných částek ve smyslu čl. 4 písm. a) mezi jednotlivé žádosti o financování sociálních institucí.
2. Komise vypracuje návrhy na financování projektů hospodářských investic, které přijme na základě čl. 4 písm. b).

Tyto návrhy předloží Radě.

Jestliže ve lhůtě jednoho měsíce žádný členský stát nepožádá Radu o posouzení návrhu, považuje se návrh za schválený.

Jestliže Rada návrhy posuzuje, rozhoduje kvalifikovanou většinou do dvou měsíců.

3. Částky nepřidělené v jednom roce se převádějí do dalších let.

4. Přidělené částky se poskytují orgánům odpovědným za provedení prací. Komise dozírá na to, aby jich bylo použito v souladu se stanoveným účelem a za co nejvýhodnějších hospodářských podmínek.

Článek 6

Rada stanoví kvalifikovanou většinou na návrh Komise do šesti měsíců po vstupu Smlouvy v platnost podrobnosti o vyžadování a poukazování finančních příspěvků, o vedení rozpočtu a správě prostředků Fondu pro rozvoj.

Článek 7

Kvalifikovaná většina v člancích 4, 5 a 6 činí 67 hlasů. Jednotlivé členské státy disponují tímto počtem hlasů:

Belgie	11 hlasů
Německo	33 hlasů
Francie	33 hlasů
Itálie	11 hlasů
Lucembursko	1 hlas
Nizozemsko	11 hlasů

Článek 8

V každé zemi nebo území bude právo usazování postupně rozšířeno na státní příslušníky a společnosti jiných členských států než toho, který má s touto zemí nebo územím zvláštní vztahy. Podrobnosti určí v průběhu prvního roku provádění této úmluvy Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise tak, aby veškerá diskriminace byla postupně odstraněna v průběhu přechodného období.

Článek 9

V obchodních stycích mezi členskými státy a zeměmi nebo územími platí celní režim stanovený v člancích 133 a 134 Smlouvy.

Článek 10

Po dobu platnosti této úmluvy uplatňují členské státy při svých obchodních stycích se zeměmi nebo územími ta ustanovení části druhé hlavy I kapitoly 2 Smlouvy o odstranění množstevních omezení mezi členskými státy, která v téže době uplatňují ve svých vzájemných stycích.

Článek 11

1. V každé zemi nebo území, kde platí dovozní kvóty, budou za rok po vstupu této úmluvy v platnost kvóty přístupné státům jiným než státu, s nímž má země nebo území zvláštní vztahy, přeměněny na celkové kvóty přístupné bez diskriminace členskými státům. Od téhož dne budou tyto kvóty každoročně zvyšovány podle čl. 32 odst. 1, 2, 4, 5, 6 a 7 a článku 33 Smlouvy.

2. Jestliže celková kvóta pro některé neliberalizované zboží nedosahuje 7 % celkového dovozu do země nebo území, stanoví se kvóta ve výši 7 % tohoto dovozu nejpozději rok po vstupu této úmluvy v platnost. Tato kvóta bude každoročně zvyšována podle ustanovení uvedených v odstavci 1.

3. Jestliže pro dovoz určitého zboží do země nebo území není povolena žádná kvóta, určí Komise svým rozhodnutím podrobnosti zavedení a rozšiřování kvót přístupných ostatním členským státům.

Článek 12

Jestliže se dovozní kvóty členských států týkají jak dovozu ze státu, který má s určitou zemí nebo územím zvláštní vztahy, tak i dovozu z této země nebo území, bude ta část dovozu, která pochází z těchto zemí a území, tvořit zvláštní celkovou kvótu, vytvořenou na základě statistiky dovozu. Tato kvóta se určí v průběhu prvního roku platnosti této úmluvy a zvyšuje se podle pravidel uvedených v článku 10.

Článek 13

Ustanovení článku 10 nezabraňují zákazům ani omezením dovozu, vývozu nebo tranzitu, které jsou odůvodněny požadavky veřejné mravnosti, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví a života lidí, živočichů a rostlin, ochrany národního kulturního pokladu umělecké, historické nebo archeologické hodnoty, nebo ochrany průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení nesmějí být prostředkem svévolné diskriminace ani skrytého omezení obchodu.

Článek 14

Po ukončení platnosti této úmluvy a dokud nebudou stanovena pravidla přidružování pro další období, zůstanou dovozní kvóty do zemí a území na jedné straně a do členských států na straně druhé, pokud jde o zboží pocházející z určité země nebo území, na úrovni stanovené pro pátý rok. Podobně zůstane v platnosti úprava práva usazování platná ke konci pátého roku.

Článek 15

1. Dovoz nepražené kávy ze třetích zemí do Itálie a do zemí Beneluxu a banánů do Spolkové republiky Německo bude upraven celními kvótami za podmínek stanovených v protokolech připojených k této úmluvě.

2. Jestliže platnost této úmluvy skončí dříve, než bude uzavřena nová dohoda, povolují se členským státům až do uzavření této dohody, pokud jde o banány, kakaové boby a nepraženou kávu, celní kvóty podléhající celním sazbám platným na počátku druhé etapy; tyto kvóty se rovnají objemu dovozu ze třetích zemí za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Tyto kvóty budou případně zvýšeny úměrně ke vzrůstu spotřeby v dovozních státech.

3. Členské státy s celními kvótami, které podléhají celním sazbám platným v době vstupu Smlouvy v platnost podle protokolů o dovozu nepražené kávy a banánů ze třetích zemí, mají právo získat pro toto zboží, namísto úpravy uvedené v předchozím odstavci, zachování těchto celních kvót na výši, které dosáhly ke dni, kdy Úmluva pozbyla platnosti.

Tyto kvóty budou případně zvýšeny za podmínek uvedených v odstavci 2.

4. Komise stanoví na žádost dotyčných států objem celních kvót uvedených v předchozích odstavcích.

Článek 16

Ustanovení článků 1 až 8 této úmluvy se vztahují na Alžírsko a francouzské zámořské departementy.

Článek 17

Aniž by bylo dotčeno provádění ustanovení článků 14 a 15, uzavírá se tato úmluva na dobu pěti let.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK.
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Příloha A podle článku 1 Úmluvy

	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	5. rok	Celkem
Procenta	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Země	V milionech zúčtovacích jednotek Evropské platební unie					
Belgie	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Německo	20	25	33	45	77	200
Francie	20	25	33	45	77	200
Itálie	4	5	6,60	9	15,40	40
Lucembursko	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Nizozemsko	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70

Příloha B podle článku 3 Úmluvy

	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	5. rok	Celkem
Procenta	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Zámořské země a území:	V milionech zúčtovacích jednotek Evropské platební unie					
Belgie	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Francie	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Itálie	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Nizozemská	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

I.12 Protokol o celní kvótě na dovoz banánů

(ex 08.01 bruselské nomenklatury)

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

1. Od prvního sblížení vnějších cel podle čl. 23 odst. 1 písm. b) Smlouvy do konce druhé etapy může Spolková republika Německo uplatňovat roční kvótu bezcelního dovozu ve výši 90 % množství dovezeného v roce 1956 po odečtení dovozu ze zemí a území uvedených v článku 131 Smlouvy.
2. Od konce druhé etapy do konce třetí etapy činí tato kvóta 80 % výše vymezeného množství.
3. Roční kvóty stanovené v předchozích odstavcích se zvyšují o 50 % rozdílu mezi celkovou výší dovozu v předchozím roce a odpovídající výší v roce 1956.

Pokud se celková výše dovozu oproti roku 1956 sníží, nesmí roční kvóty přesáhnout 90 % dovozu v předchozím roce v období uvedeném v odstavci 1 a 80 % dovozu v předchozím roce v období uvedeném v odstavci 2.

4. Od počátku úplného uplatňování společného celního sazebníku činí kvóta 75 % dovozu v roce 1956. Tato kvóta se zvyšuje za podmínek uvedených v odst. 3 prvním pododstavci.

Pokud se dovoz oproti roku 1956 sníží, nesmí výše uvedená roční kvóta překročit 75 % dovozu v předchozím roce.

Rada rozhodne kvalifikovanou většinou na návrh Komise o změně nebo zrušení těchto kvót.

5. Výše dovozu v roce 1956 po odečtení dovozu ze zemí a území uvedených v článku 131 Smlouvy, která má podle předcházejících ustanovení sloužit za základ pro výpočet kvót, činí 290 000 tun.
6. Pokud by země a území nebyly schopny dodat plné množství požadované Spolkovou republikou Německo, jsou zúčastněné členské státy připraveny svolit k odpovídajícímu zvýšení německých celních kvót.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

Při podpisu tohoto protokolu učinil zplnomocněný zástupce Spolkové republiky Německo jménem své vlády následující prohlášení, jež ostatní zplnomocnění zástupci vzali na vědomí:

Spolková republika Německo je připravena podpořit opatření, která přijmou německé soukromé osoby na podporu prodeje banánů z přidružených zámořských zemí a území ve Spolkové republice Německo.

Za tímto účelem je třeba co nejdříve zahájit jednání mezi hospodářskými kruhy jednotlivých zemí, jež mají zájem na dodávce a odbytu banánů.

I.13 Protokol o celní kvótě na dovoz nepražené kávy (*ex 09.01 bruselské nomenklatury*)

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

A. Pro Itálii

V prvním období přidružení zámořských zemí a území ke Společenství a po první změně celních sazeb provedené podle článku 23 Smlouvy platí pro dovoz nepražené kávy na území Itálie celní sazby použitelné ke dni vstupu této smlouvy v platnost v mezích roční kvóty rovné celkové výši dovozu nepražené kávy do Itálie ze třetích zemí v roce 1956.

Od šestého roku po vstupu této smlouvy v platnost až do konce druhé etapy se počáteční kvóta uvedená v předchozím pododstavci snižuje o 20 %.

Od počátku třetí etapy a po dobu jejího trvání se tato kvóta stanoví na 50 % počáteční kvóty.

Po uplynutí přechodného období může po dobu čtyř let pokračovat dovoz nepražené kávy do Itálie za celních sazeb použitelných ke dni vstupu této smlouvy v platnost do výše 20 % počáteční kvóty.

Komise přezkoumá, zda jsou procentní podíly a lhůty uvedené v předchozích pododstavcích oprávněné.

Na dovoz nad rámec výše uvedených kvót se vztahují ustanovení této smlouvy.

B. Pro země Beneluxu

Od začátku druhé etapy a po dobu jejího trvání může být nadále bezcelně dovážena nepražená káva na území zemí Beneluxu až do 85 % celkové výše dovozu za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Od počátku třetí etapy a po dobu jejího trvání se bezcelní dovoz podle předchozího pododstavce snižuje na 50 % celkové výše dovozu za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Na dovoz nad rámec výše uvedených kvót se vztahují ustanovení této smlouvy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P.H. SPAAK.
ADENAUER.
PINEAU.
Antonio SEGNI.
BECH.
J. LUNS.

J. Ch. SNOY et d'OPPEURS.
HALLSTEIN.
M. FAURE.
Gaetano MARTINO.
Lambert SCHAUS.
J. LINTHORST HOMAN.

Protokol o statutu Soudního dvora Evropského hospodářského společenství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora podle článku 188 Smlouvy,

JMENOVALY za tím účelem své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS,
generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,
velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN
profesor právnické fakulty, místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,
státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,
velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,
předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTEŘÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,

DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství.

Článek 1

Soudní dvůr zřízený článkem 4 Smlouvy se ustaví a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smlouvy a tohoto statutu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit na veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Článek 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje.

Mimo případy, na které se použije článek 6, zastává každý soudce svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nespĺňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Shromáždění a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II ORGANIZACE

Článek 9

Tajemník Soudního dvora skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 10

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě překážky jeho účasti.

Článek 11

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 12

Na návrh Soudního dvora může Rada jednomyslně rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření k věcem předloženým Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právní kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 13

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

Článek 14

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 15

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců. Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pokud je přítomno pět soudců.

Rozhodnutí senátů jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci; v případě překážky účasti jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

Článek 16

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ

Článek 17

Státy a orgány Společenství zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec, který je jmenován pro jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát zapsaný v seznamu advokátů některého členského státu.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem zapsaným v seznamu advokátů některého členského státu.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých úkolů za podmínek, které určí jednacím řádem.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednacím řádem.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 18

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce zpravodaje, slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i návrhu rozhodnutí generálního advokáta a podle potřeby i výslech svědků a znalců.

Článek 19

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany, proti níž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby přiložen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 175 Smlouvy doklad o datu výzvy zmíněné v tomto článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve tajemník žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

Článek 20

V případech uvedených v článku 177 Smlouvy oznámí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí tajemník Soudního dvora zúčastněným stranám, členským státům a Komisi, a je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu Rady, také Radě.

Do dvou měsíců od tohoto posledního oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i Rada právo předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo vyjádření.

Článek 21

Soudní dvůr může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány Společenství, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

Článek 22

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, výbor nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

Článek 23

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 24

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 25

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 26

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřeneseno na strany.

Článek 27

Každý členský stát posuzuje porušení přísahy svědky nebo znalci jako obdobný trestný čin spáchaný před vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 28

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

Článek 29

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samy strany. Za strany však mohou ústně jednat pouze jejich zástupci.

Článek 30

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

Článek 31

Pořad jednání stanoví předseda.

Článek 32

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Článek 33

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

Článek 34

Rozsudky podepisují předseda a tajemník. Vyhlášují se na veřejném zasedání.

Článek 35

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Článek 36

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad uplatnění napadeného aktu podle článku 185 Smlouvy, na nařízení předběžných opatření podle článku 186 nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 192 čtvrtého pododstavce.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Článek 37

Členské státy a orgány Společenství mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru přistoupit k řízení.

Totéž právo má každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Společenství nebo sporů mezi členskými státy a orgány Společenství.

Návrhy obsažené v žádosti o přistoupení k řízení se omezí na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

Článek 38

Jestliže žalovaná strana nepodá písemná vyjádření, ačkoli byla řádně vyrozuměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat do jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

Článek 39

Členské státy, orgány Společenství a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námítky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

Článek 40

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Společenství, jestliže prokážou, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 41

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesáním rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 42

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Článek 43

Nároky vůči Společenství z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Společenství. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 173; podle okolností se použije čl. 175 druhý pododstavec.

Článek 44

Jednací řád Soudního dvora přijatý podle článku 188 Smlouvy obsahuje kromě ustanovení určených tímto statutem též veškerá další ustanovení nezbytná k jeho provádění a případnému doplňování.

Článek 45

Rada může jednomyslným rozhodnutím provádět v ustanoveních tohoto statutu doplňující změny, které mohou být nutné vzhledem k opatřením, jež Rada učiní podle čl. 165 čtvrtého pododstavce Smlouvy.

Článek 46

Předseda Rady ihned po složení slibu určí losem soudce a generální advokáty, jejichž místa budou znovu obsazena na konci prvního tříletého období v souladu s čl. 167 druhým a třetím pododstavcem Smlouvy.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Protokol o výsadách a imunitách Evropského hospodářského společenství

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 218 Smlouvy požívá Společenství na území členských států imunit a výsad nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu,

A VZHLEDEM K TOMU, že podle ustanovení článku 28 Protokolu o statutu Evropské investiční banky požívá banka výsad a imunit stanovených v protokolu zmíněném v předchozím odstavci,

JMENOVALY k sepsání tohoto protokolu své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS,
generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,
velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN,
profesor právnické fakulty, místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,
státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,
velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,
předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTERÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,
DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského
hospodářského společenství:

KAPITOLA I

Movitý a nemovitý majetek, pohledávky a operace Společenství

Článek 1

Prostory a budovy Společenství jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Společenství se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Společenství jsou nedotknutelné.

Článek 3

Společenství, jeho pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Společenství uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Společenství.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Společenství je osvobozeno od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro jeho úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Společenství je rovněž osvobozeno od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

Komunikace a průkazy

Článek 5

Orgány Společenství požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Společenství nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Společenství mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Společenství průkazy, jejichž formu stanoví Rada a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem uvedeným v článku 212 Smlouvy.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

Členové shromáždění

Článek 7

Volný pohyb členů Shromáždění, kteří jedou na místo zasedání Shromáždění nebo se z něj vrací, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Shromáždění při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

Členové Shromáždění nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Shromáždění jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Shromáždění a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistížení při činu; Shromáždění je oprávněno svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

Zástupci členských států účastníci se činnosti orgánů Společenství

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Společenství, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Společenství.

KAPITOLA V

Úředníci a jiní zaměstnanci Společenství

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Společenství uvedení v článku 212 Smlouvy bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) s výhradou článků 179 a 215 Smlouvy jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů; této imunity požívají i po ukončení své funkce,
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejíž příslušníky jsou, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Společenství svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Společenství, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Společenství.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Společenství, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Společenství zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Společenství, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Společenství. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost, jednomyslně rozhodne o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství.

Článek 15

Rada na návrh Komise a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Společenství, na které se použijí zcela nebo zčásti článek 11, čl. 12 druhý pododstavec a článek 13.

Jména, zařazení a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

Výsady a imunity zastoupení třetích zemí pověřených u Společenství

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Společenství, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Společenství obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

Obecná ustanovení

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství výhradně v zájmu Společenství.

Každý orgán Společenství je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Společenství.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Společenství ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru; článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora týkající se vynětí z pravomoci soudů soudců a generálních advokátů tím není dotčen.

Článek 21

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá daní z obratu.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Dohoda o změně Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství uzavřená s cílem, aby se zvláštní úprava přidružení stanovená v části čtvrté Smlouvy vztahovala na Nizozemské Antily

(64/533/EHS)

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

PŘIHLÍŽEJÍCE ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství, podepsané dne 25. března 1957 v Římě, jakož i k prohlášení záměru týkajícího se přidružení Nizozemských Antil ke Společenství, učiněnému jejich vládami téhož dne, které bylo připojeno k závěrečnému aktu mezivládní konference pro společný trh a Euratom,

PŘEJÍCE SI, aby se na hospodářské přidružení Nizozemských Antil ke Společenství navržené Nizozemským královstvím vztahovala zvláštní úprava přidružení podle části čtvrté Smlouvy, k níž budou připojena zvláštní ustanovení o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách,

S OHLEDEM na souhlas Rady ze dne 22. října 1962 učiněný po konzultaci se Shromážděním a Komisí,

ROZHODLI SE odpovídajícím způsobem změnit Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství podle jejího článku 236, a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Henri FAYAT
náměstek ministra zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

pan Rolf LAHR
státní tajemník ministerstva zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Jean-Marc BOEGNER
velvyslanec, vedoucí francouzské delegace na konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Carlo RUSSO
státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA:

pan Eugène SCHAUS
místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan H. R. van HOUTEN
státní tajemník ministerstva zahraničních věcí;
pan W. F. M. LAMPE
zplnomocněný ministr Nizozemských Antil;

KTERÍ byli svoláni předsedou Rady Společenství a kteří se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě,

DOHODLI na těchto ustanoveních:

Článek 1

Nizozemské Antily se připojují na seznam uvedený v příloze IV Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství. „Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu“ se na tuto zemi nadále nevztahuje.

Pro vztahy mezi touto zemí na jedné straně a členskými státy a zámořskými územími na straně druhé se na Nizozemské Antily vztahuje úprava, která při vstupu této dohody v platnost vyplývá z uplatňování Smlouvy a která bude z jejího uplatňování následně vyplývat pro ostatní přidružené zámořské země a území.

Článek 2

K protokolům přiloženým ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství se připojuje následující protokol, který se stává nedílnou součástí Smlouvy: „Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Společenství“; jeho znění je obsaženo v příloze.

Článek 3

Tato dohoda bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední. Jestliže ji však uloží méně než patnáct dní před počátkem následujícího měsíce, vstupuje tato dohoda v platnost až prvním dnem druhého měsíce po tomto uložení.

Článek 4

Tato dohoda, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H. E. VAN HOUTEN W. F. M. LAMPE

V Bruselu dne třináctého listopadu tisíc devět set šedesát dva.

Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského
hospodářského společenství
(64/534/EHS)

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI podrobněji upravit obchodní režim pro dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Článek 1

Tento protokol se vztahuje na ropné produkty čísel 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (parafin, petrolejový vosk nebo petrolejová živice, parafinové zbytky) a 27.14 bruselské nomenklatury, pokud jsou dováženy ke spotřebě v členských státech.

Článek 2

Členské státy se zavazují poskytnout ropným produktům rafinovaným na Nizozemských Antilách za podmínek stanovených tímto protokolem celní preference, které vyplývají z jejich přidružení ke Společenství. Tato ustanovení nemohou být dotčena pravidly původu používanými v členských státech.

Článek 3

1. Shledá-li Komise na návrh některého členského státu nebo z vlastního podnětu, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný v režimu podle článku 2 vyvolává na trhu jednoho nebo více členských států skutečné obtíže, rozhodne o zavedení, zvýšení nebo znovuzavedení celních sazeb na tento dovoz danými členskými státy v míře a na dobu, která je nezbytná k nápravě daného stavu. Takto zavedené, zvýšené nebo znovuzavedené celní sazby nesmějí překročit celní sazby používané na tytéž produkty vůči třetím zemím.
2. Odstavec 1 lze v každém případě použít, dosáhne-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do členských států dva miliony tun ročně.
3. Komise oznámí Radě svá rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 včetně těch, kterými se zamítá návrh některého členského státu. Ta se jimi může zabývat na žádost některého členského státu a může vždy kvalifikovanou většinou rozhodnout o jejich změně nebo vrácení.

Článek 4

1. Má-li některý členský stát za to, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 vyvolává na jeho trhu skutečné obtíže a že je třeba bezodkladných opatření k nápravě tohoto stavu, může z vlastního rozhodnutí zavést na tento dovoz cla, jejichž sazby nesmějí přesáhnout celní sazby uplatňované na tytéž produkty vůči třetím zemím. Oznámí toto rozhodnutí Komisi, která do jednoho měsíce rozhodne, zda mohou být opatření přijatá dotyčným státem ponechána v platnosti nebo zda musí být změněna či zrušena. Na toto rozhodnutí Komise se použije čl. 3 odst. 3.
2. Překročí-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách, uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 do jednoho nebo více členských států Evropského hospodářského společenství v kalendářním roce množství udané v příloze k tomuto protokolu, považují se opatření přijatá pro běžný rok zúčastněným členským státem nebo státy podle odstavce 1 za oprávněná; Komise vezme přijatá opatření na vědomí poté, co se přesvědčí, že bylo dosaženo stanovených množství. V tomto případě ostatní členské státy nepředloží věc Radě.

Článek 5

Rozhodne-li se Společenství uplatňovat množstevní omezení na dovoz ropných produktů z jakéhokoli místa vývozu, mohou být použita i na dovoz těchto produktů z Nizozemských Antil. V tomto případě bude Nizozemským Antilám oproti třetím zemím zaručeno přednostní zacházení.

Článek 6

1. Rada přezkoumá ustanovení článků 2 až 5 jednomyslným rozhodnutím po konzultaci se Shromážděním a Komisí, jakmile přijme společnou definici původu pro ropné produkty ze třetích zemí a přidružených zemí nebo rozhodnutí v rámci společné obchodní politiky týkající se dotyčných produktů nebo jakmile vytvoří společnou energetickou politiku.
2. Při takovém přezkumu musí být pro Nizozemské Antily zachovány rovnocenné výhody ve vhodné podobě a pro množství nejméně dva a půl milionu tun ropných produktů.
3. Závazky Společenství týkající se rovnocenných výhod podle odstavce 2 mohou být případně rozděleny mezi jednotlivé země, přičemž se přihlédně k množstvím stanoveným v příloze k tomuto protokolu.

Článek 7

K provedení tohoto protokolu je Komise pověřena sledováním vývoje dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do členských států. Členské státy sdělí Komisi všechny informace sloužící tomuto účelu správnými postupy doporučenými Komisí, která dbá na jejich rozšiřování.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. E. VAN HOUTEN
W. F. M. LAMPE

V Bruselu dne třináctého listopadu tisíc devět set šedesát dva.

Příloha k protokolu

K provedení čl. 4 odst. 2 Protokolu o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství se Vysoké smluvní strany dohodly, že množství 2 milionů tun antilských ropných produktů bude mezi členské státy rozděleno takto:

Spolková republika Německo	625 000 tun
Hospodářská unie belgicko-lucemburská	200 000 tun
Francie	75 000 tun
Itálie	100 000 tun
Nizozemsko	1 000 000 tun

ZÁVĚREČNÝ AKT

(64/535/EHS)

Zplnomocnění zástupci

JEHO VELIČENSTVA KRÁLE BELGIČANŮ, PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÉ VÝSOSTI VELKOVÉVODKYŇĚ LUCEMBURSKA, JEJÍHO VELIČENSTVA KRÁLOVNY NIZOZEMSKA,

kteří se sešli dne 13. listopadu 1962 v Bruselu na konferenci zástupců vlád členských států za účelem změny Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství podle článku 236 uvedené smlouvy,

VZALI na vědomí následující dokumenty:

- návrh předložený Radě dne 4. června 1962 vládou Nizozemského království na změnu Smlouvy s cílem, aby se zvláštní úprava přidružení stanovená v části čtvrté Smlouvy vztahovala na Nizozemské Antily,
- stanovisko Shromáždění ze dne 19. října 1962,
- stanovisko Komise Evropského hospodářského společenství ze dne 10. září 1962,
- doporučující stanovisko Rady Evropského hospodářského společenství ze dne 22. října 1962 s ohledem na svolání konference zástupců vlád členských států o přidružení Nizozemských Antil k Evropskému hospodářskému společenství;

PŘIJALI následující dokumenty:

- Dohodu o změně Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství uzavřenou s cílem, aby se zvláštní úprava přidružení stanovená v části čtvrté Smlouvy vztahovala na Nizozemské Antily,
- Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství a přílohu k tomuto protokolu.

Při podpisu těchto dokumentů přijala konference níže uvedená prohlášení:

- Prohlášení o úpravě obchodu mezi Nizozemskými Antilami a přidruženými zámořskými státy:

Zástupci vlád členských států se na základě stanoviska předloženého Komisí Radě shodují, že úprava obchodních vztahů mezi Nizozemskými Antilami a přidruženými zámořskými státy bude přijata po dohodě s těmito státy.

- *Prohlášení o konečné úpravě dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Společenství*

Zástupci vlád členských států se shodují, že při příležitosti přijetí konečné úpravy podle článku 6 Protokolu o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropského hospodářského společenství bude vzato v úvahu, že je nezbytné poskytnout Nizozemským Antilám a ostatním zámořským zemím a územím přidruženým podle části čtvrté smlouvy o založení Společenství rovnocenné zacházení.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto závěrečnému aktu své podpisy.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. R. VAN HOUTEN W. F. M. LAMPE

V Bruselu dne třináctého listopadu tisíc devět set šedesát dva.

***II.1 SMLOUVA O ZALOŽENÍ
EVROPSKÉHO
SPOLEČENSTVÍ
PRO ATOMOVOU ENERGII
(EURATOM)***

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVĚVODKYNĚ LUCEMBURSKA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

VĚDOMI SI, že jaderná energie představuje zdroj nezbytný k rozvoji a obnově výroby a k mírovému pokroku,

PŘESVĚDČENI, že pouze okamžité zahájení společného úsilí poskytuje možnost dospět k výsledkům, jež odpovídají tvůrčím schopnostem jejich zemí,

ROZHODNUTI vytvořit podmínky pro rozvoj mocného jaderného průmyslu, který rozšíří zdroje energie, povede k modernizaci technologií a přispěje k blahobytu jejich národů v mnoha dalších oblastech,

USILUJÍCE vytvořit bezpečnostní podmínky, jež vyloučí ohrožení života a zdraví obyvatelstva,

PŘEJÍCE SI přidružit i jiné země ke svému dílu a spolupracovat s mezinárodními organizacemi, které se zabývají mírovým rozvojem atomové energie,

ROZHODLI se vytvořit Evropské společenství pro atomovou energii (EURATOM), a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Paul Henri SPAAK, ministr zahraničních věcí;

baron J. CH. SNOY et d'OPPUERS, ministr hospodářství, vedoucí belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

dr. Konrad ADENAUER, spolkový kancléř;

profesor dr. Walter HALLSTEIN, státní tajemník zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Christian PINEAU, ministr zahraničních věcí;

pan Maurice FAURE, státní tajemník zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Antonio SEGNI, předseda Rady ministrů;

profesor Gaetano MARTINO, ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Joseph BECH, předseda vlády, ministr zahraničních věcí;

pan Lambert SCHAUS, velvyslanec, vedoucí lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan Joseph LUNS, ministr zahraničních věcí;

pan J. LINTHORST HOMAN, vedoucí nizozemské delegace na mezivládní konferenci,

KTERŽÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na těchto ustanoveních:

HLAVA I

Poslání Společenství

ČLÁNEK 1

Touto smlouvou zakládají Vysoké smluvní strany mezi sebou EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII (EURATOM).

Posláním Společenství je přispět vytvořením podmínek nezbytných pro rychlé vybudování a růst jaderného průmyslu ke zvýšení životní úrovně v členských státech a k rozvoji vztahů s ostatními zeměmi.

ČLÁNEK 2

K naplnění svého poslání má Společenství za podmínek stanovených touto smlouvou:

- a) rozvíjet výzkum a zajišťovat šíření technických poznatků,
- b) vypracovávat jednotné bezpečnostní standardy pro ochranu zdraví obyvatelstva a pracovníků a dbát na jejich dodržování,
- c) usnadňovat investice a zajišťovat, zejména podporou podnikání, vybudování základních zařízení nezbytných pro rozvoj jaderné energetiky ve Společenství,
- d) dbát na pravidelné a rovnoměrné zásobování všech uživatelů ve Společenství rudami a jadernými palivy,
- e) zaručovat vhodným dozorem, aby jaderný materiál nebyl zneužíván k jiným účelům, než ke kterým je určen,
- f) vykonávat vlastnické právo, jež mu bylo přiznáno ke zvláštním štěpným materiálům,

g) zajišťovat široký odbyt a přístup k nejlepším technickým prostředkům vytvořením společného trhu zvláštních materiálů a zařízení, volným pohybem kapitálu pro investice v oblasti jaderné energie a svobodou zaměstnávání odborníků uvnitř Společenství,

h) navazovat s ostatními zeměmi a s mezinárodními organizacemi vztahy, které mohou přispět k pokroku v mírovém využití jaderné energie.

ČLÁNEK 3

1. Uskutečňování úkolů svěřených Společenství zajišťují tyto orgány:

- SHROMÁŽDĚNÍ,
- RADA,
- KOMISE,
- SOUDNÍ DVŮR.

Každý orgán jedná v mezích působnosti, kterou mu svěřuje tato smlouva.

2. Radě a Komisi je nápomocen Hospodářský a sociální výbor, který má poradní funkci.

HLAVA II

Podpora vývoje v oblasti jaderné energie

KAPITOLA I

Rozvoj výzkumu

ČLÁNEK 4

1. Komise má za úkol podporovat a usnadňovat jaderný výzkum v členských státech a doplňovat jej prováděním programu výzkumu a vzdělání ve Společenství.

2. Komise vykonává tuto činnost v oblastech vymezených v seznamu, který tvoří přílohu I této smlouvy.

Rada může tento seznam měnit kvalifikovanou většinou na návrh Komise. Komise konzultuje Výbor pro vědu a techniku stanovený v článku 134.

ČLÁNEK 5

Pro účely koordinace výzkumu prováděného v členských státech a pro možnost jeho doplňování požádá Komise členské státy, jakož i osoby a podniky, aby jí předložily vlastní výzkumné programy vymezené touto žádostí, která může být buď veřejně vyhlášena, nebo určena jednotlivému příjemci a sdělena členskému státu, jemuž tento příjemce podléhá.

Poté co poskytla zúčastněným osobám veškeré možnosti k vyjádření, může Komise vydat ke každému předloženému výzkumnému programu odůvodněné stanovisko. Komise je povinna tak učinit, jestliže o to požádá stát, osoba nebo podnik, který takový výzkumný program Komisi předložil.

Komise svými stanovisky odrazuje od zbytečného dvojího úsilí a směřuje výzkum do oborů nedostatečně prozkoumaných. Komise může programy zveřejnit jen se souhlasem států, osob nebo podniků, které je předložily.

Komise pravidelně zveřejňuje seznam těch oborů jaderného výzkumu, které považuje za nedostatečně prozkoumané.

Komise může pozvat k vzájemným konzultacím a výměně informací zástupce veřejných i soukromých výzkumných středisek, jakož i všechny odborníky, kteří provádějí výzkum ve stejných nebo příbuzných oblastech.

ČLÁNEK 6

K podpoře provádění výzkumných programů, které jsou jí předkládány, Komise může:

- a) poskytovat finanční příspěvky v rámci smluv o výzkumu, nikoli však podpor,
- b) poskytovat k provádění těchto programů suroviny nebo zvláštní štěpné materiály, kterými disponuje, a to za úplatu nebo bezplatně,
- c) dávat k dispozici členským státům, osobám nebo podnikům zařízení, vybavení nebo pomoc odborníků, a to za úplatu nebo bezplatně,
- d) dávat podnět ke společnému financování ze strany zúčastněných členských států, osob nebo podniků.

ČLÁNEK 7

Rada jednomyslně na návrh Komise, která konzultuje Výbor pro vědu a techniku, přijme programy výzkumu a výuky Společenství.

Tyto programy se přijímají na období nepřesahující pět let.

Prostředky nezbytné k provádění těchto programů se každoročně zahrnují do rozpočtu pro výzkum a investice Společenství.

Komise zajišťuje provádění programů a předkládá o tom každoročně zprávu Radě.

Komise průběžně informuje Hospodářský a sociální výbor o obecných zásadách programů výzkumu a výuky Společenství.

ČLÁNEK 8

1. Po konzultaci s Výborem pro vědu a techniku zřídí Komise Společné středisko jaderného výzkumu.

Středisko zajišťuje plnění výzkumných programů a jiných úkolů, jimiž je Komise pověřena.

Středisko mimo jiné zajišťuje vytvoření jednotné terminologie v oblasti jaderné energie a jednotné soustavy měř a vah.

Středisko zřídí centrum pro metrologii v oblasti jaderné energie.

2. Středisko může ze zeměpisných nebo organizačních důvodů vyvíjet svou činnost v různých zařízeních.

ČLÁNEK 9

1. Po vyžádání stanoviska Hospodářského a sociálního výboru může Komise v rámci Společného střediska jaderného výzkumu zřizovat školy pro výchovu odborníků, zejména v oblastech vyhledávání rud, výroby jaderných materiálů o vysoké čistotě, zpracování ozářených paliv, jaderného inženýrství, ochrany zdraví a výroby a využití radioaktivních částic.

Komise stanoví podrobnosti této výuky.

2. Bude zřízen ústav na vysokoškolské úrovni, přičemž podrobnosti jeho působení stanoví Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

ČLÁNEK 10

Komise může smlouvou pověřit členské státy, osoby nebo podniky, jakož i třetí země, mezinárodní organizace nebo příslušníci třetích zemí provedením určitých částí výzkumného programu Společenství.

ČLÁNEK 11

Komise zveřejňuje výzkumné programy uvedené v článcích 7, 8 a 10 a pravidelné zprávy o pokroku v jejich provádění.

KAPITOLA II

Šíření poznatků

Oddíl 1

Poznátky, kterými Společenství disponuje

ČLÁNEK 12

Na základě žádosti podané Komisi jsou členské státy, osoby nebo podniky oprávněny získat nevýlučné licence na vynálezy, na prozatímně chráněné právní nároky, na užité vzory nebo na přihlášky vynálezu, které jsou ve vlastnictví Společenství, pokud mohou účinně využívat vynálezy, jež jsou předmětem licence.

Komise udělí za stejných podmínek sublicence na vynálezy, na prozatímně chráněné právní nároky, na užité vzory nebo na přihlášky vynálezu, je-li Společenství držitelem smluvních licencí, které toto umožňují.

Za podmínek stanovených vzájemnou dohodou s oprávněnými osobami udělí Komise tyto licence nebo sublicence a sdělí veškeré poznatky nezbytné k jejich využití. Tyto podmínky se týkají zejména přiměřené odměny a případně možnosti oprávněné osoby udělit sublicence třetím osobám a povinnosti považovat sdělené poznatky za výrobní tajemství.

Není-li možné dosáhnout dohody o podmínkách uvedených v třetím pododstavci, mohou oprávněné osoby předložit věc Soudnímu dvoru, aby stanovil přiměřené podmínky.

ČLÁNEK 13

Komise sdělí členským státům, osobám a podnikům poznatky, na které se nevztahuje článek 12, nabyté Společenstvím jako výsledek provádění jeho výzkumných programů nebo mu sdělené s možností s nimi volně nakládat.

Komise může nicméně podmínit sdělení těchto poznatků požadavkem, aby s nimi bylo zacházeno jako s důvěrnými a aby nebyly předávány třetím osobám.

Komise může sdělit poznatky, které získala s výhradou omezení jejich využití a šíření – jako například takzvané utajované skutečnosti – pouze zajistí-li dodržení těchto omezení.

Oddíl 2

Jiné poznatky

a) Dobrovolné šíření

ČLÁNEK 14

Komise usiluje prostřednictvím přátelské dohody o získání poznatků užitečných pro dosažení cílů Společenství a licencí na využití vynálezů, prozatímně chráněných právních nároků, užitečných vzorů nebo přihlášek vynálezů vztahujících se k takovýmto poznatkům.

ČLÁNEK 15

Komise stanoví postup, kterým si členské státy, osoby nebo podniky mohou jejím prostřednictvím vyměňovat předběžné nebo konečné výsledky svých výzkumů, pokud těchto výsledků nebylo dosaženo Společenstvím na základě výzkumných úkolů zadaných Komisí.

Tento postup musí zaručit důvěrnou povahu výměny. Sdělené výsledky může Komise nicméně předat Společnému středisku jaderného výzkumu pro účely dokumentace, aniž by toto předání zakládalo právo na využívání, ke kterému původce sdělení nedal svůj předchozí souhlas.

b) Sdělení Komisi z moci úřední

ČLÁNEK 16

1. Jakmile je u členského státu podána přihláška vynálezu nebo užitného vzoru z oblasti jaderné energie, požádá tento členský stát přihlašovatele o souhlas s tím, aby obsah přihlášky byl neprodleně sdělen Komisi.

Jestliže s tím přihlašovatel souhlasí, sdělení proběhne ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky. Jestliže s tím přihlašovatel nesouhlasí, oznámí členský stát v téže lhůtě Komisi podání přihlášky.

Komise může od členského státu žádat, aby jí sdělil obsah přihlášky, jejíž podání jí bylo oznámeno.

Komise předloží svou žádost ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Jakékoli prodloužení této lhůty má za následek stejné prodloužení lhůty uvedené v šestém pododstavci.

Členský stát je po obdržení žádosti Komise povinen opět požádat přihlašovatele o souhlas s tím, aby byl obsah přihlášky sdělen Komisi. V případě jeho souhlasu proběhne sdělení neprodleně.

Jestliže s tím žadatel nesouhlasí, je členský stát i přesto povinen učinit toto sdělení Komisi po uplynutí lhůty osmnácti měsíců ode dne podání přihlášky.

2. Členské státy mají povinnost uvědomit Komisi, a to ve lhůtě osmnácti měsíců ode dne podání přihlášky, o existenci jakékoli dosud nezveřejněné přihlášky vynálezu nebo užitného vzoru, o němž se po prvním přezkoumání domnívají, že ačkoli se oblasti jaderné energie přímo netýká, s rozvojem jaderné energie ve Společenství bezprostředně souvisí a je pro něj podstatný.

Na žádost Komise jí bude obsah přihlášky sdělen ve lhůtě dvou měsíců.

3. Členské státy co nejvíce zkrátí dobu řízení o přihláškách vynálezů nebo užitných vzorů, jež se týkají oblastí uvedených v odstavci 1 a 2 a jsou předmětem žádosti Komise, aby jejich uveřejnění proběhlo v co nejkratší lhůtě.

4. Výše uvedená sdělení musí Komise považovat za důvěrná. Sdělení mohou být učiněna pouze k dokumentačním účelům. Komise však může využívat sdělené vynálezy pouze se souhlasem přihlašovatele nebo v souladu s články 17 až 23.

5. Ustanovení tohoto článku se nepoužijí, jestliže taková sdělení nejsou slučitelná s dohodou uzavřenou se třetím státem nebo s mezinárodní organizací.

c) Udělení licencí rozhodčím řízením nebo z moci úřední

ČLÁNEK 17

1. Nebylo-li dosaženo přátelské dohody, mohou být nevýlučné licence uděleny za podmínek stanovených v člácích 18 až 23 rozhodčím řízením nebo z moci úřední:

a) Společenství nebo společným podnikům, jimž je toto právo přiznáno na základě článku 48, na vynálezy, na prozatímně chráněné právní nároky a na užitné vzory, které se přímo týkají jaderného výzkumu, v rozsahu, v němž je udělení licencí nutné k pokračování jejich vlastního výzkumu nebo nezbytné k provozu jejich zařízení.

Na žádost Komise budou licence obsahovat možnost zmocnit třetí osoby, aby využívaly vynálezu, pokud provádějí činnosti nebo zakázky ve prospěch Společenství nebo společných podniků;

b) osobám nebo podnikům, které o to požádaly Komisi, k vynálezům, prozatímně chráněným právním nárokům a užitným vzorům přímo spojeným s rozvojem jaderné energie ve Společenství a pro něj podstatným, jsou-li splněny všechny následující podmínky:

i) uplynula lhůta nejméně čtyř let od podání přihlášky vynálezu, nejedná-li se o vynález přímo z oblasti jaderné energie;

ii) na území členského státu, kde je vynález chráněn, nejsou z hlediska tohoto vynálezu potřeby rozvoje jaderné energie, jak je chápe Komise, uspokojeny;

iii) držitel práva, který byl vyzván, aby sám nebo prostřednictvím osob, kterým poskytl licenci, uspokojil tyto potřeby, tak neučinil;

iv) osoby nebo podniky žádající o licenci jsou schopny účinně uspokojit tyto potřeby jejím využitím.

Členské státy nemohou pro uspokojení uvedených potřeb přijmout bez předchozí žádosti Komise žádná donucovací opatření na základě svých vnitrostátních právních předpisů, která by vedla k omezení ochrany poskytnuté vynálezu.

2. Nevýlučná licence nemůže být za podmínek stanovených v předchozím odstavci udělena, jestliže držitel práva uvede oprávněný důvod, a to zejména skutečnost, že neměl k dispozici přiměřenou lhůtu.

3. Udělení licence za podmínek odstavce 1 zakládá právo na plnou úhradu, jejíž výše bude dohodnuta mezi držitelem práva k vynálezu, prozatímně chráněného právního nároku a užitého vzoru a držitelem licence.

4. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení Pařížské úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví.

ČLÁNEK 18

Pro účely uvedené v tomto oddílu se zřizuje rozhodčí výbor; jeho členy jmenuje a jeho jednací řád přijme Rada na návrh Soudního dvora.

Ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení rozhodnutí rozhodčího výboru mohou strany podat odvolání s odkladným účinkem k Soudnímu dvoru. Přezkum Soudním dvorem se omezí pouze na formální správnost rozhodnutí a výklad této smlouvy rozhodčím výborem.

Konečná rozhodnutí rozhodčího výboru mají mezi zúčastněnými stranami povahu věci rozhodnuté. Jsou vykonatelná za podmínek stanovených v článku 164.

ČLÁNEK 19

Pokud Komise poté, co nedosáhne přátelské dohody, navrhne udělení licence v některém z případů uvedených v článku 17, oznámí to držiteli práva k vynálezu, prozatímně chráněného právního nároku, užitého vzoru nebo přihlašovatelů vynálezu a ve svém oznámení uvede jméno žadatele o licenci a rozsah licence.

Článek 20

Držitel práva může ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení oznámení podle článku 19 navrhnout Komisi a popřípadě třetí osobě žádající o licenci uzavření rozhodčí smlouvy zakládající pravomoc rozhodčího výboru.

Odmítne-li Komise nebo třetí osoba žádající o licenci uzavřít rozhodčí smlouvu, nemůže Komise vyžadovat od členského státu nebo jeho příslušných orgánů, aby licenci udělily nebo nechaly udělit.

Shledá-li rozhodčí výbor, kterému byla věc předložena na základě rozhodčí smlouvy, že žádost Komise je v souladu s článkem 17, vydá odůvodněné rozhodnutí o udělení licence žadateli a stanoví v něm podmínky a úhradu za licenci, pokud se na nich strany nedohodly.

ČLÁNEK 21

Nenavrhne-li držitel práva předložit věc rozhodčímu výboru, může Komise vyžadovat od dotyčného členského státu nebo jeho příslušných orgánů, aby licenci udělily nebo nechaly udělit.

Shledají-li členské státy nebo jejich příslušné orgány po vyslechnutí držitele práva, že podmínky podle článku 17 nejsou splněny, oznámí Komisi, že odmítají licenci udělit nebo nechat udělit.

Odmítnou-li licenci udělit nebo nechat udělit, nebo nevyjádří-li se ve lhůtě čtyř měsíců od podání žádosti k udělení licence, může Komise ve lhůtě dvou měsíců předložit věc Soudnímu dvoru.

Držitel práva musí být vyslechnut v řízení před Soudním dvorem.

Shledá-li Soudní dvůr ve svém rozsudku, že podmínky podle článku 17 jsou splněny, jsou zúčastněný členský stát nebo jeho příslušné orgány povinny přijmout opatření nezbytná k výkonu tohoto rozsudku.

ČLÁNEK 22

1. Nedojde-li k dohodě o výši úhrady mezi držitelem práva k vynálezu, prozatímně chráněného právního nároku a užitného vzoru a držitelem licence, mohou zúčastněné strany uzavřít rozhodčí smlouvu zakládající pravomoc rozhodčího výboru.

Tím se strany vzdávají veškerého práva na odvolání; článek 18 tím není dotčen.

2. Odmítne-li držitel licence uzavřít rozhodčí smlouvu, považuje se jemu udělená licence za neplatnou od počátku.

Odmítne-li držitel práva uzavřít rozhodčí smlouvu, určí úhradu ve smyslu ustanovení tohoto článku příslušné vnitrostátní orgány.

Článek 23

Po uplynutí lhůty jednoho roku mohou být rozhodnutí rozhodčího výboru nebo příslušných vnitrostátních orgánů přezkoumána z hlediska podmínek licence, pokud k tomu nové skutečnosti zakládají důvod.

Rozhodnutí přezkoumá orgán, který je vydal.

Oddíl 3

Ustanovení o utajení

ČLÁNEK 24

Poznatky, které získá Společenství při provádění vlastního výzkumného programu a jejichž prozrazení by mohlo poškodit obranné zájmy jednoho nebo více členských států, podléhají utajení za následujících podmínek:

1. Rada přijme na návrh Komise nařízení o utajovaných skutečnostech, které určí v souladu s tímto článkem různé stupně utajení a bezpečnostní opatření, jež se na každý z nich použijí.

2. Komise předběžně zařadí do odpovídajících stupňů utajení stanovených nařízením o utajovaných skutečnostech ty poznatky, jejichž prozrazení by mohlo dle jejího názoru poškodit obranné zájmy jednoho nebo více členských států.

Neprodleně sdělí tyto poznatky členským státům, které jsou povinny předběžně zajistit jejich utajení za stejných podmínek.

Členské státy do tří měsíců sdělí Komisi, zda si přejí zachovat předběžně použitý stupeň utajení, nahradit ho jiným nebo utajení zcela zrušit.

Po uplynutí této lhůty se z požadovaných stupňů utajení použije ten nejpřísnější. Komise to oznámí členským státům.

Na žádost Komise nebo členského státu může Rada jednomyslně změnit stupeň utajení nebo utajení zrušit. Rada si před vyjádřením k žádosti členského státu opatří stanovisko Komise.

3. Články 12 a 13 se nepoužijí na poznatky podléhající utajení.

Nicméně za podmínek, že jsou dodržována předepsaná bezpečnostní opatření,

a) může Komise poznatky uvedené v člácích 12 a 13 sdělit:

i) společnému podniku,

ii) osobě nebo podniku jinému než společnému podniku prostřednictvím členského státu, na jehož území vykonávají činnost,

b) může členský stát sdělit poznatky uvedené v článku 13 osobě nebo podniku jinému než společnému podniku, který vykonává činnost na území tohoto státu, bude-li toto sdělení oznámeno Komisi,

c) každý členský stát je dále oprávněn požadovat od Komise pro vlastní potřeby nebo pro potřeby osoby nebo podniku, který vykonává činnost na území tohoto státu, udělení licence podle článku 12.

ČLÁNEK 25

1. Členský stát, který sděluje existenci nebo obsah přihlášky vynálezu nebo užitého vzoru, která se týká oblasti uvedené v čl. 16 odst. 1 nebo 2, uvede popřípadě potřebu zařadit tuto přihlášku z bezpečnostních důvodů do určitého stupně utajení; přitom upřesní pravděpodobnou dobu utajení.

Komise předá ostatním členským státům všechna sdělení, která obdrží podle předchozího pododstavce. Komise a členské státy jsou povinny dodržovat opatření, která podle nařízení o utajovaných skutečnostech vyplývají ze stupně utajení požadovaného státem původu sdělení.

2. Komise může tato sdělení rovněž předat společným podnikům nebo prostřednictvím členského státu osobě nebo podniku jinému než společnému podniku, který vykonává činnost na území tohoto státu.

Vynálezy, které jsou předmětem přihlášek uvedených v odstavci 1, mohou být využívány pouze se souhlasem žadatele nebo v souladu s ustanovením článků 17 až 23.

Sdělení a popřípadě využívání uvedená v tomto odstavci podléhají opatřením, která podle nařízení o utajovaných skutečnostech vyplývají ze stupně utajení požadovaného státem původu sdělení.

Sdělení podléhají ve všech případech souhlasu státu jejich původu. Sdělení a využití mohou být odepřena pouze z důvodů obrany.

3. Na žádost Komise nebo členského státu může Rada jednomyslně změnit stupeň utajení nebo utajení zrušit. Rada si před vyjádřením k žádosti členského státu opatří stanovisko Komise.

ČLÁNEK 26

1. Jsou-li poznatky, které jsou předmětem patentu, přihlášky vynálezu, prozatímně chráněného právního nároku, užitého vzoru nebo přihlášky užitého vzoru, utajeny v souladu s ustanovením článků 24 a 25, nemohou členské státy, které žádají o utajení, odmítnout povolení podat obdobné přihlášky v jiných členských státech.

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k utajení těchto práv a přihlášek postupem stanoveným jeho vnitrostátními právními a správními předpisy.

2. Poznatky utajené podle článku 24 mohou být předmětem přihlášky mimo členské státy pouze s jejich jednomyslným souhlasem. Nevyjádří-li státy svůj postoj, předpokládá se jejich souhlas po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy Komise sdělila poznatky členským státům.

ČLÁNEK 27

Náhradu škody utrpěné přihlašovatelem v důsledku utajení z důvodů obrany upravují vnitrostátní právní předpisy členských států a hradí ji stát, který požadoval utajení nebo který vyvolal zpřísnění nebo prodloužení utajení nebo k zákazu podání přihlášky mimo Společenství.

Pokud k zpřísnění nebo prodloužení utajení nebo k zákazu podání přihlášky mimo Společenství dalo podnět více členských států, uhradí škodu vyplývající z jejich žádosti společně a nerozdílně.

Společenství nemůže požadovat žádnou náhradu škody na základě tohoto článku.

Oddíl 4

Zvláštní ustanovení

ČLÁNEK 28

Pokud jsou dosud nezveřejněné přihlášky vynálezů nebo užitných vzorů nebo patenty nebo užitné vzory utajené z důvodů obrany neoprávněně využívány nebo prozrazeny třetí osobě v důsledku jejich sdělení Komisi, nahradí Společenství oprávněnému způsobenou škodu.

Aniž jsou dotčena práva Společenství vůči původci škody, právo oprávněných na náhradu škody vůči třetím osobám přechází na Společenství v rozsahu, v jakém škodu samo nahradilo. Tím není dotčeno právo Společenství postupovat proti původci škody v souladu s obecně závaznými předpisy.

ČLÁNEK 29

Jakákoli dohoda nebo smlouva o výměně vědeckých nebo průmyslových poznatků z oblasti jaderné energie mezi členským státem, osobou nebo podnikem a třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, která vyžaduje na některé ze stran podpis státu vykonávajícího svou suverenitu, musí být uzavřena Komisí.

Komise však může zmocnit členský stát, osobu nebo podnik k uzavření takové dohody za podmínek, které Komise považuje za vhodné, s výhradou ustanovení článků 103 a 104.

KAPITOLA III

Ochrana zdraví

ČLÁNEK 30

V rámci Společenství se stanoví základní standardy ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků před nebezpečím ionizujícího záření.

Výrazem „základní standardy“ se rozumí:

- a) nejvyšší přípustné dávky poskytující dostatečnou bezpečnost,
- b) nejvyšší přípustný stupeň ozáření a zamoření,
- c) základní zásady lékařského dohledu nad pracovníky.

Článek 31

Komise vypracuje základní standardy po obdržení stanoviska skupiny osobností jmenovaných Výborem pro vědu a techniku z řad vědeckých odborníků členských států, zejména odborníků v oblasti veřejného zdraví. Komise si k takto vypracovaným základním standardům vyžádá stanovisko Hospodářského a sociálního výboru.

Základní standardy přijme Rada po konzultaci se Shromážděním kvalifikovanou většinou na návrh Komise, která jí předá obdržená stanoviska výborů.

ČLÁNEK 32

Na žádost Komise nebo členského státu mohou být základní standardy revidovány nebo doplněny v souladu s postupem stanoveným v článku 31.

Komise je povinna přezkoumat každou žádost podanou členským státem.

ČLÁNEK 33

Každý členský stát vydá právní a správní předpisy k dodržování přijatých základních standardů a přijme opatření nezbytná k výuce, vzdělávání a odborné přípravě.

Komise vydá vhodná doporučení, která uvedou do souladu stávající právní předpisy členských států v této oblasti.

Za tím účelem jsou členské státy povinny sdělit Komisi tyto právní předpisy, pokud jsou závazné v okamžiku vstupu této smlouvy v platnost, jakož i všechny pozdější návrhy právních předpisů stejné povahy.

Případná doporučení Komise týkající se návrhů právních ustanovení musí být vydána ve lhůtě tří měsíců ode dne sdělení těchto návrhů.

ČLÁNEK 34

Kterýkoli členský stát, na jehož území se mají uskutečnit zvláště nebezpečné pokusy, je povinen přijmout doplňující opatření pro ochranu zdraví poté, co k nim obdržel stanovisko Komise.

Mohou-li účinky těchto pokusů ohrozit území jiných členských států, je nutné souhlasné stanovisko Komise.

ČLÁNEK 35

Každý členský stát zřídí zařízení nezbytná k soustavnému monitorování úrovně radioaktivity v ovzduší, vodě a půdě a ke kontrole dodržování základních standardů.

Komise má právo přístupu do těchto monitorovacích zařízení; může prověřovat jejich provoz a účinnost.

Článek 36

Příslušné orgány budou Komisi pravidelně sdělovat informace o monitorování podle článku 35 tak, aby byla Komise průběžně informována o úrovni radioaktivity, které je obyvatelstvo vystaveno.

ČLÁNEK 37

Každý členský stát je povinen poskytnout Komisi všeobecné údaje, které se týkají veškerých plánů na zneškodňování radioaktivních odpadů v jakékoli formě, aby mohla určit, zda provedení takového plánu může vést k radioaktivnímu zamoření vody, půdy nebo vzdušného prostoru jiného členského státu.

Komise po poradě se skupinou odborníků zmíněnou v článku 31 vydá své stanovisko ve lhůtě šesti měsíců.

ČLÁNEK 38

Komise vydá pro členské státy doporučení týkající se úrovně radioaktivity v ovzduší, ve vodě a v půdě.

V naléhavém případě Komise přijme směrnici, kterou vyzve dotýčný členský stát, aby ve lhůtě stanovené Komisí přijal opatření nezbytná k zamezení překročení základních standardů a k zajištění dodržování právních předpisů.

Jestliže dotýčný stát nedosáhne souladu se směrnicí Komise ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jakýkoli zúčastněný členský stát, odchylně od článků 141 a 142, neprodleně předložit věc Soudnímu dvoru.

ČLÁNEK 39

Komise zřídí v rámci Společného střediska jaderného výzkumu ihned po jeho založení oddělení pro dokumentaci a výzkum v oblasti ochrany zdraví.

Posláním tohoto oddělení je zejména shromažďovat dokumentaci a informace podle článků 33, 36 a 37 a pomáhat Komisi při plnění úkolů svěřených jí touto kapitolou.

KAPITOLA IV

Investice

ČLÁNEK 40

Aby vyvolala iniciativu osob a podniků a usnadnila koordinovaný rozvoj jejich investic v oblasti jaderné energie, zveřejňuje Komise pravidelně programy informativní povahy, které se týkají zejména cílů výroby jaderné energie a investic jakékoli povahy nezbytných pro jejich dosažení.

Komise si vyžádá stanovisko Hospodářského a sociálního výboru k těmto programům před jejich zveřejněním.

Článek 41

Osoby a podniky působící v průmyslových odvětvích vyjmenovaných v příloze II této smlouvy jsou povinny sdělit Komisi investiční záměry pro nová zařízení, jakož i pro náhrady nebo přeměny stávajících zařízení, které odpovídají typem a rozsahem požadavků stanoveným Radou na návrh Komise.

Seznam výše uvedených průmyslových odvětví může Rada měnit kvalifikovanou většinou na návrh Komise, která si předem vyžádá stanovisko Hospodářského a sociálního výboru.

ČLÁNEK 42

Záměry uvedené v článku 41 musí být sděleny Komisi a pro informaci zúčastněným členským státům nejpozději tři měsíce před uzavřením prvních smluv s dodavateli nebo tři měsíce před zahájením prací, pokud mají být provedeny vlastními prostředky podniku.

Rada může na návrh Komise tuto lhůtu změnit.

ČLÁNEK 43

Komise projedná s osobami nebo podniky všechny stránky investičních záměrů spojené s cíli této smlouvy.

Komise sdělí svůj názor zúčastněnému členskému státu.

ČLÁNEK 44

Komise může se souhlasem členských států, osob a podniků zveřejnit investiční záměry, které jí byly sděleny.

KAPITOLA V

Společné podniky

ČLÁNEK 45

Podniky, které mají prvořadý význam pro rozvoj jaderného průmyslu ve Společenství, mohou být v souladu s následujícími články zřízeny jako společné podniky ve smyslu této smlouvy.

ČLÁNEK 46

1. Každý projekt na založení společného podniku pocházející od Komise, členského státu nebo z jakéhokoli jiného podnětu bude předložen Komisi k šetření.

Komise si za tím účelem opatří stanovisko členských států, jakož i všech veřejných a soukromých subjektů, které by podle jejího názoru mohly poskytnout k projektu objasnění.

2. Komise postoupí Radě každý projekt na založení společného podniku s odůvodněným stanoviskem.

Vydá-li příznivé stanovisko o nezbytnosti zamýšleného společného podniku, předloží Komise Radě návrhy týkající se:

- a) místa zřízení,
- b) stanov,
- c) rozsahu a časového rozvrhu financování,
- d) případné účasti Společenství na financování společného podniku,
- e) případné účasti třetí země, mezinárodní organizace nebo příslušníka třetí země na financování nebo na řízení společného podniku,
- f) poskytnutí všech výhod nebo části výhod uvedených v Příloze III této smlouvy.

Komise připojí podrobnou zprávu o celém projektu.

ČLÁNEK 47

Předloží-li Komise věc Radě, může si tato od Komise vyžádat další informace a šetření, jež pokládá za nezbytné.

Shledá-li Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou, že projekt předložený Komisí se zamítavým stanoviskem má být přesto uskutečněn, je Komise povinna předložit Radě návrhy a podrobnou zprávu ve smyslu ustanovení článku 46.

V případě příznivého stanoviska Komise nebo v případě uvedeném v předchozím pododstavci se Rada usnáší kvalifikovanou většinou o každém návrhu Komise.

Rada se však musí vyslovit jednomyslně, pokud jde o

- a) účast Společenství na financování společného podniku,
- b) účast třetí země, mezinárodní organizace či příslušníka třetí země na financování nebo řízení společného podniku.

ČLÁNEK 48

Rada může jednomyslně na návrh Komise umožnit každému společnému podniku požívání všech výhod nebo části výhod uvedených v Příloze III této smlouvy; každý členský stát je povinen zajistit poskytnutí těchto výhod v rozsahu, jež mu přísluší.

Rada může stejným postupem stanovit podmínky, na něž je poskytnutí těchto výhod vázáno.

Článek 49

Společné podniky se zřizují rozhodnutím Rady.

Každý společný podnik má právní subjektivitu.

V každém z členských států požívá společný podnik nejširší právní způsobilosti, jakou dotyčné vnitrostátní právní předpisy přiznávají právnickým osobám; může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Nestanoví-li tato smlouva či stanovy společného podniku jinak, vztahují se na každý společný podnik předpisy závazné pro průmyslové či obchodní podniky; stanovy mohou odkazovat podpůrně na vnitrostátní právní předpisy členských států.

S výhradou pravomocí, které tato smlouva přiznává Soudnímu dvoru, rozhodují spory týkající se společných podniků příslušné vnitrostátní soudy.

ČLÁNEK 50

Stanovy společných podniků jsou popřípadě měněny v souladu se zvláštními ustanoveními, která jsou v nich za tím účelem obsažena.

Tyto změny však mohou vstoupit v platnost až po schválení Radou, která rozhoduje na návrh Komise za stejných podmínek, jaké stanoví článek 47.

ČLÁNEK 51

Komise zajistí provádění všech rozhodnutí Rady, která se týkají zřízení společných podniků, až do doby, kdy budou ustaveny orgány odpovědné za provoz těchto podniků.

KAPITOLA VI

Zásobování

ČLÁNEK 52

1. Zásobování rudami, výchozími materiály a zvláštními štěpnými materiály je zajištěno v souladu s touto kapitolou na zásadě rovného přístupu ke zdrojům prostřednictvím společné politiky zásobování.

2. Za tím účelem a v souladu s touto kapitolou:

- a) jsou zakázána veškerá jednání, jejichž cílem je zajistit některým uživatelům zvýhodněné postavení,
- b) zřizuje se Agentura, která má opční právo na rudy, výchozí materiály a zvláštní štěpné materiály vyprodukované na územích členských států a výlučné právo na uzavírání smluv o dodávkách rud, výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů pocházejících ze zemí uvnitř nebo vně Společenství.

Agentura nemůže diskriminovat uživatele v závislosti na tom, k jakému účelu hodlají dodávky použít, pokud toto použití není protiprávní nebo pokud toto použití není v rozporu s podmínkami stanovenými pro dotyčné dodávky dodavatelem vně Společenství.

Oddíl 1

Agentura

ČLÁNEK 53

Agentura podléhá doзору Komise, která jí poskytuje směrnice, má právo veta proti jejím rozhodnutím a jmenuje jejího generálního ředitele a jeho náměstka.

Každý úkon Agentury učiněný mlčky či výslovně při výkonu jejího opčního práva nebo výlučného práva uzavírat smlouvy o dodávkách může být zúčastněnými stranami předložen Komisi, která o věci rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce.

ČLÁNEK 54

Agentura má právní subjektivitu a je finančně samostatná.

Stanovy Agentury přijme Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Stejným způsobem mohou být stanovy měněny.

Stanovy určí základní kapitál Agentury a způsob jeho upisování. Většina základního kapitálu musí v každém případě náležet Společenství a členským státům. O rozdělení základního kapitálu rozhodují členské státy vzájemnou dohodou.

Stanovy určí způsob obchodního vedení Agentury. Mohou stanovit poplatky za obchody určené k pokrytí výdajů spojených s činností Agentury.

ČLÁNEK 55

Členské státy Agentuře sdělují nebo zajistí, aby jí byly sdělovány, veškeré informace nezbytné k výkonu jejího opčního práva a jejího výlučného práva uzavírat smlouvy o dodávkách.

ČLÁNEK 56

Členské státy zaručí Agentuře na svých územích svobodný výkon jejích činností.

Členské státy mohou vytvořit subjekt nebo subjekty, jež budou příslušné ve vztazích s Agenturou zastupovat výrobce a uživatele z mimoevropských území podléhajících jejich pravomoci.

Oddíl 2

Rudy, výchozí materiály a zvláštní štěpné materiály pocházející ze Společenství

ČLÁNEK 57

1. Opční právo Agentury zahrnuje:

a) nabytí uživatelského práva a práva na spotřebu materiálů ve vlastnictví Společenství podle kapitoly VIII,

b) nabytí vlastnického práva ve všech ostatních případech.

2. Agentura vykonává své opční právo uzavíráním smluv s producenty rud, výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů.

S výhradou článků 58, 62 a 63 je každý producent povinen nabídnout Agentuře rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály, které produkuje na územích členských států, před jejich užitím, převodem nebo uskladněním.

ČLÁNEK 58

Provádí-li producent několik stupňů zpracování počínaje těžbou rudy a konče výrobou kovu, je pouze povinen nabídnout Agentuře produkt ve stupni zpracování, který si sám zvolí.

Totéž platí pro podniky, mezi nimiž existují vazby, které byly Komisi včas oznámeny a projednány s ní postupem podle článků 43 a 44.

ČLÁNEK 59

Neuplatní-li Agentura své opční právo k celé produkci nebo její části, je producent oprávněn:

a) zpracovat rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály vlastními prostředky nebo na základě smlouvy o dílo za podmínky, že Agentuře nabídne produkt zpracování,

b) na základě rozhodnutí Komise prodávat svou produkci mimo Společenství, pokud ji nenabídne za výhodnějších podmínek než těch, které obsahovala jeho nabídka Agentuře. Vývoz zvláštních štěpných materiálů může nicméně v souladu s článkem 62 uskutečnit pouze Agentura.

Komise nemůže udělit oprávnění, jestliže příjemci těchto dodávek neposkytují veškeré záruky, že obecné zájmy Společenství budou respektovány, nebo jestliže ustanovení a podmínky těchto smluv jsou v rozporu s cíli této smlouvy.

Článek 60

Případní uživatelé Agentuře pravidelně sdělují své požadavky na dodávky s upřesněním množství, fyzikálních a chemických vlastností, místa původu, použití, dodacích lhůt a cen, které by měly tvořit ustanovení a podmínky dodací smlouvy, jež chtějí uzavřít.

Obdobně sdělují producenti Agentuře nabídky, které jsou schopni učinit, se všemi podrobnostmi nezbytnými k vytvoření svých výrobních programů, zejména s dobou trvání smluv. Doba trvání těchto smluv nesmí přesáhnout deset let, neschválí-li Komise delší dobu trvání.

Agentura informuje všechny případné uživatele o nabídkách a o objemu žádostí, které obdržela, a vyzve je, aby podali své objednávky ve stanovené lhůtě.

Po obdržení těchto objednávek oznámí Agentura podmínky, za kterých je může splnit.

Jestliže Agentura není schopna zcela splnit všechny obdržené objednávky, rozdělí dodávky poměrně podle objednávek, které odpovídají každé z nabídek, s výhradou ustanovení článků 68 a 69.

Nařízení Agentury, které podléhá schválení Komise, stanoví podrobnosti vyrovnání nabídky a poptávky.

ČLÁNEK 61

Agentura je povinna splnit všechny objednávky, pokud jejich splnění nebrání právní nebo faktické překážky.

Agentura může, dodrží-li požadavky článku 52, požadovat od uživatelů, aby při uzavření smlouvy poskytli přiměřenou zálohu buď jako záruku, nebo k usnadnění vlastních dlouhodobých závazků vůči producentům, které jsou nezbytné ke splnění objednávky.

ČLÁNEK 62

1. Agentura uplatňuje své opční právo na zvláštní štěpné materiály vyprodukované na územích členských států, aby:

- a) pokryla poptávku uživatelů ve Společenství za podmínek stanovených v článku 60 nebo,
- b) sama skladovala tyto materiály nebo,
- c) vyvážela tyto materiály s povolením Komise vydaným v souladu s čl. 59 písm. b) druhým pododstavcem.

2. Aniž by se na tyto materiály a odpady obsahující tyto materiály přestala používat ustanovení kapitoly VII, jsou ponechány producentovi, aby je mohl:

- a) uskladnit s povolením Agentury nebo,
- b) použít pro své výrobní potřeby nebo,

c) dát za účelem uskutečnění programu, jež byl Komisi sdělen v náležitém předstihu, k dispozici podnikům ve Společenství, které jsou přímými vazbami spojeny s tímto producentem, přičemž cílem ani důsledkem těchto vazeb není omezit výrobu, technický rozvoj nebo investice, ani nekale vytvořit nerovnosti mezi uživateli ve Společenství.

3. Ustanovení článku 89 odst. 1 písm. a) se použije na zvláštní štěpné materiály získané na územích členských států, ke kterým Agentura neuplatnila své opční právo.

ČLÁNEK 63

Rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály získané společnými podniky jsou uživatelům přidělovány v souladu se stanovami nebo smluvními ujednáními, kterými se řídí tyto podniky.

Oddíl 3

Rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály nepocházející ze Společenství

ČLÁNEK 64

Nestanoví-li tato smlouva jinak, má Agentura výlučné právo uzavírat dohody nebo smlouvy, jejichž hlavním předmětem jsou dodávky rud, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů pocházejících ze zemí vně Společenství; jedná při tom případně v rámci dohod uzavřených mezi Společenstvím a třetí zemí nebo mezinárodní organizací.

ČLÁNEK 65

Článek 60 se použije na požadavky uživatelů a na smlouvy uzavřené mezi uživateli a Agenturou o dodávkách rud, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů pocházejících ze zemí vně Společenství.

Agentura však může určit zeměpisný původ dodávek, aby zajistila uživateli podmínky přinejmenším tak výhodné, jako podmínky uvedené v objednávce.

ČLÁNEK 66

Jestliže Komise na žádost dotyčných uživatelů zjistí, že Agentura není schopna v přiměřené lhůtě splnit zcela nebo zčásti objednané dodávky nebo je schopna je splnit pouze za nekalou cenu, mají uživatelé právo uzavřít přímo smlouvy na dodávky pocházející ze zemí vně Společenství, pokud tyto smlouvy v zásadě odpovídají potřebám vyjádřeným v jejich objednávce.

Toto právo se uděluje na dobu jednoho roku s možností prodloužení, jestliže i nadále trvá stav, který odůvodňuje jeho udělení.

Uživatelé, kteří uplatní právo uvedené v tomto článku, jsou povinni Komisi sdělit navrhované přímé smlouvy. Komise se může ve lhůtě jednoho měsíce vyjádřit proti uzavření takových smluv, jsou-li v rozporu s cíli této smlouvy.

Oddíl 4

Ceny

ČLÁNEK 67

Nestanoví-li tato smlouva jinak, vyplývají ceny ze střetu nabídky a poptávky za podmínek stanovených v článku 60; použití odporujících vnitrostátních předpisů členských států je nepřipustné.

ČLÁNEK 68

Ovlivňování cen s cílem zajistit některým uživatelům přednostní postavení v rozporu se zásadou rovného přístupu, vyplývající z této kapitoly, je zakázáno.

Jestliže Agentura zjistí takové jednání, oznámí je Komisi.

Jestliže Komise shledá, že zjištění je odůvodněné, může pro sporné nabídky stanovit ceny v souladu se zásadou rovného přístupu.

ČLÁNEK 69

Rada může stanovit ceny jednomyslně na návrh Komise.

Jestliže Agentura stanoví na základě článku 60 podmínky, za kterých mohou být objednávky splněny, může navrhnout uživatelům, kteří podali objednávku, vyrovnání cen.

Oddíl 5

Ustanovení o politice zásobování

ČLÁNEK 70

Komise může v mezích rozpočtu Společenství finančně přispívat za podmínek, které sama určí, na průzkum nerostných ložisek na územích členských států.

Komise může členským státům podávat doporučení v oblasti průzkumu a těžby nerostných ložisek.

Členské státy jsou povinny jednou ročně předložit Komisi zprávu o rozvoji průzkumu ložisek, těžby, o předpokládaných zásobách a o provedených nebo navržených investicích do těžby na jejich územích. Tyto zprávy se předkládají Radě se stanoviskem Komise, které se zejména soustředí na činnost členských států vyplývající z doporučení podaného podle předchozího pododstavce.

Jestliže Rada poté, co jí Komise věc předložila, kvalifikovanou většinou shledá, že i přes možnosti těžby, které se jeví dlouhodobě hospodářsky oprávněné, jsou opatření k průzkumu ložisek a zvyšování těžby i nadále znatelně nedostatečná, má se zato, že se dotyčný členský stát vzdal pro sebe i pro své státní příslušníky práva rovného přístupu k jiným zdrojům uvnitř Společenství, a to dokud nedojde k nápravě tohoto stavu.

Článek 71

Komise podá členským státům veškerá vhodná doporučení k daňovým předpisům nebo předpisům horního práva.

ČLÁNEK 72

Agentura může ze zdrojů, které jsou k dispozici uvnitř nebo vně Společenství, vytvořit obchodní zásoby nezbytné k usnadnění zásobování nebo běžných dodávek Společenství.

Komise může případně rozhodnout o vytvoření bezpečnostních zásob. Způsoby financování těchto zásob schválí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Oddíl 6

Zvláštní ustanovení

ČLÁNEK 73

Jestliže dohoda nebo smlouva mezi členským státem, osobou nebo podnikem na jedné straně a třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země na straně druhé zahrnuje rovněž dodávky produktů spadajících do pravomoci Agentury, je k uzavření nebo k prodloužení takové dohody nebo smlouvy nutný předchozí souhlas Komise, a to v rozsahu, v jakém se dohody nebo smlouvy týkají dodávek těchto produktů.

ČLÁNEK 74

Komise může z použití ustanovení této kapitoly vyjmout převod, dovoz nebo vývoz malého množství rudy, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů, které je běžně používáno pro výzkum.

Jakýkoli převod, dovoz nebo vývoz uskutečněný na základě tohoto ustanovení musí být oznámen Agentuře.

ČLÁNEK 75

Ustanovení této kapitoly se nepoužije na závazky, jejichž předmětem je úprava, přepracování nebo opracování rudy, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů, uzavřené mezi:

- a) více osobami nebo podniky, pokud mají být upravené, přepracované nebo opracované materiály vráceny původní osobě nebo podniku,
- b) osobou nebo podnikem a mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, pokud jsou materiály upravovány, přepracovány nebo opracovány mimo Společenství a vráceny původní osobě nebo podniku,

c) osobou nebo podnikem a mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, pokud jsou materiály upravovány, přepracovány nebo opracovány uvnitř Společenství a vráceny původní organizaci nebo původnímu příslušníku nebo jakémukoli jinému příjemci jimi určenému, který se nachází rovněž vně Společenství.

Zúčastněné osoby nebo podniky jsou však povinny oznámit Agentuře existenci těchto závazků a po podepsání smluv množství materiálů, které je předmětem tohoto pohybu. Komise se může ohradit proti závazkům uvedeným v písmenu b), má-li za to, že přepracování nebo opracování nemůže být provedeno účinně, bezpečně a bez ztrát materiálu ke škodě Společenství.

Materiály, které jsou předmětem těchto závazků, podléhají na územích členských států kontrolním opatřením uvedeným v kapitole VII. Ustanovení kapitoly VIII se však nepoužije na zvláštní štěpné materiály, které jsou předmětem závazků podle písmene c).

ČLÁNEK 76

Na žádost členského státu nebo Komise může Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně měnit ustanovení této kapitoly, zejména pokud by nepředvídané okolnosti vyvolaly obecný nedostatek. Komise prošetří každou žádost členského státu.

Po uplynutí období sedmi let ode dne vstupu této smlouvy v platnost může Rada potvrdit tato ustanovení jako celek. Jestliže je nepotvrdí, přijme nová ustanovení týkající se předmětu této kapitoly v souladu s postupem podle předchozího pododstavce.

KAPITOLA VII

Dozor nad bezpečností

ČLÁNEK 77

Za podmínek stanovených v této kapitole je Komise povinna se na územích členských států ujistit, že:

- a) rudy, výchozí materiály nebo zvláštní štěpné materiály nejsou využívány k jiným účelům, než které uživatelé uvedli,
- b) jsou dodržována ustanovení týkající se dodávek a jakýchkoli zvláštních závazků týkajících se dozoru nad bezpečností, na kterých se Společenství dohodlo se třetím státem nebo mezinárodní organizací.

ČLÁNEK 78

Kdokoli zřídí nebo provozuje zařízení pro výrobu, separaci nebo jiné použití výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů nebo pro zpracování ozářeného jaderného paliva, je povinen sdělit Komisi základní technické ukazatele tohoto zařízení, pokud je znalost těchto ukazatelů nezbytná k dosažení cílů stanovených v článku 77.

Komise je povinna schválit postupy chemického zpracování ozářených materiálů, v rozsahu nezbytném k dosažení cílů stanovených v článku 77.

Článek 79

Komise vyžaduje vedení a předkládání provozních záznamů, které umožní vést evidenci o vytěžených a použitých rudách, vyrobených a použitých výchozích materiálech a zvláštních štěpných materiálech. Tytéž požadavky se vztahují na přepravu výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů.

Ti, kteří podléhají této povinnosti, oznámí orgánům dotyčného členského státu každé sdělení, které podali Komisi podle článku 78 a prvního pododstavce tohoto článku.

Povahu a rozsah povinností uvedených v prvním pododstavci tohoto článku vymezí nařízení vypracované Komisí a schválené Radou.

ČLÁNEK 80

Komise může požadovat, aby jakýkoli přebytek zvláštních štěpných materiálů, které byly zpětně získány nebo získány jako vedlejší produkt a které nejsou skutečně využívány nebo připraveny k využití, byl uskladněn u Agentury nebo v jiných skladech, které jsou nebo mohou být kontrolovány Komisí.

Takto uskladněné zvláštní štěpné materiály musí být bezodkladně vráceny zúčastněným osobám, jestliže o to požádají.

ČLÁNEK 81

Komise může na území členských států vyslat inspektory. Komise před pověřením inspektora prvním úkolem na území daného státu konzultuje dotyčný členský stát; tato konzultace se vztahuje i na všechny budoucí úkoly inspektora.

V rozsahu nezbytném pro dozor nad rudami, výchozími materiály nebo zvláštními štěpnými materiály, a aby se ujistili, zda jsou dodržována ustanovení článku 77, mají inspektoři po předložení dokladu prokazujícího jejich zmocnění kdykoli přístup na všechna místa a ke všem údajům a osobám, které v rámci svého povolání nakládají s materiály, vybavením nebo zařízením, které podléhají dozoru podle této kapitoly. Požaduje-li to zúčastněný stát, doprovázejí inspektory jmenované Komisí zástupci orgánů tohoto státu za podmínky, že inspektoři tím nebudou zdržováni nebo jinak omezováni při provádění svých úkolů.

V případě odporu proti výkonu dozoru, je Komise povinna požádat předsedu Soudního dvora o vydání soudního příkazu na nucený výkon dozoru. Předseda Soudního dvora rozhodne ve lhůtě tří dnů.

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, může Komise sama formou rozhodnutí vydat písemný příkaz k výkonu dozoru. Takový příkaz musí být bezodkladně předložen předsedovi Soudního dvora k následnému schválení.

Po vydání soudního příkazu nebo rozhodnutí zajistí orgány dotyčného státu přístup inspektorů na místa uvedená v soudním příkazu nebo rozhodnutí.

Článek 82

Nábor inspektorů provádí Komise.

Inspektoři jsou pověřeni si nechat předložit a ověřit evidenci podle článku 79. O jakémkoli porušení pravidel uvědomí Komisi.

Komise může přijmout směrnici, kterou uloží dotyčnému členskému státu, aby ve lhůtě stanovené Komisí přijal všechna opatření nezbytná k odstranění všech zjištěných porušení pravidel; uvědomí o tom Radu.

Nedosáhne-li členský stát souladu se směrnicí Komise ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jakýkoli zúčastněný členský stát, odchylně od ustanovení článků 141 a 142, předložit věc okamžitě Soudnímu dvoru.

ČLÁNEK 83

1. Poruší-li osoby nebo podniky povinnosti podle této kapitoly, může jim Komise uložit sankce.

Tyto sankce, seřazeny podle závažnosti, jsou:

- a) varování,
- b) odnětí zvláštních výhod, například finanční podpory nebo technické pomoci,
- c) zavedení nucené správy podniku osobou nebo skupinou osob jmenovanými vzájemnou dohodou Komise a státu, jehož pravomoci podnik podléhá, na dobu nejvýše čtyř měsíců,
- d) úplné nebo částečné odnětí výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů.

2. Rozhodnutí Komise přijatá k provedení ustanovení předchozího odstavce, která zahrnují povinnost vydat věc, jsou podkladem výkonu rozhodnutí. Mohou být vykonávána na územích členských států v souladu s podmínkami článku 164.

Odchylně od článku 157 mají žaloby podané Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Komise, kterými se ukládají sankce podle předchozího odstavce, odkladný účinek. Soudní dvůr nicméně může na žádost Komise nebo kteréhokoli dotčeného členského státu nařídit okamžitý výkon rozhodnutí.

Ochrana poškozených zájmů musí být zaručena vhodným právním postupem.

3. Komise může podat doporučení k právním a správním předpisům členským státům, které mají zajistit dodržování povinností vyplývajících z této kapitoly na svých územích.

4. Členské státy jsou povinny zajistit výkon sankcí a popřípadě odstranění následků protiprávního jednání jeho původcem.

ČLÁNEK 84

Při výkonu dozoru nebude činěn rozdíl podle účelu použití rud, výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů.

Oblast působnosti, způsob dozoru a pravomoci orgánů odpovědných za výkon dozoru jsou omezeny na dosažení cílů stanovených v této kapitole.

Dozor se nevztahuje na materiály určené pro účely obrany, které jsou speciálně zpracovávány pro tyto účely nebo které jsou po tomto zpracování v souladu s operačním plánem umístěny nebo skladovány ve vojenském zařízení.

ČLÁNEK 85

Vyžadují-li to nové okolnosti, mohou být podrobnosti dozoru stanovené v této kapitole jednomyslně upraveny Radou na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním; podnět k těmto úpravám může dát každý členský stát nebo Komise. Komise prošetří každou žádost členského státu.

KAPITOLA VIII

Vlastnictví

ČLÁNEK 86

Zvláštní štěpné materiály jsou vlastnictvím Společenství.

Vlastnické právo Společenství se vztahuje na veškeré zvláštní štěpné materiály vyprodukované nebo dovezené některým členským státem, osobou nebo podnikem a podléhající dozoru nad bezpečností upravenému v kapitole VII.

ČLÁNEK 87

Členské státy, osoby nebo podniky mají na zvláštní štěpné materiály, které řádně přešly do jejich držení, co nejširší uživatelské právo a právo na spotřebu s výhradou povinností, jež pro ně vyplývají z této smlouvy, zejména pokud se týká dozoru nad bezpečností, opčního práva přiznaného Agentuře a ochrany zdraví.

ČLÁNEK 88

Agentura vede jménem Společenství zvláštní účet s označením „finanční účet zvláštních štěpných materiálů“.

ČLÁNEK 89

1. Na finančním účtu zvláštních štěpných materiálů:

- a) se hodnota zvláštních štěpných materiálů ponechaných nebo daných k dispozici členskému státu, osobě nebo podniku připisuje ve prospěch Společenství a k tíži tohoto členského státu, osoby nebo podniku;

b) se hodnota zvláštních štěpných materiálů, které byly vyrobeny nebo dovezeny státem, osobou nebo podnikem a které se stávají majetkem Společenství, připisuje k tíži Společenství a ve prospěch tohoto členského státu, osoby nebo podniku. Obdobný účetní zápis bude proveden, jestliže členský stát, osoba nebo podnik skutečně vrátí Společenství zvláštní štěpné materiály, jež jim byly předtím ponechány nebo dány k dispozici.

2. Kolísání hodnoty zvláštních štěpných materiálů se účtují tak, aby nepřinášela Společenství ztrátu ani zisk. Rizika jdou k tíži nebo ve prospěch držitelů.

3. Zůstatky z výše uvedených operací jsou na žádost věřitele splatné ihned.

4. Pokud Agentura provádí operace na vlastní účet, pokládá se pro účely této kapitoly za podnik.

ČLÁNEK 90

Vyžadují-li to nové okolnosti, mohou být podrobnosti vlastnického práva stanovené v této kapitole upraveny Radou na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně; podnět k těmto úpravám může dát každý členský stát nebo Komise. Komise prošetří každou žádost členského státu.

Článek 91

Úprava vlastnictví vztahující se na veškeré předměty, materiály a majetkové hodnoty, které nejsou předmětem vlastnického práva Společenství na základě této kapitoly, se řídí právními předpisy jednotlivých členských států.

KAPITOLA IX

Společný jaderný trh

ČLÁNEK 92

Ustanovení této kapitoly se použijí na zboží a produkty uvedené v seznamech, jež tvoří přílohu IV této smlouvy.

Rada může na návrh Komise tyto seznamy měnit; podnět ke změně může dát Komise nebo členský stát.

ČLÁNEK 93

Rok po vstupu této smlouvy v platnost zruší členské státy mezi sebou veškerá dovozní a vývozní cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem, jakož i veškerá množstevní omezení dovozu i vývozu, a to:

a) na produkty uvedené v seznamech A¹ a A²,

b) na produkty uvedené v seznamu B, pokud se na tyto produkty vztahuje společný celní sazebník a pokud jsou opatřeny osvědčením vydaným Komisí, v němž se potvrzuje, že jsou určeny k jaderným účelům.

Mimoevropská území podléhající pravomoci některého členského státu mohou však i nadále vybírat dovozní a vývozní cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem, pokud mají výlučně fiskální povahu. Sazba a způsob vybírání těchto cel a poplatků nesmějí vést k diskriminaci mezi tímto státem a ostatními členskými státy.

ČLÁNEK 94

Členské státy sestaví společný celní sazebník takto:

- a) pokud jde o produkty uvedené v seznamu A¹, stanoví se společný celní sazebník na úrovni nejnižší celní sazby platné v některém z členských států k 1. lednu 1957,
- b) pokud jde o produkty uvedené v seznamu A², přijme Komise veškerá potřebná opatření, aby o těchto produktech byla zahájena jednání mezi členskými státy ve lhůtě tří měsíců od vstupu této smlouvy v platnost. V případě, že u některých z těchto produktů nebude dosaženo dohody do konce prvního roku ode dne vstupu této smlouvy v platnost, stanoví cla společného celního sazebníku Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou,
- c) společný celní sazebník pro produkty uvedené v seznamech A¹ a A² se použije od konce prvního roku po vstupu této smlouvy v platnost.

ČLÁNEK 95

Rada může na návrh Komise jednomyslně rozhodnout o dřívějším použití cel společného celního sazebníku u těch produktů uvedených v seznamu B, u nichž by takové opatření mohlo přispět k rozvoji jaderné energie ve Společenství.

ČLÁNEK 96

Členské státy odstraní veškerá omezení přístupu ke kvalifikovaným zaměstnáním v oblasti jaderné energie založená na státní příslušnosti vůči příslušníkům jiného členského státu, s výhradou omezení, která vyplývají ze základních požadavků veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví.

Rada může na návrh Komise, která předtím požádala o stanovisko Hospodářský a sociální výbor, po konzultaci se Shromážděním kvalifikovanou většinou přijmout směrnice k provedení tohoto článku.

ČLÁNEK 97

Žádné omezení založené na státní příslušnosti nelze uplatňovat vůči fyzickým nebo právnickým osobám veřejného a soukromého práva, které podléhají pravomoci členského státu a které projeví přání podílet se ve Společenství na výstavbě jaderného zařízení vědecké či průmyslové povahy.

ČLÁNEK 98

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, která usnadní uzavírání pojistných smluv pokrývajících jaderná rizika.

Ve lhůtě dvou let od vstupu této smlouvy v platnost přijme Rada na návrh Komise, která předtím požádala o stanovisko Hospodářský a sociální výbor, po konzultaci se Shromážděním kvalifikovanou většinou směrnice k provedení tohoto článku.

ČLÁNEK 99

Komise může vydat veškerá doporučení k usnadnění pohybu kapitálu určeného k financování průmyslových činností, jež jsou uvedeny v seznamu tvořícím přílohu II této smlouvy.

ČLÁNEK 100

V rozsahu, v jakém byl na základě této smlouvy uvolněn pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob mezi členskými státy, se každý členský stát zavazuje povolit platby spojené s pohybem zboží, služeb a kapitálu, jakož i převody kapitálu a mezd v měně toho členského státu, v němž má sídlo věřitel nebo příjemce.

KAPITOLA X

Vnější vztahy

Článek 101

Společenství se může v rámci své pravomoci zavazovat prostřednictvím dohod nebo smluv s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země.

Jednání o těchto dohodách a smlouvách vede Komise podle směrnic Rady; uzavírá je Komise se schválením Rady, která se usnáší kvalifikovanou většinou.

Nicméně dohody a smlouvy, jejichž provedení nevyžaduje účast Rady a které mohou být zajištěny v rámci příslušného rozpočtu, vyjednává a uzavírá Komise sama, přičemž je povinna Radu průběžně informovat.

ČLÁNEK 102

Dohody nebo smlouvy uzavírané s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, jejichž stranami je kromě Společenství jeden nebo více členských států, vstoupí v platnost teprve tehdy, když všechny příslušné členské státy oznámí Komisi, že tyto dohody nebo smlouvy se staly použitelnými v souladu s předpisy jejich příslušného vnitrostátního práva.

ČLÁNEK 103

Členské státy jsou povinny sdělovat Komisi návrhy svých dohod a smluv s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, pokud se tyto dohody nebo smlouvy týkají oblasti působnosti této smlouvy.

Jestliže návrh dohody či smlouvy obsahuje ustanovení, která odporují použití této smlouvy, zašle Komise své připomínky zúčastněnému státu do jednoho měsíce poté, co obdržela příslušné sdělení.

Stát může navrhovanou dohodu či smlouvu uzavřít teprve tehdy, když odstraní pochybnosti Komise nebo když poté, co na základě jeho návrhu vydal Soudní dvůr neodkladně usnesení o souladu ustanovení navrhované dohody nebo smlouvy s touto smlouvou, tomuto usnesení vyhověl. Návrh může být předložen Soudnímu dvoru kdykoli poté, co stát obdržel námítky Komise.

ČLÁNEK 104

Žádná osoba nebo podnik, který po vstupu této smlouvy v platnost uzavře nebo obnoví dohody či smlouvy s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země, se nemůže dovolávat těchto dohod či smluv, aby se vyhnul povinností, které mu ukládá tato smlouva.

Každý členský stát přijme veškerá opatření, jež pokládá za nezbytná, aby mohl Komisi na její žádost poskytnout veškeré informace o dohodách či smlouvách, které po vstupu této smlouvy v platnost uzavře v oblasti její působnosti kterákoli osoba nebo podnik s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země. Komise může takové informace požadovat pouze k tomu, aby ověřila, že tyto dohody či smlouvy neobsahují ustanovení odporující použití této smlouvy.

Na návrh Komise se Soudní dvůr vysloví o slučitelnosti těchto dohod či smluv s ustanoveními této smlouvy.

Článek 105

Této smlouvy se nelze dovolávat při provádění dohod či smluv, které uzavřel členský stát, osoba nebo podnik s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země před vstupem této smlouvy v platnost, jestliže byly tyto dohody či smlouvy Komisi sděleny nejpozději třicet dnů po vstupu této smlouvy v platnost.

Nicméně dohod a smluv, které osoba nebo podnik uzavřely s třetí zemí, mezinárodní organizací nebo příslušníkem třetí země v době mezi podepsáním této smlouvy a jejím vstupem v platnost, se nelze dovolávat jako důvodu pro neplnění této smlouvy, jestliže podle stanoviska Soudního dvora, který ve věci rozhodne na návrh Komise, byl pro jednu nebo druhou stranu jedním z rozhodujících důvodů uzavření takové dohody či smlouvy úmysl vyhnout se použití ustanovení této smlouvy.

ČLÁNEK 106

Členské státy, které před vstupem této smlouvy v platnost uzavřely dohody s třetími státy o spolupráci v oblasti jaderné energie, jsou povinny zahájit společně s Komisí jednání s těmito třetími státy nezbytná k tomu, aby Společenství mohlo pokud možno převzít práva a povinnosti vyplývající z těchto dohod.

Každá nová dohoda, jež vzejde z těchto jednání, vyžaduje souhlas členského státu nebo členských států, které výše uvedené dohody podepsaly, jakož i souhlas Rady vyjádřený kvalifikovanou většinou.

HLAVA III
USTANOVENÍ O ORGÁNECH
KAPITOLA I

Orgány společenství

Oddíl 1

Shromáždění

ČLÁNEK 107

Shromáždění se skládá ze zástupců lidu států sdružených ve Společenství a vykonává rozhodovací a kontrolní pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

ČLÁNEK 108

1. Shromáždění se skládá z delegátů, které jmenují parlamenty ze svých členů způsobem stanoveným příslušným členským státem.

2. Počet delegátů je stanoven takto:

<i>Belgie</i>	<i>14</i>
Německo	36
Francie	36
Itálie	36
Lucembursko	6
Nizozemsko	14

3. Shromáždění vypracuje návrhy na všeobecné a přímé volby konané jednotně ve všech členských státech.

Rada přijme jednomyslně odpovídající ustanovení a doporučí členským státům jejich přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

ČLÁNEK 109

Shromáždění zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by muselo být svoláno, třetí úterý v měsíci říjnu.

Shromáždění se může sejít k mimořádnému zasedání na žádost většiny svých členů anebo na žádost Rady nebo Komise.

ČLÁNEK 110

Shromáždění volí ze svých členů předsedu a předsednictvo.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí a ujímají se slova jménem Komise, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Shromáždění nebo jeho členové.

Za podmíněk, které stanoví ve svém jednací m řádu, může Rada kdykoli vystoupit před Shromážděním.

ČLÁNEK 111

Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnází se Shromáždění nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů.

Usnášeníschopnost stanoví jednací řád.

ČLÁNEK 112

Shromáždění přijme svůj jednací řád většinou hlasů všech členů.

Zápisy z jednání Shromáždění se zveřejňují způsobem stanoveným v jednací m řádu.

ČLÁNEK 113

Shromáždění projednává na veřejném zasedání souhrnnou výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

ČLÁNEK 114

Byl-li podán návrh na vyslovení nedůvěry Komisi pro její činnost, může Shromáždění o tomto návrhu rozhodnout až po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejným hlasováním.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat většinou dvou třetin odevzdaných hlasů a většinou hlasů všech členů Shromáždění, odstoupí členové Komise kolektivně. Vyřizují však dále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazeni v souladu s článkem 127.

Oddíl 2

Rada

ČLÁNEK 115

Rada vykonává své funkce a rozhodovací pravomoci podle této smlouvy.

V mezích své příslušnosti přijímá veškerá opatření ke koordinaci činnosti členských států a Společenství.

ČLÁNEK 116

Rada se skládá ze zástupců členských států. Každá vláda do ní vysílá jednoho ze svých členů.

Předsednictví vykonávají postupně všichni členové Rady; střídají se po šesti měsících v abecedním pořadí členských států.

ČLÁNEK 117

Radu svolává její předseda z vlastního podnětu, z podnětu některého z jejích členů nebo z podnětu Komise.

ČLÁNEK 118

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Rada většinou hlasů svých členů.

2. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

<i>Belgie</i>	2
<i>Německo</i>	4
<i>Francie</i>	4
<i>Itálie</i>	4
<i>Lucembursko</i>	1
<i>Nizozemsko</i>	2

K přijetí usnesení je potřeba nejméně:

- dvanáct hlasů v případech, kdy podle této smlouvy mají být přijata na návrh Komise;
- dvanáct hlasů alespoň čtyř členů v ostatních případech.

3. Zdržení se hlasování přítomných nebo zastoupených členů není překážkou k přijetí usnesení Rady vyžadujících jednomyslnost.

ČLÁNEK 119

Rozhoduje-li Rada podle této smlouvy na návrh Komise, může přijmout rozhodnutí, které se od tohoto návrhu odchyluje, pouze jednomyslně. Dokud Rada nerozhodne, může Komise svůj původní návrh změnit, zejména byl-li tento návrh konzultován se Shromážděním.

ČLÁNEK 120

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

ČLÁNEK 121

Rada přijme svůj jednací řád.

Jednací řád může zřídit výbor složený ze zástupců členských států. Rada určí jeho úkoly a pravomoci.

ČLÁNEK 122

Rada může požádat Komisi, aby provedla průzkumy, které Rada pokládá za potřebné k dosažení společných cílů, a aby jí předložila veškeré vhodné návrhy.

ČLÁNEK 123

Rada stanoví kvalifikovanou většinou platy, náhrady a důchody předsedy a členů Komise a předsedy, soudců, generálních advokátů a tajemníka Soudního dvora. Stejnou většinou rovněž stanoví veškeré náhrady poskytované místo odměny.

Oddíl 3

Komise

ČLÁNEK 124

K zajištění rozvoje jaderné energie ve Společenství Komise:

- dbá na provádění této smlouvy, jakož i aktů přijatých orgány Společenství na jejím základě;
- vydává doporučení nebo zaujímá stanoviska v oblastech, které jsou předmětem této smlouvy, jestliže tak tato smlouva výslovně stanoví nebo jestliže to Komise považuje za nutné;
- má vlastní rozhodovací pravomoc a podílí se na tvorbě aktů Rady a Shromáždění za podmínek stanovených touto smlouvou;
- vykonává pravomoci k provádění předpisů vydaných Radou, které na ni Rada přenesla.

ČLÁNEK 125

Komise zveřejní každoročně nejméně měsíc před zahájením zasedání Shromáždění souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

ČLÁNEK 126

1. Komise se skládá z pěti členů různé státní příslušnosti vybraných podle jejich celkové způsobilosti s ohledem na zvláštní předmět této smlouvy, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti.

Počet členů Komise může být změněn jednomyslným rozhodnutím Rady.

Členy Komise mohou být pouze státní příslušníci členských států.

2. Členové Komise vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých úkolů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce. Každý členský stát se zavazuje zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy Komise při plnění jejich úkolů.

Během funkčního období nesmí členové Komise vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu se slavnostně zavazují dodržovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období. V případě porušení těchto povinností může Soudní dvůr na návrh Rady nebo Komise rozhodnout podle okolností o odvolání člena podle článku 129 nebo o odnětí jeho nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky.

ČLÁNEK 127

Členy Komise jmenují na základě společné dohody vlády členských států.

Jsou jmenováni na dobu čtyř let. Mohou být jmenováni opakovaně.

ČLÁNEK 128

Mimo případy pravidelné obměny Komise a smrti končí výkon funkce člena Komise odstoupením nebo odvoláním.

Dotyčný člen je nahrazen pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že jej není třeba nahradit. Mimo případy odvolání podle článku 129 zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku svého nahrazení.

ČLÁNEK 129

Přestane-li kterýkoli člen Komise splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na návrh Rady nebo Komise.

V takovém případě může Rada jednomyslným rozhodnutím prozatímně tohoto člena zprostit výkonu jeho funkce a zajistit jeho nahrazení až do okamžiku, dokud Soudní dvůr nerozhodne.

Soudní dvůr může prozatímně tohoto člena zprostit výkonu jeho funkce na návrh Rady nebo Komise.

ČLÁNEK 130

Předseda a místopředseda Komise jsou jmenováni z řad jejích členů na dobu dvou let stejným postupem jako při jmenování členů Komise. Mohou být jmenováni opakovaně.

Mimo případy celkové obměny Komise se jmenování provádí po konzultaci s Komisí.

V případě odstoupení, odvolání nebo smrti jsou předseda a místopředseda nahrazeni na zbývající část funkčního období za podmínek uvedených v prvním pododstavci.

ČLÁNEK 131

Rada a Komise se vzájemně konzultují a vzájemnou dohodou upraví způsoby své spolupráce.

Komise přijme svůj jednací řád, kterým upraví svou činnost a činnost útvarů jí podléhajících v souladu s touto smlouvou. Zajistí zveřejnění tohoto jednacího řádu.

ČLÁNEK 132

Komise se usnáší většinou hlasů svých členů z počtu stanoveného v článku 126.

Komise je schopná se usnášet, pokud je přítomen počet členů stanovený v jejím jednacím řádu.

ČLÁNEK 133

Rada může jednomyslně vyjádřit souhlas s tím, že vláda členského státu u Komise pověří vhodného zástupce k udržování stálého styku.

ČLÁNEK 134

1. Při Komisi se zřizuje Výbor pro vědu a techniku s poradní funkcí.

Výbor musí být konzultován v případech, které tato smlouva stanoví. Může být konzultován, kdykoli to Komise uzná za vhodné.

2. Výbor se skládá z 20 členů, které jmenuje Rada po konzultaci s Komisí.

Členové výboru jsou jmenováni za svou osobu na období pěti let. Mohou být jmenováni opakovaně. Nesmí být vázáni žádnými příkazy.

Výbor pro vědu a techniku volí každoročně ze svých členů předsedu a předsednictvo.

ČLÁNEK 135

Komise si může k plnění svých úkolů kdykoli vyžádat konzultace a zřizovat studijní výbory.

Oddíl 4

Soudní dvůr

ČLÁNEK 136

Soudní dvůr zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

ČLÁNEK 137

Soudní dvůr se skládá ze sedmi soudců.

Soudní dvůr zasedá v plénu. Může však vytvářet senáty složené ze tří nebo z pěti soudců k provádění určitých přípravných šetření nebo k rozhodování určitých skupin věcí v souladu s pravidly stanovenými k tomuto účelu. Soudní dvůr zasedá v plénu, projednává-li věci, které mu předložil členský stát nebo orgán Společenství, nebo předběžné otázky, které mu byly předloženy podle článku 150.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným rozhodnutím zvýšit počet soudců a provést nezbytné úpravy druhého a třetího pododstavce tohoto článku a čl. 139 druhého pododstavce.

ČLÁNEK 138

Soudnímu dvoru jsou nápomocni dva generální advokáti.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve všech věcech předložených Soudnímu dvoru, aby tak napomáhal Soudnímu dvoru při plnění jeho poslání vymezeného článkem 136.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslně zvýšit počet generálních advokátů a provést nezbytné úpravy čl. 139 třetího pododstavce.

ČLÁNEK 139

Soudci a generální advokáti jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Obměna se střídavě týká tří a čtyř soudců. Tři soudci, jejichž místa podléhají obměně na konci prvního tříletého období, budou určeni losem.

Každé tři roky dochází k částečné obměně generálních advokátů. Generální advokát, jehož místo podléhá obměně na konci prvního tříletého období, bude určen losem.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období končí, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

ČLÁNEK 140

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

ČLÁNEK 141

Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj z této smlouvy vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko poté, co umožní tomuto státu podat vyjádření.

Nevyhoví-li tento stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise předložit věc Soudnímu dvoru.

ČLÁNEK 142

Má-li členský stát za to, že jiný členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, může předložit věc Soudnímu dvoru.

Dříve než členský stát podá proti jinému členskému státu žalobu pro údajné porušení povinnosti, která pro něj vyplývá z této smlouvy, předloží věc Komisi.

Komise vydá odůvodněné stanovisko poté, co umožní zúčastněným státům, aby si navzájem předložily písemná i ústní vyjádření.

Nevydá-li Komise takové stanovisko ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí věc byla předložena, může být věc předložena Soudnímu dvoru i bez stanoviska Komise.

ČLÁNEK 143

Shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, je tento stát povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora.

ČLÁNEK 144

Soudní dvůr má neomezenou soudní pravomoc pokud jde o:

- a) žaloby podané na základě článku 12 za účelem stanovení vhodných podmínek pro udělení licencí nebo sublicencí Komisí;
- b) žaloby podané osobami nebo podniky proti sankcím, jež na ně uvalila Komise na základě článku 83.

ČLÁNEK 145

Má-li Komise za to, že některá osoba nebo podnik porušily tuto smlouvu, a nevztahuje-li se na toto porušení článek 83 této smlouvy, vyzve Komise členský stát, kterému tato osoba nebo podnik podléhá, aby jej postihl za porušení smlouvy podle vnitrostátního práva.

Jestliže tento stát nepřijme ve stanovené lhůtě opatření, k němuž byl vyzván, může se Komise obrátit na Soudní dvůr, aby určil, že došlo k porušení této smlouvy dotyčnou osobou či podnikem.

ČLÁNEK 146

Soudní dvůr přezkoumává legalitu aktů Rady a Komise, s výjimkou doporučení a stanovisek. Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Radou nebo Komisí pro nedostatek příslušnosti, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo jakéhokoliv právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci.

Každá fyzická či právnická osoba může za stejných podmínek podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

Žaloby uvedené v tomto článku musí být podány ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, ode dne jeho oznámení navrhovateli nebo ode dne, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.

Článek 147

Je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr prohlásí napadený akt za neplatný od počátku.

Jde-li však o nařízení, Soudní dvůr uvede, považuje-li to za nezbytné, ty jeho účinky, které jsou nadále považovány za zachované.

ČLÁNEK 148

Poruší-li Rada nebo Komise tuto smlouvu tím, že nepřijme rozhodnutí, mohou členské státy a ostatní orgány Společenství předložit věc Soudnímu dvoru, aby určil, že došlo k takovému porušení Smlouvy.

Tato žaloba je přípustná pouze tehdy, byl-li příslušný orgán předem vyzván, aby jednal. Jestliže se orgán ve lhůtě dvou měsíců od této výzvy nevyjádří, může být žaloba podána ve další lhůtě dvou měsíců.

Každá fyzická či právnická osoba může za podmínek uvedených v předchozích pododstavcích podat stížnost k Soudnímu dvoru na některý orgán Společenství proto, že nevydal akt jí určený jiný než doporučení nebo stanovisko.

ČLÁNEK 149

Orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný nebo jehož nečinnost byla prohlášena za odporující této smlouvě, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

Tato povinnost se netýká povinností, které mohou vyplynout z použití čl. 188 druhého pododstavce.

ČLÁNEK 150

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) výkladu této smlouvy,
- b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány Společenství,
- c) výkladu statutů subjektů zřízených aktem Rady, pokud tyto statuty nestanoví jinak.

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před vnitrostátním soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr.

ČLÁNEK 151

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 188 druhého pododstavce.

ČLÁNEK 152

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených ve služebním nebo pracovním řádu.

ČLÁNEK 153

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem.

ČLÁNEK 154

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi členskými státy, které souvisejí s předmětem této smlouvy, jsou-li mu tyto spory předloženy na základě rozhodčí smlouvy.

ČLÁNEK 155

S výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru touto smlouvou nejsou spory, v nichž je Společenství stranou, vyňaty z pravomocí vnitrostátních soudů.

ČLÁNEK 156

Dotýká-li se spor nařízení Rady nebo Komise, může se každá strana, i když lhůta stanovená v čl. 146 třetím pododstavci uplynula, domáhat z důvodů stanovených v čl. 146 prvním pododstavci před Soudním dvorem nepoužitelnosti tohoto nařízení.

ČLÁNEK 157

Nestanoví-li tato smlouva jinak, nemají žaloby podané u Soudního dvora odkladný účinek. Má-li však Soudní dvůr za to, že okolnosti to vyžadují, může nařídit odklad provádění napadeného aktu.

ČLÁNEK 158

Soudní dvůr může ve věcech, které mu byly předloženy, nařídit nezbytná předběžná opatření.

ČLÁNEK 159

Rozsudky Soudního dvora jsou vykonatelné za podmínek stanovených v článku 164.

ČLÁNEK 160

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí jednomyslně schválit Rada.

KAPITOLA II

Ustanovení společná pro více orgánů

ČLÁNEK 161

Ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Rada a Komise vydávají nařízení, směrnice, přijímají rozhodnutí a vydávají doporučení nebo zaujímají stanoviska.

Nařízení má obecnou působnost. Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.

Rozhodnutí je závazné v celém rozsahu pro ty, jimž je určeno.

Doporučení a stanoviska nejsou závazná.

ČLÁNEK 162

Nařízení, směrnice a rozhodnutí Rady nebo Komise musí obsahovat odůvodnění a odkazovat na návrhy nebo stanoviska, které musí být podle této smlouvy předloženy.

ČLÁNEK 163

Nařízení se vyhláší v Úředním věstníku Společenství. Vstupují v platnost dnem, který je v nich stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení.

Směrnice a rozhodnutí se oznamují těm, jimž jsou určeny, a nabývají účinku tímto oznámením.

ČLÁNEK 164

Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí Komisi, Soudnímu dvoru a rozhodčímu výboru zřízenému podle článku 18.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný orgán.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora. Kontrola řádného provádění výkonu rozhodnutí však spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů.

KAPITOLA III

Hospodářský a sociální výbor

ČLÁNEK 165

Zřizuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor je složen z představitelů různých oblastí hospodářského a sociálního života.

ČLÁNEK 166

Počet členů Hospodářského a sociálního výboru je stanoven takto:

	Belgie	12
<i>Německo</i>	24	
<i>Francie</i>	24	
<i>Itálie</i>	24	
Lucembursko	5	
<i>Nizozemsko</i>	12	

Členové výboru jsou jmenováni jednomyslně Radou na dobu čtyř let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Členové výboru jsou jmenováni za svou osobu a nesmí být vázáni žádnými příkazy.

ČLÁNEK 167

1. Pro jmenování členů výboru předloží každý členský stát Radě seznam obsahující dvojnásobný počet kandidátů, než je počet míst připadajících na jeho státní příslušníky.

Složení výboru musí odpovídat potřebě přiměřeného zastoupení různých oblastí hospodářského a sociálního života.

2. Rada konzultuje Komisi. Rada si může vyžádat názor evropských organizací představujících jednotlivá hospodářská a sociální odvětví, které mají zájem na činnosti Společenství.

ČLÁNEK 168

Výbor volí ze svých členů předsedu a předsednictvo na dobu dvou let.

Přijme svůj jednací řád a předloží jej Radě ke schválení, jež musí být jednomyslné. Výbor svolává jeho předseda na žádost Rady nebo Komise.

ČLÁNEK 169

Výbor může být členěn na odborné skupiny.

Odborné skupiny vyvíjejí svou činnost v rámci obecné působnosti výboru. Odborné skupiny nelze konzultovat nezávisle na výboru.

V rámci výboru mohou být dále zřízeny podvýbory pro vypracování návrhů stanovisek k určitým otázkám nebo oblastem, které jsou předkládány k projednání výboru.

Jednací řád upraví způsob sestavení a působnost odborných skupin a podvýborů.

Článek 170

Rada nebo Komise jsou povinny výbor konzultovat v případech uvedených v této smlouvě. Tyto orgány mohou výbor konzultovat, kdykoli to považují za vhodné.

Považují-li to Rada nebo Komise za nutné, určí výboru pro předložení jeho stanoviska lhůtu nejméně deseti dnů od jejího sdělení předsedovi. Po uplynutí této lhůty mohou jednat i bez tohoto stanoviska.

Stanoviska výboru a příslušné odborné skupiny, jakož i zápis z jejich jednání se postupují Radě a Komisi.

HLAVA IV

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 171

1. Pro každý rozpočtový rok musí být veškeré příjmy a výdaje Společenství, s výjimkou těch, které se vztahují k Agentuře nebo společným podnikům, předběžně vyčísleny a zahrnuty buď do provozního rozpočtu, nebo do rozpočtu pro výzkum a investice.

Každý rozpočet musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

2. Příjmy a výdaje Agentury, která pracuje na základě zásad podnikání, se uvádějí v samostatném výkazu.

Podmínky předběžného vyčíslení, provádění a kontroly těchto příjmů a výdajů jsou určeny, s ohledem na stanovy Agentury, finančním nařízením vydaným na základě článku 183.

3. Předběžné vyčíslení příjmů a výdajů, obchodní účetnictví a rozvahy společných podniků za každý rozpočtový rok se sdělují Komisi, Radě a Shromáždění v souladu se stanovami těchto podniků.

Článek 172

1. Příjmy provozního rozpočtu zahrnují kromě jiných běžných příjmů finanční příspěvky členských států určené podle následujícího klíče:

	Belgie	7,9
	Německo	28
	Francie	28
	Itálie	28
	Lucembursko	0,2
Nizozemsko	7,9	

2. Příjmy rozpočtu pro výzkum a investice zahrnují kromě případných jiných příjmů finanční příspěvky členských států určené podle následujícího klíče:

	Belgie	9,9
	Německo	30
	Francie	30
	Itálie	23
	Lucembursko	0,2
	Nizozemsko	6,9

3. Rada může klíče změnit jednomyslným rozhodnutím.

4. Půjčky určené k financování výzkumu a investic se uzavírají za podmínek stanovených Radou, která rozhoduje podle čl.177 odst.5.

Společenství může uzavírat půjčky na kapitálovém trhu členského státu v souladu s právními předpisy, které se použijí pro vnitrostátní emise nebo pokud takové předpisy v členském státě neexistují, na základě dohody mezi dotyčným členským státem a Komisí o zamýšlené půjčce.

Příslušné orgány členských států mohou odmítnout vydat souhlas jen tehdy, hrozí-li na kapitálovém trhu tohoto státu vážné poruchy.

ČLÁNEK 173

Finanční příspěvky členských států podle článku 172 mohou být zcela nebo částečně nahrazeny dávkami vybíranými Společenstvím v členských státech.

Za tím účelem předloží Komise Radě návrhy týkající se základu, způsobu určení sazby a podrobností výběru těchto dávek.

Rada může přijmout jednomyslně po konzultaci se Shromážděním k těmto návrhům odpovídající ustanovení a doporučit je členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

ČLÁNEK 174

1. Výdaje provozního rozpočtu zahrnují zejména:

- a) správní výdaje,
- b) výdaje na dozor nad bezpečností a ochranu zdraví.

2. Výdaje rozpočtu pro výzkum a investice zahrnují zejména:

- a) výdaje na provádění výzkumných programů Společenství,
- b) případný podíl na základním kapitálu Agentury a na jejích investičních výdajích,
- c) výdaje na vybavení vzdělávacích zařízení,
- d) případný podíl na společných podnicích a na určitých společných operacích.

ČLÁNEK 175

Výdaje uvedené v provozním rozpočtu jsou omezeny na dobu jednoho rozpočtového roku, nestanoví-li nařízení přijaté na základě článku 183 jinak.

Za podmínek stanovených v souladu s předpisy přijatými na základě článku 183 bude možné převést prostředky nevyčerpané do konce rozpočtového roku, s výjimkou prostředků určených na výdaje na zaměstnance, výlučně do rozpočtu bezprostředně následujícího rozpočtového roku.

Prostředky jsou rozděleny do kapitol zahrnujících provozní výdaje podle jejich druhu nebo určení a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s nařízením přijatým na základě článku 183.

Výdaje Shromáždění, Rady, Komise a Soudního dvora tvoří samostatné části rozpočtu, aniž je dotčen zvláštní režim stanovený pro některé společné výdaje.

ČLÁNEK 176

1. V mezích vyplývajících z programů nebo rozhodnutí, které jsou spojeny s výdaji a které Rada na základě této smlouvy přijímá jednomyslně, dotace na výdaje pro výzkum a investice zahrnují:

- a) položky závazků, které kryjí tranši tvořící zvláštní jednotku a sourodý celek;
- b) položky plateb, které tvoří nejvyšší hranici výdajů, jež mohou být ročně uvolněny ke krytí závazků poskytnutých podle písmene a).

2. Splátkový kalendář závazků a plateb tvoří přílohu příslušného návrhu rozpočtu předloženého Komisí.
3. Prostředky uvolněné na výdaje na výzkum a investice jsou rozděleny do kapitol podle druhu a určení výdajů a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s nařízením přijatým na základě článku 183.
4. Nerozhodne-li Rada jinak, přenášejí se nevyčerpané položky plateb rozhodnutím Komise do následujícího rozpočtového roku.

ČLÁNEK 177

1. Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.
2. Každý z orgánů Společenství sestaví předběžný odhad svých správních výdajů. Komise shrne tyto odhady do předběžného návrhu provozního rozpočtu. Připojí své stanovisko, jež může zahrnovat odlišné odhady. Vypracuje rovněž návrh rozpočtu pro výzkum a investice.

Komise předloží předběžné návrhy rozpočtů Radě nejpozději do 30. září roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Rada konzultuje Komisi, popřípadě další zúčastněné orgány, ve všech případech, kdy má v úmyslu se odchýlit od předběžných návrhů.

3. Rada kvalifikovanou většinou schválí návrhy rozpočtů a předloží je Shromáždění.

Návrhy rozpočtů musí být Shromáždění předloženy nejpozději do 31. října roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Shromáždění je oprávněno navrhnout Radě změny návrhů rozpočtů.

4. Pokud Shromáždění schválí návrhy rozpočtů nebo nepředá své stanovisko Radě do jednoho měsíce od předložení, považují se rozpočty za schválené s konečnou platností.

Pokud během této lhůty Shromáždění navrhne změny rozpočtů, jsou takto pozměněné návrhy předány Radě. Ta je projedná s Komisí, popřípadě s dalšími zúčastněnými orgány, a rozhodne o schválení rozpočtů s konečnou platností kvalifikovanou většinou, v mezích vyplývajících z programů nebo rozhodnutí, které jsou spojeny s výdaji a které Rada na základě této smlouvy přijímá jednomyslně.

5. Ke schválení rozpočtu pro výzkum a investice je hlasům členů Rady přidělena následující váha:

Belgie	9
Německo	30
Francie	30
Itálie	23
Lucembursko	1
Nizozemsko	7

K přijetí usnesení je třeba nejméně 67 hlasů.

Článek 178

Pokud provozní rozpočet na začátku rozpočtového roku nebyl ještě schválen, mohou být výdaje prováděny měsíčně podle kapitol nebo jiných jednotek členění v souladu s nařízením přijatým na základě článku 183, a to až do výše jedné dvanáctiny prostředků předešlého rozpočtového roku s tím, že Komise může disponovat měsíčně nanejvýš jednou dvanáctinou prostředků předpokládaných v návrhu připravovaného rozpočtu.

Pokud rozpočet pro výzkum a investice na začátku rozpočtového roku nebyl ještě schválen, mohou být výdaje prováděny měsíčně podle kapitol nebo oddílů v souladu s nařízením přijatým na základě článku 183, a to až do výše jedné dvanáctiny prostředků, které odpovídají ročnímu odhadu ve splátkovém kalendáři uvedených plateb vyplývajících z již schválených položek závazků.

Rada může kvalifikovanou většinou za předpokladu dodržení ostatních podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci umožnit výdaje přesahující jednu dvanáctinu, v mezích vyplývajících z programů nebo rozhodnutí, které jsou spojeny s výdaji a které Rada na základě této smlouvy přijímá jednomyslně. Členské státy platí každý měsíc částky nezbytné k zajištění provedení tohoto článku prozatímně na základě klíčů přijatých pro předešlý rozpočtový rok.

ČLÁNEK 179

Komise plní rozpočty v souladu s nařízením přijatým na základě článku 183 na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků.

Nařízení stanoví podrobná pravidla, podle kterých se každý orgán podílí na provádění svých výdajů.

V rámci každého rozpočtu může Komise v mezích a za podmínek stanovených nařízením přijatým na základě článku 183 převádět prostředky z jedné kapitoly do druhé nebo z jedné jednotky nižšího členění do druhé.

ČLÁNEK 180

Účetnictví týkající se veškerých příjmů a výdajů každého rozpočtu posuzuje kontrolní komise složená z auditorů, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti; jeden z jejích členů je předsedou komise. Počet auditorů určuje Rada jednomyslným rozhodnutím. Členové a předseda kontrolní komise jsou jmenováni do funkce jednomyslným rozhodnutím Rady na dobu pěti let. Rada určí kvalifikovanou většinou jejich odměnu.

Cílem ověřování, prováděného na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě, je zjištění legality a řádnosti příjmů a výdajů a zabezpečení řádného finančního řízení. Po skončení každého rozpočtového roku vypracuje kontrolní komise zprávu, kterou přijme většinou hlasů svých členů.

Komise předkládá každoročně Radě a Shromáždění vyúčtování operací prováděných v rámci každého rozpočtu za uplynulý rozpočtový rok, a jako přílohu přikládá zprávu kontrolní komise. Dále jim předává finanční rozvahu aktiv a pasiv Společenství.

Rada udělí kvalifikovanou většinou absolutorium Komisi za plnění každého rozpočtu. O svém rozhodnutí informuje Shromáždění.

ČLÁNEK 181

Rozpočty a samostatný odhad podle čl. 171 odst.1 a 2 se sestavují v zúčtovacích jednotkách v souladu s nařízením přijatým na základě článku 183.

Finanční příspěvky stanovené v článku 172 dávají členské státy k dispozici Společenství ve svých národních měnách.

Nevyčerpané části těchto příspěvků jsou uloženy ve státních pokladnách členských států nebo u orgánů jimi určených. Po dobu uložení si uložené prostředky uchovají hodnotu odpovídající jejich přepočítacímu koeficientu platnému ke dni uložení vůči zúčtovací jednotce uvedené v prvním pododstavci.

Tyto nevyčerpané prostředky mohou být použity za podmínek dohodnutých mezi Komisí a příslušným členským státem.

ČLÁNEK 182

1. Komise může za podmínky, že to oznámí příslušným orgánům dotyčných států, převádět pohledávky v měně jednoho z členských států do měny jiného členského státu, pokud je to nezbytné k tomu, aby jich mohlo být použito k cílům stanoveným touto smlouvou. Komise se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.

2. Komise jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční orgány, které tento stát schválil.

3. Pokud jde o předpokládané výdaje Společenství v měnách třetích zemí, předloží Komise Radě před konečným schválením rozpočtu program udávající zamýšlené příjmy a výdaje v různých měnách.

Rada tento program schválí kvalifikovanou většinou. V průběhu rozpočtového roku může být stejným postupem změněn.

4. Členské státy převedou na Komisi prostředky v měnách třetích zemí nezbytné k provádění výdajů udaných v programu podle odstavce 3 podle klíčů uvedených v článku 172. Tytéž klíče se použijí pro převod prostředků v měnách třetích zemí shromážděných Komisí ve prospěch členských států.

5. Komise může volně nakládat s prostředky v měnách třetích zemí z půjček přijatých v těchto zemích.

6. Rada na návrh Komise může jednomyslně prohlásit, že úprava směny peněžních prostředků podle předchozích odstavců se použije zcela nebo zčásti na Agenturu a společné podniky, a případně ji přizpůsobí potřebám jejich činnosti.

ČLÁNEK 183

Na návrh Komise Rada jednomyslně:

- a) přijme finanční nařízení určující zejména podrobnosti týkající se sestavování a plnění rozpočtů, včetně rozpočtu Agentury, a předkládání a auditu účetnictví,
- b) určí podrobnosti a postup, podle nichž se příspěvky členských států dávají k dispozici Komisi,
- c) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti schvalujících osob a účetních.

HLAVA V

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 184

Společenství má právní subjektivitu.

Článek 185

Společenství má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám; Společenství může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem. Pro tento účel je zastupováno Komisí.

ČLÁNEK 186

Rada ve spolupráci s Komisí a po konzultaci s dalšími zúčastněnými orgány jednomyslně přijme služební řád úředníků Společenství a pracovní řád jiných zaměstnanců Společenství.

Po uplynutí čtvrtého roku od vstupu této smlouvy v platnost může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s ostatními orgány tento služební a pracovní řád změnit.

ČLÁNEK 187

K plnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může Komise shromažďovat veškeré informace a provádět veškeré potřebné průzkumy v mezích a za podmínek stanovených Radou v souladu s touto smlouvou.

ČLÁNEK 188

Smluvní odpovědnost Společenství se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkcí.

Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Společenství se řídí služebním nebo pracovním řádem, který se na ně vztahuje.

ČLÁNEK 189

Sídlo orgánů Společenství určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

ČLÁNEK 190

Pravidla pro používání jazyků v orgánech Společenství stanoví Rada jednomyslně; pravidla obsažená v jednacím řádu Soudního dvora tím nejsou dotčena.

ČLÁNEK 191

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu.

ČLÁNEK 192

Členské státy přijmou veškerá obecná i zvláštní opatření ke splnění závazků vyplývajících z této smlouvy nebo z aktů orgánů Společenství. Usnadňují Společenství plnění jeho poslání.

Zdrží se všech opatření, která by mohla ohrozit plnění cílů této smlouvy.

ČLÁNEK 193

Členské státy se zavazují, že spory o výklad nebo provádění této smlouvy nebudou řešit jinak, než jak stanoví tato smlouva.

ČLÁNEK 194

1. Členové orgánů Společenství, členové výborů, úředníci a jiní zaměstnanci Společenství, jakož i ostatní osoby, které v důsledku svých funkcí nebo svých veřejných či soukromých vztahů k orgánům a zařízením Společenství či společným podnikům získají nebo obdrží vědomosti o skutečnostech, informacích, poznacích, dokumentech a objektech, jež jsou předmětem utajení podle předpisů některého členského státu či orgánu Společenství, jsou povinni i po skončení svých funkcí a vztahů uchovávat je v tajnosti vůči každé nepovolané osobě, jakož i vůči veřejnosti.

Každý členský stát bude řešit jakékoli porušení této povinnosti jako porušení svých předpisů o utajení; použije v takovém případě hmotně právní i procesně právní předpisy vztahující se na ohrožení bezpečnosti státu či vyzrazení profesního tajemství. Na žádost některého zúčastněného členského státu nebo Komise stíhá každého pachatele takového porušení podléhajícího jeho soudní pravomoci.

2. Každý členský stát sdělí Komisi veškeré předpisy upravující na jeho území klasifikaci a utajování informací, poznatků, dokumentů a objektů, jež spadají do oblastí, na niž se vztahuje tato smlouva.

Komise zajistí, aby tyto předpisy byly sděleny ostatním členským státům.

Každý členský stát přijme vhodná opatření, aby usnadnil postupné zavedení co nejšířší a nejjednotnější ochrany tajemství. Komise může po konzultaci se zúčastněnými členskými státy podat za tím účelem jakákoli doporučení.

3. Orgány Společenství a jejich zařízení, jakož i společné podniky jsou povinny dodržovat předpisy o ochraně tajemství platná na tom území, na němž se nacházejí.

4. Všechny ostatní orgány Společenství a všechny ostatní členské státy uznávají každé zmocnění, které udělil orgán Společenství nebo členský stát osobě, jež vykonává činnost v oblasti použití této smlouvy, a které opravňuje získávat vědomosti o skutečnostech, informacích, dokumentech nebo předmětech, které spadají do oblasti použití této smlouvy a které podléhají utajení.

5. Používání zvláštních ustanovení vyplývajících z dohod uzavřených mezi členským státem a třetí zemí nebo mezinárodní organizací není tímto článkem dotčeno.

ČLÁNEK 195

Orgány Společenství, Agentura a společné podniky musí při používání této smlouvy dodržovat podmínky přístupu k rudám, výchozím materiálům a zvláštním štěpným materiálům stanovené vnitrostátními předpisy členských států z důvodu ochrany veřejného pořádku a veřejného zdraví.

Článek 196

Nestanoví-li tato smlouva jinak, pro její účely se:

- a) „osobou“ rozumí každá fyzická osoba vykonávající na území členských států zcela nebo zčásti svou činnost v oblasti vymezené příslušnou kapitolou smlouvy;
- b) „podnikem“ rozumí jakýkoli podnik nebo instituce vykonávající zcela nebo zčásti svou činnost za stejných podmínek, bez ohledu na jeho veřejnoprávní či soukromoprávní postavení.

ČLÁNEK 197

Pro účely této smlouvy se:

1. „zvláštním štěpným materiálem“ rozumí plutonium 239, uran 233, uran obohacený uranem 235 nebo 233, jakož i každý produkt obsahující jeden nebo více výše uvedených izotopů a jiné štěpné materiály, které určí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise; za „zvláštní štěpný materiál“ se však nepovažují výchozí materiály;
2. „uranem obohaceným uranem 235 nebo 233“ rozumí uran obsahující buď uran 235, nebo uran 233, či oba izotopy v takovém množství, že poměr mezi součtem těchto dvou izotopů a izotopem 238 je vyšší než poměr mezi izotopem 235 a 238 v přírodním uranu;
3. „výchozími materiály“ rozumí uran zahrnující směs izotopů vyskytující se v přírodním uranu; uran ochuzený o izotop 235; thorium; veškeré výše uvedené materiály ve formě kovu, slitiny, chemické sloučeniny nebo koncentráty; veškerý jiný materiál obsahující jednu nebo více výše uvedených látek v koncentraci, kterou určí na návrh Komise Rada kvalifikovanou většinou;

4. „rudami“ rozumí veškerá ruda obsahující v průměrné koncentraci, kterou určí na návrh Komise Rada kvalifikovanou většinou, látky umožňující získat vhodným chemickým a fyzikálním zpracováním výše uvedené výchozí materiály.

ČLÁNEK 198

Nestanoví-li tato smlouva jinak, použijí se její ustanovení na evropská území členských států a na ta mimoevropská území, jež podléhají jejich pravomoci.

Použijí se též na ta evropská území, za jejichž zahraniční vztahy některý členský stát převzal odpovědnost.

ČLÁNEK 199

Komise je pověřena udržovat veškeré účelné styky s orgány Organizace spojených národů, jejími odbornými organizacemi a s orgány Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Komise rovněž, je-li to účelné, udržuje styky se všemi mezinárodními organizacemi.

ČLÁNEK 200

Společenství naváže veškerou účelnou spolupráci s Radou Evropy.

ČLÁNEK 201

Společenství naváže úzkou součinnost s Evropskou organizací pro hospodářskou spolupráci; podrobnosti budou stanoveny vzájemnou dohodou.

ČLÁNEK 202

Ustanovení této smlouvy nebrání existenci ani naplňování regionálních unií mezi Belgií a Lucemburskem nebo mezi Belgií, Lucemburskem a Nizozemskem, pokud k dosažení cílů těchto unií nedostačuje používání této smlouvy.

ČLÁNEK 203

Ukáže-li se, že k dosažení některého z cílů Společenství je nezbytná určitá činnost Společenství, a tato smlouva mu k tomu neposkytuje nezbytné pravomoci, přijme Rada na návrh Komise a po konzultaci se Shromážděním jednomyslně vhodná opatření.

ČLÁNEK 204

Vláda kteréhokoli členského státu nebo Komise může Radě předložit návrhy na změnu této smlouvy.

Vysloví-li se Rada po konzultaci se Shromážděním a případně s Komisí pro konání konference zástupců vlád členských států, svolá tuto konferenci předseda Rady za účelem přijetí dohody o změnách této smlouvy.

Změny vstoupí v platnost po ratifikaci všemi členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

ČLÁNEK 205

O členství ve Společenství může požádat každý evropský stát. Svou žádost podá Radě, která poté, co obdrží stanovisko Komise, jednomyslně rozhodne.

Podmínky přijetí a souvisejících úprav této smlouvy budou předmětem dohody mezi členskými státy a žadatelským státem. Tato dohoda musí být ratifikována všemi smluvními státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

ČLÁNEK 206

Společenství může uzavřít se třetí zemí, svazkem států nebo mezinárodní organizací dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení.

Tyto dohody uzavírá Rada po konzultaci se Shromážděním jednomyslným rozhodnutím.

Vyžadují-li tyto dohody změny této smlouvy, musí být takové změny nejdříve přijaty postupem podle článku 204.

ČLÁNEK 207

Protokoly připojené k této smlouvě po vzájemné dohodě členských států tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 208

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

HLAVA VI

USTANOVENÍ O POČÁTEČNÍM OBDOBÍ

Oddíl 1

Ustavení orgánů

ČLÁNEK 209

Rada se sejde do jednoho měsíce po vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 210

Rada přijme do tří měsíců po svém prvním zasedání všechna opatření potřebná k tomu, aby byl zřízen Hospodářský a sociální výbor.

Článek 211

Shromáždění, svolané předsedou Rady, se sejde do dvou měsíců po prvním zasedání Rady, aby zvolilo své předsednictvo a vypracovalo svůj jednací řád. Až do zvolení předsednictva mu předsedá nejstarší člen.

ČLÁNEK 212

Soudní dvůr zahájí svou činnost, jakmile budou jmenováni jeho členové. Jeho první předseda je jmenován na dobu tří let stejným způsobem, jakým jsou jmenováni jeho členové.

Soudní dvůr přijme do tří měsíců od zahájení své činnosti svůj jednací řád.

Předložit věc Soudnímu dvoru lze až ode dne zveřejnění jeho jednacího řádu. Lhůty stanovené pro podání žaloby běží teprve od tohoto dne.

Předseda Soudního dvora vykonává od okamžiku svého jmenování pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

ČLÁNEK 213

Komise zahájí svou činnost a převezme úkoly, které jí tato smlouva svěřuje, jakmile budou jmenováni její členové.

Ihned po zahájení své činnosti provede Komise průzkumy a naváže styky se členskými státy, podniky, pracovníky a uživateli potřebné k získání celkového přehledu o situaci jaderného průmyslu ve Společenství. Ve lhůtě šesti měsíců o tom Komise předloží Shromáždění zprávu.

ČLÁNEK 214

1. První rozpočtový rok začíná dnem vstupu této smlouvy v platnost a končí 31. prosince téhož roku. Jestliže však tato smlouva vstoupí v platnost v druhé polovině roku, skončí první rozpočtový rok 31. prosince roku následujícího.

2. Až do sestavení rozpočtu na první rozpočtový rok budou členské státy poskytovat Společenství bezúročné zálohy, které budou odečteny od jejich finančních příspěvků stanovených k plnění rozpočtu.

3. Až do přijetí služebního řádu pro úředníky a pracovního řádu pro jiné zaměstnance Společenství uvedených v článku 186 přijímá každý orgán potřebné zaměstnance sám a uzavírá s nimi smlouvy na dobu určitou.

Každý orgán přezkoumá s Radou otázky týkající se počtu, odměňování a rozdělení pracovních míst.

Oddíl 2

Počáteční ustanovení k provádění této smlouvy

Článek 215

1. Úvodní výzkumný a výukový program uvedený v příloze V této smlouvy nesmí, nerozhodne-li Rada jednomyslně jinak, překročit 215 milionů zúčtovacích jednotek Evropské platební unie a musí být proveden ve lhůtě pěti let od vstupu této smlouvy v platnost.

2. Rozložení výdajů nezbytných k provádění tohoto programu uvádí v hlavních bodech příloha V.

Rada na návrh Komise může kvalifikovanou většinou tento program změnit.

ČLÁNEK 216

Komise předloží Radě do jednoho roku od vstupu této smlouvy v platnost návrhy týkající se podrobností činnosti ústavu na úrovni vysoké školy podle článku 9.

ČLÁNEK 217

Rada ve lhůtě šesti měsíců od vstupu této smlouvy v platnost vydá nařízení o utajovaných skutečnostech uvedené podle článku 24 vztahující se na stupně utajení při šíření poznatků.

ČLÁNEK 218

Základní standardy budou určeny v souladu s článkem 31 ve lhůtě jednoho roku od vstupu této smlouvy v platnost.

ČLÁNEK 219

V souladu s článkem 33 sdělí členské státy Komisi ve lhůtě tří měsíců od vstupu této smlouvy v platnost zákony a jiné právní předpisy o ochraně zdraví obyvatelstva a pracovníků proti nebezpečí ionizujícího záření.

ČLÁNEK 220

Komise předloží ve lhůtě tří měsíců od vstupu této smlouvy v platnost Radě návrhy stanov Agentury zmíněné v článku 54.

Oddíl 3

Přechodná ustanovení

ČLÁNEK 221

Články 14 až 23 a články 25 až 28 se použijí na patenty, předběžně chráněná práva a užitné vzory, jakož i na přihlášky patentů a užitných vzorů podané před vstupem této smlouvy v platnost za následujících podmínek:

1. Při určení lhůty podle čl. 17 odst. 2 se přihlédne ve prospěch držitele k nové situaci vznikající vstupem této smlouvy v platnost.
2. Uplynou-li lhůty tři a osmnácti měsíců podle článku 16 pro sdělení objevu nepodléhajícího utajení nebo jedna z nich ke dni vstupu této smlouvy v platnost, začíná tímto dnem běžet nová lhůta šesti měsíců.
Jestliže jedna nebo obě lhůty k tomuto dni dosud neuplynuly, prodlužují se o šest měsíců počínající dnem, kdy měly původně uplynout.
3. Totéž platí pro sdělení objevu podléhajícího utajení podle článku 16 a čl. 25 odst. 1; v těchto případech však nové lhůty nebo prodloužení běžících lhůt počínají dnem vstupu nařízení o utajovaných skutečnostech zmíněného v článku 24 v platnost.

ČLÁNEK 222

V době mezi dnem vstupu této smlouvy v platnost a Komisí určeným dnem, ke kterému Agentura zahájí činnost, se dohody a úmluvy o dodávkách rud, výchozích materiálů a zvláštních štěpných materiálů uzavírají nebo obnovují s předchozím souhlasem Komise.

Komise odmítne schválit uzavření nebo obnovení dohod a úmluv, které dle jejího názoru mohou ohrozit provádění této smlouvy. Zejména může podmínit svůj souhlas tím, že tyto dohody a úmluvy budou obsahovat doložky umožňující Agentuře podílet se na jejich provádění.

ČLÁNEK 223

Odchylně od článku 60 a s ohledem na již vykonaný průzkum a práce, se dodávkám pro reaktory nacházející se na území členského státu, které mohou být před uplynutím lhůty sedmi let ode dne vstupu této smlouvy v platnost uvedeny do kritického stavu, přiznává přednost na dobu nejvýše deset let od tohoto dne; to se týká jak dodávek rud a výchozích materiálů z území tohoto státu, tak dodávek výchozích materiálů nebo zvláštních štěpných materiálů, které jsou předmětem dvoustranné dohody uzavřené před vstupem této smlouvy v platnost a sdělené Komisi v souladu s článkem 105.

Stejná přednost se přiznává na stejnou dobu deseti let dodávkám do závodů pro separaci izotopů bez ohledu na to, zda se jedná o společný podnik, které zahájí činnost ve lhůtě sedmi let od vstupu této smlouvy v platnost.

Agentura uzavře příslušné smlouvy poté, co Komise ověří, že podmínky pro použití přednostního práva jsou splněny.

Závěrečná ustanovení

ČLÁNEK 224

Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato smlouva vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední. Jestliže ji však uloží méně než patnáct dní před počátkem následujícího měsíce, vstupuje smlouva v platnost až prvním dnem druhého měsíce následujícího po tomto uložení.

ČLÁNEK 225

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

V Římě dne dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

**Oblasti výzkumu jaderné energie
uvedené v článku 4 Smlouvy**

I. Suroviny

1. Metody průzkumu a těžby ložisek základních surovin (uran, thorium a jiné produkty zvláštní důležitosti pro jadernou energii).
2. Metody koncentrace a přeměny těchto surovin na technicky čisté sloučeniny.
3. Metody přeměny těchto technicky čistých sloučenin na sloučeniny a kovy jaderné čistoty.
4. Metody přeměny a zpracování těchto sloučenin a kovů – jakož i plutonia, uranu 235 nebo 233 čistých nebo obsažených v těchto sloučeninách nebo kovech – v chemickém, keramickém nebo hutním průmyslu na palivové články.
5. Metody ochrany těchto palivových článků proti vnějším korozním nebo erozním činidlům.

6. Metody výroby, čištění, zpracování a uchovávání ostatních zvláštních materiálů z oblasti jaderné energie, zejména:

moderátorů jako například těžké vody, jaderně čistého grafitu, berylia a oxidu berylnatého,

a) konstrukčních materiálů jako například zirkonia (bez příměsi hafnia), niobu, lanthanu, titanu, berylia a oxidu berylnatého, karbidů a jiných sloučenin použitelných v oblasti jaderné energie,

b) chladiv jako například helia, organických kapalin, sodíku, slitin sodíku a draslíku, vizmutu, slitin olova a vizmutu.

7. Metody izotopové separace:

a) uranu,

b) podstatného množství materiálů, které lze použít při výrobě jaderné energie, například lithia 6 a 7, dusíku 15, bóru 10,

c) izotopů používaných v malém množství pro výzkum.

II. Aplikovaná fyzika v oblasti jaderné energie

1. Aplikovaná teoretická fyzika:

- a) nízkenergetické jaderné reakce, zejména reakce vyvolané neutrony,
- b) štěpení,
- c) interakce ionizujícího záření a fotonů s hmotou,
- d) teorie pevné fáze,
- e) výzkum jaderné syntézy, zejména chování ionizované plazmy pod účinkem elektromagnetických sil a termodynamiky extrémně vysokých teplot.

2. Aplikovaná experimentální fyzika:

- a) oblasti stejné jako v bodě 1,
- b) výzkum vlastností transuranových prvků důležitých pro jadernou energii.

3. Výpočet reaktorů:

- a) makroskopická neutronová teorie,
- b) experimentální neutronová měření: exponenciální a kritická měření,
- c) termodynamické výpočty a výpočty materiálových napětí,
- d) odpovídající experimentální měření,
- e) reaktorová kinetika, problémy kontroly řízení reaktorů a související experimenty,
- f) výpočty vztahující se k radiační ochraně a související experimenty.

III. Fyzikální chemie reaktorů

1. Výzkum změn fyzikální a chemické struktury a výzkum změn technických vlastností různých materiálů v reaktorech působením:

- a) tepla,
- b) povahy činidel, se kterými jsou v kontaktu,
- c) mechanických vlivů.

2. Výzkum degradace a ostatních jevů způsobených ozářením:

- a) u palivových prvků,
- b) u konstrukčních prvků a u chladičů,
- c) u moderátorů.

3. Analytická chemie a analytická fyzikální chemie pro studium součástí reaktorů.

4. Fyzikální chemie homogenních reaktorů: radiochemie, koroze.

IV. Úprava radioaktivních látek

1. Metody získávání plutonia a uranu ²³³ z vyhořelého paliva, případné zpětné získání uranu nebo thoria.

2. Chemie a metalurgie plutonia.

3. Metody získávání a chemie jiných transuranových prvků.

4. Metody získávání a chemie využitelných radioizotopů:

a) produktů štěpení,

b) získaných ozářením.

5. Shromažďování a uchovávání nevyužitelného radioaktivního odpadu.

V. Použití radioizotopů

Použití radioizotopů jako aktivních prvků a stopovačů:

a) v průmyslu a ve vědě,

b) v lékařství a biologii,

c) v zemědělství.

VI. Výzkum škodlivých účinků záření na živé tvory

1. Výzkum metod detekce a měření škodlivého záření.

2. Výzkum vhodné prevence a ochranných opatření a odpovídajících bezpečnostních norem.

3. Výzkum léčby účinků záření.

VII. Zařízení

Výzkum metod výroby a zdokonalování speciálního zařízení určeného nejen pro reaktory, ale také pro veškeré výzkumné a průmyslové provozy nezbytné pro uvedený výzkum. Jako příklady mohou být zmíněny:

1. o strojní zařízení:

a) čerpadla pro zvláštní kapaliny,

b) výměníky tepla,

c) přístroje pro výzkum v jaderné fyzice (například neutronové rychlostní selektory),

d) zařízení pro dálkové ovládání.

2. Tato elektrická zařízení:

a) přístroje pro detekci a měření záření využité zejména:

- při průzkumu nerostných ložisek,
- ve vědeckém a technickém výzkumu,
- při kontrole reaktorů,
- při ochraně zdraví,

b) zařízení pro řízení reaktorů,

c) urychlovače částic nízkých energií do 10 MeV.

VIII. Hospodářská hlediska výroby energie

1. Teoretické a experimentální srovnávací studie různých typů reaktorů.
2. Technickohospodářské studie palivových cyklů.

PŘÍLOHA II

Průmyslové činnosti uvedené v článku 41 smlouvy

1. Těžba uranových a thoriových rud.
2. Koncentrování uranových a thoriových rud.
3. Chemická úprava a rafinace koncentrátů uranových a thoriových rud.
4. Příprava jaderného paliva ve všech formách.
5. Výroba jaderných palivových článků.
6. Výroba fluoridu uranového.
7. Výroba obohaceného uranu.
8. Přepřacování ozářeného paliva za účelem oddělení všech nebo části obsažených prvků.
9. Výroba moderátorů pro jaderné reaktory.
10. Výroba zirkonia bez příměsí hafnia nebo jeho sloučenin.
11. Jaderné reaktory všech typů a pro všechny způsoby využití.
12. Zařízení pro průmyslové zpracování radioaktivního odpadu vybudovaná ve spojení s jedním nebo více provozů definovanými v tomto seznamu.
13. Poloprovozy určené k přípravě výstavby provozů náležejících do činností 3 až 10.

PŘÍLOHA III

Výhody, které mohou být poskytnuty společným podnikům podle článku 48 smlouvy

1. a) Přiznání povahy veřejné prospěšnosti ve smyslu vnitrostátních právních předpisů pro nabytí nemovitostí, které jsou nezbytné pro zřízení společných podniků.

b) Použití vyvlastňovacího postupu v souladu s vnitrostátními předpisy z důvodů veřejné prospěšnosti za účelem nabytí nemovitostí, nedojde-li ke smíru.
2. Udělení licence v rozhodčím řízení nebo z moci úřední podle článků 17 až 23.
3. Osvobození ode všech daní a poplatků v souvislosti se zřízením společných podniků a ze všech poplatků ze zvýšení základního kapitálu.
4. Osvobození ode všech daní a poplatků z převodů v souvislosti s nabytím nemovitosti a poplatků spojených s přepsáním a registrací.
5. Osvobození ode všech přímých daní, kterým by jinak společné podniky a jejich majetek, aktiva a příjmy podléhaly.
6. Osvobození ode všech cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem a ode všech dovozních a vývozních zákazů a omezení hospodářské nebo fiskální povahy v souvislosti s:
 - a) vědeckým a technickým materiálem, s výjimkou stavebního materiálu a materiálu pro administrativní účely,
 - b) jakoukoli látkou, která byla nebo má být upravena ve společném podniku.
7. Devizové úlevy podle čl. 182 odst. 6.
8. Vynětí z omezení vstupu a pobytu státních příslušníků členských států zaměstnaných ve společných podnicích pro jejich manžele, manželky a jimi vyživované rodinné příslušníky.

PŘÍLOHA IV

Seznamy zboží a produktů, na které se vztahuje kapitola IX o společném jaderném trhu

SEZNAM A¹

Uranové rudy o hmotnostním obsahu přírodního uranu vyšším než 5%.

Smolinec o hmotnostním obsahu přírodního uranu vyšším než 5%.

Oxid uranu.

Anorganické sloučeniny přírodního uranu jiné než oxid uranu a fluorid uranový.

Organické sloučeniny přírodního uranu.

Přírodní uran surový nebo zpracovaný.

Slitiny obsahující plutonium.

Organické a anorganické sloučeniny uranu obohacené organickými nebo anorganickými sloučeninami uranu 235.

Organické a anorganické sloučeniny uranu 233. Thorium obohacené uranem 233. Organické a anorganické sloučeniny plutonia.

Uran obohacený plutoniem.

Uran obohacený uranem 235. Slitiny obsahující uran obohacený uranem 235 nebo uranem 233. Plutonium.

Uran 233.

Fluorid uranový.

Monazit.

Thoriové rudy o hmotnostním obsahu thoria vyšším než 20%.

Urano-thorianit o obsahu thoria vyšším než 20%.

Thorium surové nebo zpracované.

Oxid thoria.

Anorganické sloučeniny thoria jiné než oxid thoria.

Organické sloučeniny thoria.

SEZNAM A²

Deuterium a jeho sloučeniny (včetně těžké vody), ve kterých je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000.

Těžký parafín, ve kterém je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000.

Směsi a roztoky, u nichž je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000.

Jaderné reaktory.

Zařízení pro separaci izotopů uranu plynovou difúzí nebo jinými způsoby.

Zařízení pro výrobu deuteria, jeho sloučenin (včetně těžké vody), derivátů, směsí nebo roztoků obsahujících deuterium, ve kterých je poměr počtu atomů deuteria k počtu atomů vodíku vyšší než 1:5000:

- pro elektrolýzu vody;
- pro destilaci vody, zkapalňování vodíku atd.;
- pro izotopovou výměnu mezi sirovodíkem a vodou založené na změně teploty;
- pro ostatní techniky.

Zařízení speciálně určené pro chemickou úpravu radioaktivních materiálů:

- pro zpracování ozářeného paliva:
 - chemickými procesy (rozpuštění, srážení, iontová výměna atd.);
 - fyzikálními procesy (frakční destilace atd.);
- pro úpravu odpadu;
- pro recyklaci paliva.

Vozidla speciálně vyvinutá pro přepravu vysoce radioaktivních látek:

- otevřené i uzavřené nákladní vagóny pro kolejovou dopravu všech rozchodů;
- nákladní automobily;
- nákladní motorová vozidla;
- přívěsy, polopřívěsy a návěsy a jiná nemotorová vozidla.

Obaly s olověným stíněním na ochranu proti záření pro přepravu nebo skladování radioaktivních látek.

Umělé radioizotopy a jejich anorganické nebo organické sloučeniny.

Dálkové mechanické manipulátory speciálně vyvinuté pro zacházení s vysoce radioaktivními látkami:

- mechanicky ovládaná zařízení, pevná nebo pohyblivá, ale neřiditelná ručně.

Seznam B

Části a komponenty jaderných reaktorů.

Lithiové rudy a koncentráty.

Kovy jaderné čistoty:

- surové beryllium (glucinium);
- surový vizmut;
- surový niob (kolumbium);
- surové zirkonium (bez příměsi hafnia);
- surové lithium;
- surový hliník;
- surový vápník;
- surový hořčík.

Fluorid boritý.

Bezvodá kyselina fluorovodíková.

Fluorid chloritý.

Fluorid bromitý.

Hydroxid lithný.

Fluorid lithný.

Chlorid lithný.

Hydrid lithný.

Uhličitán lithný.

Oxid berylnatý (glucinia) jaderné čistoty.

Žárovzdorné cihly z oxidu berylnatého jaderné čistoty.

Ostatní žárovzdorné výrobky z oxidu berylnatého jaderné čistoty.

Umělý grafit ve formě bloků nebo tyčí o obsahu bóru nižším nebo rovným jedné částici na milion a s mikroskopickým účinným průřezem pro absorpci termálních neutronů nižším nebo rovným 5 milibarnům.

Uměle separované stabilní izotopy.

Elektromagnetické iontové separátory včetně hmotových spektrografů a hmotových spektrometrů.

Reaktorové simulátory (speciální typ analogového počítače).

Mechanické dálkové manipulátory:

- pro ruční ovládání (tzn. pracující jako ruční nástroj).

Čerpadla pro tekuté kovy.

Vysokovakuové vývěvy.

Výměníky tepla určené speciálně pro jaderné elektrárny.

Přístroje pro detekci záření (a odpovídající náhradní díly) jednoho z následujících typů, speciálně vyvinutých nebo upravených pro detekci nebo měření ionizujícího záření, například alfa a beta částic, záření gama, neutronů a protonů:

- Geigerovy trubice a proporcionální ionizační počítače;
- detekční nebo měřicí přístroje s Geiger-Müllerovými trubicemi nebo proporcionálními ionizačními počítači;
- ionizační komory;
- zařízení s ionizačními komorami;
- přístroje pro detekci nebo měření záření pro průzkum nerostných ložisek, kontrolu reaktorů a monitorování vzduchu, vody a půdy;
- trubice pro detekci neutronů používající bór, fluorid boritý, vodík nebo štěpné prvky;
- detekční nebo měřicí přístroje s trubicemi pro detekci neutronů používajícími bór, fluorid boritý, vodík nebo štěpné prvky;
- scintilační krystaly, vestavěné nebo zapouzdřené v kovu (pevné scintilátory);
- detekční nebo měřicí přístroje obsahující tekuté, pevné nebo plynné scintilátory;
- zesilovače speciálně vyvinuté pro jaderná měření, včetně lineárních zesilovačů, předzesilovačů, zesilovačů s rozloženými prvky a amplitudové analyzátoary impulzů;
- koincidenční přístroje pro použití s detektory záření;
- elektroskopy a elektrometry včetně dozimetrů (ale s výjimkou přístrojů určených k výuce, jednoduchých elektroskopů s kovovým listy, dozimetrů speciálně určených pro použití u lékařských rentgenových přístrojů a elektrostatických měřicích přístrojů);
- přístroje schopné měřit proud menší než jeden pikoampér;
- fotonásobiče s citlivostí fotokatody nejméně 10 mikroampérů na jeden lumen a průměrným faktorem zesílení vyšším než 10^5 a všechny ostatní elektrické násobiče aktivované kladnými ionty;
- měřicí stupnice a elektronické integrátory pro detekci záření.

Cyklotrony, „Van de Graaf“ nebo „Cockroft a Walton“ elektrostatické generátory, lineární urychlovače a jiná zařízení schopná předávat částicím energii vyšší než 1 milion elektronvoltů.

Magnety speciálně vyvinuté a zkonstruované pro výše uvedené stroje a zařízení (cyklotrony atd.).

Urychlovací trubice a fokusační trubice pro hmotové spektrometry a hmotové spektrografy.

Intenzivní elektronické zdroje kladných iontů určené k použití v urychlovačích částic, hmotových spektrometrech a jiných obdobných přístrojích.

Sklo pro ochranu proti radiaci:

- lité nebo válcované sklo (včetně vyztuženého nebo plátovaného skla) jednoduše broušené nebo leštěné dále neopracované, ve čtvercových nebo obdélníkových plátech nebo listech;
- lité nebo válcované sklo (broušené, leštěné nebo prosté) jiného než čtvercového nebo obdélníkového tvaru, ohýbané nebo jinak zpracované (se zabroušenými hranami, s rytím atd.);
- tvrzené nebo vrstvené bezpečnostní sklo i zpracované.

Ochranné oděvy proti ozáření nebo radioaktivnímu zamoření vyrobené z:

- umělé hmoty;
- pryže;
- potahovaných nebo impregnovaných tkanin:
- pro muže,
- pro ženy.

Difenyl (jedná-li se o aromatický uhlovodík $C_6H_5C_6H_5$).

Trifenyl.

PŘÍLOHA V

Úvodní program výzkumu a vzdělávání uvedený v článku 215 smlouvy

I. Program Společného střediska

—

1. Laboratoře, vybavení a infrastruktura

Společné středisko bude zahrnovat:

- a) obecné chemické, fyzikální, elektronické a metalurgické laboratoře;
- b) speciální laboratoře pro následující činnosti:
 - jaderná syntéza;
 - separace izotopů jiných než uran 235 (tato laboratoř bude vybavena elektromagnetickým separátorem s vysokou rozlišovací schopností);
 - prototypy přístrojů pro průzkum ložisek;
 - mineralogie;

— radiobiologie;

c) centrum pro metrologické standardy v oblasti jaderné energie pro izotopové analýzy a absolutní měření záření a absorpce neutronů, který bude vybaven vlastním výzkumným reaktorem;

2. Dokumentace, informace a vzdělávání

Společné středisko bude dbát o širokou výměnu informací, zejména v následujících oblastech:

- základní suroviny: metody průzkumu, těžby, koncentrování, přeměny, zpracování atd.;
- aplikovaná fyzika v oblasti jaderné energie;
- fyzikální chemie reaktorů;
- zpracování radioaktivních materiálů;
- aplikace radioizotopů.

Středisko bude organizovat specializované kurzy, které se zaměří zejména na vzdělávání odborníků na průzkum ložisek a aplikaci radioizotopů.

Oddělení pro dokumentaci a výzkum v oblasti ochrany zdraví uvedené v článku 39 bude soustřeďovat dokumentaci a nezbytné informace.

3. Prototypy reaktorů

Po vstupu Smlouvy v platnost bude zřízena skupina odborníků. Po porovnání vnitrostátních programů dá Komisi co nejdříve vhodná doporučení týkající se výběru, který má být v této oblasti učiněn, a podrobnosti provedení.

Zamýšlí se vybudování tří nebo čtyř prototypů s nízkým výkonem a podíl, například formou dodávek paliva a moderátorů, na třech výkonových reaktorech.

4. Reaktory s vysokým tokem neutronů

Středisko musí co nejdříve disponovat reaktorem s vysokým tokem rychlých neutronů pro testování materiálů ozařováním.

Po vstupu této Smlouvy v platnost bude zahájen přípravný výzkum.

Reaktor s vysokým tokem rychlých neutronů bude vybaven rozsáhlými experimentálními prostory a vhodnými provozními laboratořemi.

II. Výzkum prováděný na základě smluv mimo Středisko

Významná část výzkumu bude prováděna na základě smluv mimo Společné středisko v souladu s článkem 10. Smlouvy o výzkumu mohou mít následující podobu:

1. Výzkumy doplňující činnost Společného střediska budou prováděny v oblasti jaderné syntézy, separace izotopů jiných než uran 235, chemie, fyziky, elektroniky, metalurgie a radiobiologie.
2. Před uvedením plánovaného reaktoru pro testování materiálů do provozu si může Středisko pronajmout pro zkušební účely reaktory s vysokým tokem neutronů v členských státech.
3. Středisko může využít specializovaná zařízení společných podniků, které mají být vytvořeny podle kapitoly V, a smlouvou je pověřit obecným vědeckým výzkumem.

Protokol o používání Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na
mimoevropské části Nizozemského království

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI při podpisu Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii upřesnit dosah ustanovení článku 198 Smlouvy vůči Nizozemskému království,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Vláda Nizozemského království je na základě ústavního uspořádání království stanoveného Statutem ze dne 29. prosince 1954 oprávněna odchýlně od článku 198 ratifikovat Smlouvu buď pro Nizozemské království jako celek, nebo pro království v Evropě a Nizozemskou Novou Guineu. V případě, že ratifikace bude omezena na evropskou část království a Nizozemskou Novou Guineu, může vláda Nizozemského království formou oznámení vládě Italské republiky, u níž jsou uloženy ratifikační listiny, kdykoli prohlásit, že se tato smlouva vztahuje též na Surinam nebo Nizozemské Antily nebo na Surinam i Nizozemské Antily.

V Římě dne dvacátého pátého března roku tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS
J. CH. SNOY et d' OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství pro atomovou energii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora podle článku 160 Smlouvy,

JMENOVALY za tím účelem své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. CH. SNOY et d'OPPUERS,

generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,

velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN,

profesor právnické fakulty, místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,

státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,

velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,

předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTEŘÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

ČLÁNEK 1

Soudní dvůr zřízený článkem 3 Smlouvy se ustaví a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smlouvy a tohoto statutu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

ČLÁNEK 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit na veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

ČLÁNEK 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení své funkce.

Soudní dvůr může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

ČLÁNEK 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr.

ČLÁNEK 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje. Mimo případy, na které se použije článek 6, zastává každý soudce svoji funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

ČLÁNEK 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nespĺňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Shromáždění a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

ČLÁNEK 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE

ČLÁNEK 9

Tajemník Soudního dvora skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

ČLÁNEK 10

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě překážky jeho účasti.

ČLÁNEK 11

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi Soudního dvora pod dohledem předsedy.

ČLÁNEK 12

Na návrh Soudního dvora může Rada jednomyslně rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření ke věcem předloženým Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právní kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

ČLÁNEK 13

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

ČLÁNEK 14

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

ČLÁNEK 15

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců. Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pokud je přítomno pět soudců.

Rozhodnutí senátů jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci; v případě překážky účasti jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

Článek 16

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 17

Státy a orgány Společenství zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec, který je jmenován pro jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát zapsaný v seznamu advokátů některého členského státu.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem zapsaným v seznamu advokátů některého členského státu.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých úkolů za podmínek, které určí jednací řád.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednací řád.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

ČLÁNEK 18

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce zpravodaje, slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i návrhu rozhodnutí generálního advokáta a podle potřeby i výslech svědků a znalců.

Článek 19

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany, proti níž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby přiložen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 148 Smlouvy doklad o datu výzvy zmíněné v tomto článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve tajemník žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

ČLÁNEK 20

V případech podle článku 18 Smlouvy se odvolání podává k Soudnímu dvoru prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalujícího, postavení podepsaného, označení rozhodnutí, proti němuž se odvolání podává, označení sporných stran, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K odvolání musí být připojen ověřený opis napadeného rozhodnutí Rozhodčího výboru.

Zamítne-li Soudní dvůr odvolání, nabývá rozhodnutí Rozhodčího výboru právní moci.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Rozhodčího výboru, může být řízení před Rozhodčím výborem na návrh některé ze stran znovu zahájeno. Rozhodčí výbor je přitom vázán právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Soudního dvora.

ČLÁNEK 21

V případech uvedených v článku 150 Smlouvy oznámí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí tajemník Soudního dvora zúčastněným stranám, členským státům a Komisi, a je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu Rady, také Radě.

Do dvou měsíců od tohoto posledního oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i Rada právo předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo prohlášení.

ČLÁNEK 22

Soudní dvůr může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány Společenství, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

ČLÁNEK 23

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, komisi nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

ČLÁNEK 24

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 25

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

ČLÁNEK 26

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

ČLÁNEK 27

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřeneseno na strany.

ČLÁNEK 28

Každý členský stát posuzuje porušení přísahy svědky nebo znalci jako obdobný trestný čin spáchaný před svým vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

ČLÁNEK 29

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

ČLÁNEK 30

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samotné strany. Za strany však mohou ústně jednat pouze jejich zástupci.

ČLÁNEK 31

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

ČLÁNEK 32

Pořad jednání stanoví předseda.

ČLÁNEK 33

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

ČLÁNEK 34

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

ČLÁNEK 35

Rozsudky podepisují předseda a tajemník. Vyhlašují se ve veřejném zasedání.

Článek 36

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

ČLÁNEK 37

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad uplatnění napadeného aktu podle článku 157 Smlouvy, na nařízení předběžných opatření podle článku 158 nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 164 třetího pododstavce.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

ČLÁNEK 38

Členské státy a orgány Společenství mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru přistoupit k řízení.

Totéž právo má každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Společenství nebo sporů mezi členskými státy a orgány Společenství.

Návrhy obsažené v žádosti o přistoupení k řízení se omezí na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

ČLÁNEK 39

Jestliže žalovaná strana nepodá písemná vyjádření, ačkoli byla řádně vyrozuměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat ve lhůtě jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

ČLÁNEK 40

Členské státy, orgány Společenství a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námitky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

ČLÁNEK 41

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Společenství, jestliže prokážou, že mají na věci oprávněný zájem.

ČLÁNEK 42

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesením rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 43

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

ČLÁNEK 44

Nároky vůči Společenství z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Společenství. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 146; podle okolností se použije čl. 148 druhý pododstavec.

ČLÁNEK 45

Jednací řád Soudního dvora přijatý podle článku 160 Smlouvy obsahuje kromě ustanovení určených tímto statutem též veškerá další ustanovení nezbytná k jeho provádění a případnému doplňování.

ČLÁNEK 46

Rada může jednomyslným rozhodnutím provádět v ustanoveních tohoto statutu doplňující změny, které mohou být nutné vzhledem k opatřením, jež Rada učiní podle čl. 137 čtvrtého pododstavce Smlouvy.

ČLÁNEK 47

Předseda Rady ihned po složení slibu určí losem soudce a generální advokáty, jejichž místa budou znovu obsazena na konci prvního tříletého období v souladu s čl. 139 druhým a třetím pododstavcem Smlouvy.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. CH. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 191 Smlouvy požívá Společenství na územích členských států imunit a výsad nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu,

JMENOVALY k sepsání tohoto protokolu své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. CH. SNOY et d'OPPUERS,

generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,

velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN,

profesor právnické fakulty,

místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,

státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,

velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,

předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTEŘÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

KAPITOLA 1

Movitý a nemovitý majetek, pohledávky a operace Společenství

ČLÁNEK 1

Prostory a budovy Společenství jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, zabrání, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Společenství se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

ČLÁNEK 2

Archivy Společenství jsou nedotknutelné.

Článek 3

Společenství, jeho pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Společenství uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Společenství.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

ČLÁNEK 4

Společenství je osvobozeno od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro jeho úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Společenství je rovněž osvobozeno od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA 2

Komunikace a průkazy

ČLÁNEK 5

Orgány Společenství požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Společenství nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Společenství mohou vydávat členům a jiným zaměstnancům orgánů Společenství průkazy, jejichž formu stanoví Rada a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem, uvedeným v článku 186 Smlouvy.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA 3

Členové Shromáždění

ČLÁNEK 7

Volný pohyb členů Shromáždění, kteří jedou na místo zasedání Shromáždění nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Shromáždění přiznává při celním odbavení a při devizové kontrole:

a) jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům, pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,

b) vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

Členové Shromáždění nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Shromáždění jeho členové:

a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,

b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Shromáždění a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Shromáždění je oprávněno svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA 4

Zástupci členských států účastníci se činnosti orgánů Společenství

ČLÁNEK 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Společenství, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Společenství.

KAPITOLA 5

Úředníci a jiní zaměstnanci Společenství

ČLÁNEK 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Společenství, uvedení v článku 186 Smlouvy, bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) s výhradou článků 152 a 188 Smlouvy jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně slovních a písemných projevů; této imunity požívají i po ukončení své funkce,**
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,**
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,**
- d) požívají práva dovážet bezcelně bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,**
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.**

ČLÁNEK 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Společenství svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Společenství, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Společenství.

ČLÁNEK 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Společenství, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Společenství zřizují své bydliště na území členského státu, jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Společenství, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Společenství. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 14

Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost, jednomyslně rozhodne o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství.

Článek 15

Rada na návrh Komise a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Společenství, na které se použijí zcela nebo zčásti ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, zařazení a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA 6

Výsady a imunity zastoupení třetích zemí pověřených u Společenství

ČLÁNEK 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Společenství, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Společenství obvyklé diplomatické imunity a výsady.

Kapitola 7

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství výhradně v zájmu Společenství.

Každý orgán Společenství je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Společenství.

ČLÁNEK 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Společenství ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

ČLÁNEK 19

Články 11 až 14 a 17 se vztahují na členy Komise.

ČLÁNEK 20

Články 11 až 14 a 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru; článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora týkající se vynětí z pravomoci soudů soudců a generálních advokátů tím není dotčen.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. CH. SNOY et d' OPPUERS

C. F. OPHŮLS

Robert MARJOLIN

V. BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Protokol o používání Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na mimoevropské části Nizozemského království

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI při podpisu Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii upřesnit dosah ustanovení článku 198 Smlouvy vůči Nizozemskému království,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Vláda Nizozemského království je na základě ústavního uspořádání království stanoveného Statutem ze dne 29. prosince 1954 oprávněna odchýlně od článku 198 ratifikovat Smlouvu buď pro Nizozemské království jako celek, nebo pro království v Evropě a Nizozemskou Novou Guineu. V případě, že ratifikace bude omezena na evropskou část království a Nizozemskou Novou Guineu, může vláda Nizozemského království formou oznámení vládě Italské republiky, u níž jsou uloženy ratifikační listiny, kdykoli prohlásit, že se tato smlouva vztahuje též na Surinam nebo Nizozemské Antily nebo na Surinam i Nizozemské Antily.

V Římě dne dvacátého pátého března roku tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS
J. CH. SNOY et d' OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN